Rec. 52385.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Acc. 52.385.

Digitized by Google

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS
CHALCIDENSIS
ALEXANDRA, siue CASSANDRA,
Cum versione Latina
GVLIELMI CANTERI.

Eiusdem CANTERI in eamdem Annotationes, quibus loca difficiliora partim e Scholiis Græcis, partim ex aliis scriptoribus explicantur.

Apud Hieronymum Commelinum,
ANNO CIↃ IↃ XCVI.

Digitized by Google

Digitized by Google

Τῷ λαμπροτάτῳ βιβλιοτῇ,

ΙΟΑΧΕΙΜΩι ΩΓΗΡΩι,

ΒΙΛΕΛΜΟΣ ΚΑΝΤΗΡΟΣ

ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΤΗΝ μὲν ὅλην ποίησιν, ὦνερ λαμπρότατε, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ μεγίστῃ καὶ ἐν καλοῦ μοίρᾳ πεφυτῆ παρὰ θεῶν αὐθημοῖς ἰσάρξασαν ἤδη πολλοὶ καὶ ἔνδοξοι ἀφ' πολλῶν πεφοσήκασιν, ὀρθῶς νὴ δία καὶ φρονοῦντες ἅτοι καὶ λέγοντες. τὰς μὲν πεφυτὰς ζωὴν τῇ τέχνῃ ἐπικιχρήκοθε ἐὰν σκοπῶμεν, ὡς ἀληθῶς τὰ μεγάλα τὰς ἄλλους ἀφ' ὑμῶν μεμυηκέναι δύρήσεμεν, καὶ ἐπὶ τῇ τ' χειρὶ διηγήσεως πεφοφάσει πολλάκις δυχερίσεσθε συνοίσας καὶ ὠφελίμους εὐ ζῆς μάλιστα ῥᾳδίως ἀπηκολύψαντας ἐξῆρηκέναι. Ὁμηρος δ', ὃν ὡς αὐτὸν ἀρξάμενον τε καὶ ἀπεξαπάμενον ὡς κάλλιστα ποίησιν οἱ πλεῖστε ἐπαινοῦσιν, μὴ τῶ τῆς ἰσοτείας ἐπιτερπους ὁμοῦ τῆς τε φιλοσοφίας τὸ ἀπόῤῥητον, καὶ τῶν περὶ τὸν κοινὸν βίον σπουδαιοτάτων τὴν ἀκριβεστάτην ἐπίδειξιν ἠξίωσε μετάρχαθ. τοῦτο δ' καὶ συχνοῦ λόγου δεῖται, ὡς εἰπεῖν, καὶ βραχέος πάνυ. βραχέος μὲν λέγω, ἀφ' τὸ σφόδρα ἅπαξ σαφὲς εἶναι· μακροτέρας δ', ὅπ μυρίοις αὖ τις ἔχοι τεκμηρίοις καὶ παραδείγμασι χρήσασθ. αὐτίκα τὸν Οδυσσέα πεποίηκεν ἄνδρα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆ δυσθαμονίας ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα, καὶ ἀφ' τοῦτο πολλὰ ἔτη ἐν τῇ κόσμῳ τοῦτῳ πλανηθέντα, τελοῦντα ἀφ' τῆ ναυαγίᾳ καὶ τῆ θανάτῳ τῶν σὺν τῆ δυχῆς τυγχάνοντα. ὅθεν γοῦν τὸ ἔχατον ὁ ποιητὴς μόνον πεφησιάμενον, μᾶλλ' ἀσείως αὖθ πεφείρχθ, καὶ πάντα τὰ πρὸ τῶν ποίησιν κάλλη δεικνὺς μεθ' ὑπερβολῆς, ἃ φαυλότατον τὸ μῆμα λανθάνῃ τολμήσας καὶ τὸ μὲν τῆ Ομήρου βιοῦτόν τι κινδυνῶδες γενέναι. ἃ μὲν οὖδ' τοὺς ἄλλους ἐν φαύλῳ χρὴ τίθεσθαι, ὅσοι τῶν μιθ' τοὺς γλαφυρῶτας ὀκλέξαντες, τοῖς πᾶσι τῆς ποιήσεως ἡδύσμασι καὶ τροπαις ποικίλαις ἔτυχον, εἴτε ἀφ' πολλῶν πεφσάπων, εἴτε καὶ δι' ἑνὸς μόνου τοιοῦτο ἐπιδείξαντ. τοῦτον γοῦν δυοῖν ὄντοιν χρημάτοιν, τὸ μὲν ἕτερον Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, Εὐριπίδης ἐξηκρίβωσαν, τὸ δατέρᾳ δ' ὁ Λυκόφρων πᾶσι κεκτῆσθαι ἀφῃρέθ. καὶ θαι καὶ τῶν πεφοτέρων τοῖς ἄλλοις αὖ ἴσως τῆς ἡλικίας ἠμφισβητῆ, εἴ τινες τῶν αὖθ τεκμηρίων πρεπῆσαν. ἀλλὰ τοῦτο τὸ δρᾶμα μονοπροσώπως καὶ μονωδικῶς ἀπεραίνατο, καὶ τὴν Αλιξάνδραν, τὴν Πελάμου, ὃς λοξοβάθρας ῥή-

ὡς μανικῶς ἀφαιρήσεται ἐποίησε. πολλὰ δ' ἴσως καὶ τοῦτο ἔχει λέγειν, σεσωπᾶν τοὺς ποιητὰς αἰρεῖσθαι, ἐπειδὴ σαφῶς ἐν τοῖς περὶ τῆς ὑποθέσεως δεδηλωμένοις. καὶ μὲν δὴ τοῦτο τὸ ποίημά ποτε, εἰ καὶ πάνυ μικρὸν ὑπάρχει, ὅμως ἦν ποτε πολλῆς καὶ μεγίστης δυσχερείας τε καὶ ἀπορίας πεπλησμένον, ἀφ' ὧν τοὺς πολλοὺς τῶν ἱστορικῶν, ἃς ὁ ποιητὴς ὅσον ἀφεστώσας καθαλίσκει, εἰς τὸ πλέον τοῦ φανεροῦ τῶν δρωμένων αὐτῆς. ἡμεῖς γοῦν πολὺν ἤδη χρόνον σὺν ἀμελεῖ περὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἠσχολημένοι καὶ πάντες ἡμεῖς ὀλίγα μόνον, ἐ μικρόν τι μόνον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπεσκέψαμεν, ὅσον εἰς ἡμᾶς ἦκε, ἕνια δὲ τῶν ἀφανεστέρων παρὰ τοῖς ἄλλοις ἴσως δευτέρων ἀμφόνων, τὸ λεγόμενον, φανερωτέρα ποιήσαντες καθαλίσκομεν. λυσιτελεῖ γάρ, οἶμαι, τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν οὐ καλῶς ὁμολογεῖσθαι μᾶλλον, ἢ περὶ τῶν αὐλῶν ὑπ' ἀγαμαρτυίας περὶ γὰρ τῆς παρούσης ἐν μέσῃ τὸν καιρὸν ποιητὴν αὐτομόλων, καὶ τὰ σφέτερα περὶ τὴν διήγησιν ἁμαρτήματα τοῖς ἐποποιοῖς ἀσφαλῶς πως ἀναπτέντων, ὀλίγα λέξω δυσφημῶν, εἰ μὴ ὅτι καὶ τοῖς περὶ πίθυσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἤκουσα, τοῦτο δὴ τὸ Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀδεκάτως οὔτε ψεύδεσθαι, ὃς ἔφη παλαιά τινα καὶ ὅτε βουλοίμην ἄξια εἰς Λυκόφρονος Ἀλεξάνδραν ἰδεῖν ὑπομνήματα. ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦτο τῷ ἑρμαίῳ ἅπαν συντύχομεν, ὅτ', εἴποτε τοσοῦτον σύριγμα σύποτε ἠσθόμεθα, εὐθὺς τοῦτο δὴ τὸ σύλλεγμα τῶν σοφῶν ὀνόματι, αἴτιον λοιμώττειν, νῦν ἀναθεῖναι τολμήσαν, ἀναισθήτως μὲν, σύλλογος δὲ ἐπιδὴ γὰρ, ἐμοὶ δοκεῖν, τὰ ἡμίτομα εἰς λόγον ὀλιγαοῦς ἀξιοῖς τιθέναι, χάριν σοι ἴσως τῆς γνώμης εἰς δύναμιν εἶναι ὑπομνήμονα δύναμαι δίκαιός εἰμι. ἐπεὶ τὸν πόρρω πόσης σοφίας ἐλληνικότατα καὶ αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας παιδείας ἀεὶ φιλικῶς ἔχειν εἰωθότα, ῥᾳδίως ἂν αὐτοῖς συγγόλου πάξιν καὶ τὰ φυσιρῶν καὶ βασκάνων ὑγιέας σὸν ἀπηνέστως ἐστὶν ἐλπίζειν. τὸ γὰρ τὸν παρὰ πᾶσιν δοκιμώτατα σωστερεῖν ἐν τῷ μέσῳ ἐθέλειν, τάχ' ἂν γέλωτα καὶ κακίαν, ἢ σωφροσύνης δόξαν ὄφλοι. ἐρρωσο λαμπρότατον τῶν ἐφ' ἡμῶν φάος καὶ ἐπίσκεψαι δεῖς ἔστως ἀπόρως ἔχει, ὥστε μὴ μικρόν πρᾶξαι ἂν δυνάσθαι, ὃ ἰσθι πᾶσαν τὴν ἡμετέραν ἐρασίαν καὶ σπουδὴν σωτῶν τε καὶ τοῖς σοῖς ἐν χρείοις βέξειν κεκτημένον. τοῦτο γὰρ, καὶ τὸν τῆς δυσαίμονος, ὡς μὲν βεβαίως ἔχει πλεῖστον εἰρήσθω,

G. CAN.

Digitized by Google

G. CANTERI IN LYCOPHRONEM PROLEGOMENA.

QVOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores insignes vel interpretandos vel enarrandos suscipiunt, vt quædam ad eos auspicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis huius initio faciendum puto, quo facilius lector benevolus in reliquis, vbi de summa rei prǽmonitus fuerit, inoffense progrediatur. Sic igitur agemus, vt primum de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Cassandra: deniq; de versione & annotationibus breuiter, quæ ad rem arbitrabimur pertinere, dicamus.

Lycophron poeta Chalcide Eubœæ natus, patrem habuit Socleum grammaticum. postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, vt scribit Suidas. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis & poeticæ facultatis gloria, sic vt inter septem tragicos sui temporis præstantissimos (iis Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos septem poetas fuisse tradunt Homerum iuniorem, Sositheum, Alexandrum, Philiscum, Sosiphanem, Æantidem, Lycophronem. quamuis enim ab aliis alii ponantur, equidem Hephæstionem grammaticum recte mihi sequi videor. Scripsit porro Lycophron tragœdias primum viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras multas, ex quarum vna, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo & Laertio producuntur: præterea libros de comœdia, quos Athenæus idem citat: denique Cassandram, siue Alexandram. ceterum de comœdia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito, cum fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Aristophanem & Cratinum interpretatus est. Neque vero tantum in poesi Lycophron excelluit, verum etiam Anagrammatismis excogitandis omnes in sui admirationem rapuit. ii autem sic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, sententia præclara, vel dictum aliquod subtile & argutum, literis tantum inter se loco mutatis, elici-

tur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatismum vocauit ἀπὸ μέλιτος, id est, mellitum ac suauem: & Arsinoen reginam ἴον ἕρκος, id est, violam Iunonis. Nam si quis nomen πτολεμαῖος cum vocibus ἀπὸ μέλιτος, aut ἀρσινόη cum ἴον ἕρκος conferat, manifeste in vtrisq; literas easdem, ordine duntaxat inuerso, manere comperiet. Cabalistæ quoq;, qui hac ratione sacra multa explicant, hoc pacto Messiam e Iismah, verbi gratia, Michaelem e Malachi quasi eduxerunt. Atque hæc fere sunt, quæ de Lycophrone leguntur. postremo de mortis genere illud ex Ouidio colligi saltem potest, sagitta transfixum obiisse. sic enim ait in Ibin:

Vtque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Hæc de poeta hactenus. nunc de poemate dicamus eo, quod solum ex tot eius tragœdiis & satyris superstes remansit, quodque vt non plane tragœdiam, ita sane Monodiam quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragœdiæ nonnullæ μονῳδούμεναι) appellare liceat. Inscribitur autem Cassandra vel Alexandra, de Priami filia, quæ & Cassandra dicebatur & Alexandra, sicut & Paridi aliud nomen fuit Alexandro, aliisque multis ad eundem modum. Cassandra igitur, vt ad operis argumentum veniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cum aliquando vaticinandi artem simul cum fratre Heleno ab Apolline, vel Apollinis quodam sacerdote disceret, ille Cassandræ amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritissimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra vero, artis perdiscendæ cupida cum esset, recepit quidem se eius libidini satisfacturam, cum primum artem probe percepisset: post autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegauit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cum aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & ceteros Troianos effecit, vt Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius, quam pro insana atque delirante omnes haberent. Recte enim Virgilius:

--- Dei iussa non vnquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, vt eam parentes exosi, quod infaustæ semper & aduersa prædiceret omnia, in turrim lapideam conclusserint, in qua perpetuo degeret, ac secum variis de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes tum Græci

Digitized by Google

Græci tum Latini (in his Homerus, Æschylus, Euripides, Caliber, Tryphiodorus, Virgilius, Ouidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoq; Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam soluentem spectaret, magno cum numinis afflatu de Paride primum ipso, deque Troianis, deinde de Græcis & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyrioni credimus, tractarat. Ac videtur historiam vterq; secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit:

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem aduersa pronunciat: insidias quippe ex occulto, eademq; domi per suos compositam: praterea vniuerso exercitui profectionem ad suos incommodam, exitialemq;.

Quod autem dicere cœperam, talis est a Poeta horum oraculorum institutus ordo, vt initio Cassandra Troianam vrbem deploret, cui vastissima immineat ruina: deinde clades varias ex bello Troiano secuturas prædicat. harum porro eas primo loco recenset, quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regiæ familiæ sint euenturæ: secundo, quas Græci propter Aiacis libidinem sint perpessuri, idque partim in reditu, vt Aiax, Diomedes, Vlysses, Menelaus, alii multi, partim domum reuersi, vt Agamemnon & Idomeneus. Postremo Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis vsque & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Troianorum historiam, Midæ quoque & Xerxis imperia, ad monarchiam vsq; Alexandri Magni, artificiosissimam historiæ seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines autoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ fabulæque permultæ per varias digressiones elegantissime inseruntur: in his labores Herculis, Deucalioneum diluuium, Dioscurorum & Apharidarum pugna, Æneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarumque gentium migrationes aliquot & coloniæ. Quamobrem affirmare ausim, quicunque hoc poema, licet paruum, diligenter perlegerint, eos & historiarum & poeticarum fabularum partem non exiguam probe perfecteq; esse cognituros.

Digitized by Google

His ita breuiter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, vt proposueramus, dicendum videtur. Cum enim sit hoc poema valde obscurum atque difficile, tum propter verba & simplicia & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, siue historias, fabulasque nusquam alibi quærendas: ideoque summo iure τὸ σκοτεινὸν ποίημα fuerit hactenus appellatum: operæpreciũ aliquod me facturum putaui, si primum contextum ipsum poetæ simpliciter & ad verbum quam possem clarissime verterem: deinde annotationes adiicerẽ, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem (nam in aliis breuis esse volui) & versionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quam dictionis totius perspicuitati plerunque studuimus, eaque de causa compositis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, vsi sumus: in his autem non semper scoliasten Græcum, Isaacium Tzetzem, sum secutus, quem fœdissime multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atque historicorum autoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam huius temporis virorum iudicio atque ingenio vtendum censui. Vellem equidem, extarent Theonis in Lycophronem scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc poetam commentarii, ex quibus videtur suos Tzetzes concinnasse: siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, leuare. Sed ista quoniam facilius optari possunt, quam contingere, aliorum etiam, vt dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi. quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta planaque reddidisse, cum id & ingenium nostro maius, & eruditionem, quam nostra ferat ætas, pleniorem postulet. Extant enim apud Lycophronem & historię multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, vt Mnemonis, Prylis, Midæ: & vocabula non pauca, quæ si quis alibi quærere velit, operam, credo, omnem luserit: ea sunt φύλαμος, λάξις, πίρρα, πλίλαι, similia. Quas ob res futurum spero, vti lector beneuolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam, sicubi lapsi fuerimus, (id quod in Obscuro poemate fieri facile potuit) dare, ac labores nostros candore suo fouere non sit grauaturus. Nam quod ad Bertrandum quendam, cuius est olim edita versio Lycophronis & scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat a lectore studio-

studioso, vt illius versionis pagellas aliquot cum Græco contextu & nostra interpretatione conferre dignetur. Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui nouam post illum versionem & enarrationem, quamuis ante multos annos instituram, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis vndecunque variis lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse voluimus, partim vt aliis aliquid inueniendi maius occasionem præberemus, partim vt varia corruptelæ exempla in hoc etiam opere, vt in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

EPITOME CASSANDRÆ

GRÆCOLATINA, VERSIBVS

Anacreontiis conscripta per

GVL. CANTERVM VLTR.

Αἰ αἰ πάλαιγια πάτρα.
ωφθη τον μὲν ἡφαιστος
θοαῖς πραθεῖσα πύκμις.
λεύσσω δὲ δεύτερον νῦν
πυρουμένην σε τλήμον.
τέκνα τέκνωσι, πάτρα,
Τρῶες τε δαρδανεῖς.
λεύσσω θέοντα γνωτὸν
ἐς ἁρπαγὴν κυνώδη.
καὶ δή σ', ἀδελφὲ, τῶνδε
ωφθήτης ἄρας στερήσει.
κλαίων δὲ πάτραν ἐξῃ,
ψυχρὸν φέρων ἄγαλμα.
βύκται σιν αὖθις ἵφιν
θύσουσι τὴν μέλαιναν
οἱ νηλεῖς πελασγοί.
τοὺς δευτέρους δὲ δόντες
ὅρκους, πλέουσι δεῦρο.
ἤδη βλέπω ζέοντων
πρύμναις θέτιν παλαίμων.
καὶ δὴ στένει μύρινναι,
πεδία κοῖλά τε θῖνες.

Heu heu paterna terra:
Olim quidem Herculana
Combusta classe primum:
Nunc te, misella, rursum,
Igni perire cerno.
Te, Troia, defleo, te,
Et Dardani sepulcrum.
Excurrit, ecce, frater
Ad femina rapinam.
Verum tibi ista prada,
O frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelasgi
Vento ducis puellam
Mactare destinabunt,
Fœdusque duplicantes,
Huc deinde nauigabunt.
Quin iam videt Palæmon
Mare æstuans carinis:
Quin iam gemit Myrinna,
Campique littorales.

Digitized by Google

Vastatque iam ferus Mars
Terram, mihique planctus
Aures ferit molestus.
Hoc plurimum grauabit
Me, cum ferox Achilles
Fratrem remittet orco:
Sic Troilum quoque idem,
Quod desleo, necabit.
Quin & tuam dolebo,
O mater alma, sortem,
Quam gens Pelasga saxis
Teget, canem disertam.
At te, soror, dehiscens
Tellus vorabit ima.
Polyxenamque Achilles
Natus feroce ducet
Ad nuptias cruentas.
Patrem quoque ille perdet.
At vis mihi inferetur,
Factique talis ergo
Multis ferenda multa
Budea virgo mittet.
Aiax enim scelestus
In fluctibus marinis
Iactatus interibit.
Amyntorisque natum
Phagrum recondet Eon,
Galisusque Cercaphi, tres
Ætate grandiores,
Duosque Pyrami fons.
Quinque in Cypro manebunt.
Ætolus Argyrippam
Fundabit, a Tropha
Vitam recens adeptus.
Gymnesias marinas
Baeotus aduehetur.
Vlyssis autem amicos
Captabit ater orcus,
Ipso tamen relicto,
Quem deinde multa passum

κἀδ δὴ μαμυρτὸς αἴθυια
αἰῶν, γέος τ' ἐν ὠσὶ
ἰυδάλλεται γωυαικῶν.
ἐκεῖνο πῆμα δάψῃ
ἐμὲ πλεῖστον, ἢν τ' ἐμεῖο,
ἀχιλεύς, κτενεῖς ἀδελφόν.
κἀ, τρῶιλε, σέ νωσι,
ὃν ὠὐτὸς αὖ φονεύσῃ.
καὶ σὸν, τέλαμνα, πότμον,
μῆτερ φίλη, στενάζω,
ὦ χαρμάδες πελασγῶν
κρύψουσι λοιδορεύσαν.
σεῦ δ' ἐξίτυλον σ' ἀδελφὴ
κόνις τανύσσει χαυόσα.
πολυξένην δ' ἀμύνις
ἀχιλλέως ἰυνιλὴς
γαμηλίοις πλάσσῃ,
πηγὸν κἄνὼν ποδάρκη.
βίαι δὲ πίσυμμι ἐγώ,
ζώτης δ' ἐκατι λαῶ̃ν
πολλοῖς κάκιστα ποιῶ
βουδεῖα τλησῶ δίσῃ.
αἴανῶ γὰ θοασσῶτοι
εἰσὶ τὸ κῦμα, φάρξοι
σιαρύμβριον θαλάσσῃ.
ἀμιώτοργος δὲ κρύψῃ
ἠὼν παίγυργον ἠών.
νάσῳ δὲ κιρκαφείαι
καλχαῦνα κἀ δ' ἄλλα,
ὡς πύραμος δ' ἄλλα.
ἤξουσι πέντε κύανον.
αἰτωλὸς ἀργυρίππαν
δομήσεται κμήρσιο
σωθεὶς ἀφ' τροπαίας.
γυμνασίας δὲ νάσους
βαιοτὸς ἀγαγήσει.
ὀδυσσίως δ' ἑταίρους
ἀχερούσεται σεσόπτους
ἅδης, λιπὼν ἐν αὐτῶν,
ὃν πολλὰ δὴ παθόντα

Occidet

τὸς κίλως φονεύσ.
ἀγαμέμνων δ' ὁμομήτωρ
πάμπολλα τλὼ δύμαρτα
πλανήσεται μητρύων.
ἄλλους δὲ τρεῖς λίβυσσα
ῥιψὶ βορᾶς ἐς αὖαν.
οἰνωτρίαν δὲ γᾶν
φίτρᾶ φονεὺς πεφυκὼν,
καὶ λινδίων φρατηρῖς
βουδρομῶν, φανεῖται.
ἐπὶς ἀμφὶ κίρκην
πεφυσκάσεται ὁ τίκτων.
σικανίαν δὲ πολλοὶ,
ἄλλοι δὲ σῖριν ἄμφι,
πολλησίους δὲ πρῶνας
ἄλλοι, τέρεινάν ἄλλοι
(νιρεῖ δὲ καὶ θόαντι
κρᾶθις σωίοικος ἴσῃ)
πολλοὶ δὲ καὶ μελίτλω.
παπαωχθὼν δ' ὄθρωνὸν
κἠπίρου αὖτις ἥξει.
ὁ δ' οἷος αὐσονίοις
τεθάψεται τάφοισι,
νόσων τ' ἰατρὸς ἴσῃ.
τήμψαν δὲ ναυβόλειαι
ἥξουσιν οἱ ἑταῖροι
(σεταίαν ὦ πέτραισι
μίμνει μόρος δυσπάρ)
οἱ δ' αὖ πόλιν λάμητος.
καὶ ταῦτα πάντ' ἄποσι
πλήσουσιν οἱ πελασγοί.
ἀδ' οἷς πάτραν μολόντες
κύρσουσι τῶν κρατίστων.
ὁ γὰρ μέσον σκιπάρνῳ
κύγχην τυπεὶς, πεσεῖται.
κοινὸν δὴ σοὶ αὐτῷ.
καὶ μὴν τὸ πᾶν ὁμοίως
αὐάστατος φρατηρὸς
τῶ κρῆτος οἶκος ἴσῃ.
λοκροὶ δὲ παρθένους ἀ-

πέμ-

Occidet eius infans.
At regis ipse frater
Sociam tori ingalis
Errabit vsque quarens.
Tres vnda vasta volues
Ad litus Africanum.
At torris asper hostis
In Italam profectus
Terram, laboris ergo
Sortem feret cruentam.
Equinus architectus
Ciris colet fluenta,
Sicaniamque multi,
Sirisque flumen altum,
Tullesiosque colles,
Et Italam Terinam,
Et insulam Melitam.
Sed Nireo & Thoanti
Tum Crathis accoletur.
Elpenor autem Othronum &
Epirum abibit olim.
Sed Italis sepulcris
Condeturille, morbos
Oraculis repellens.
At Nauboli Temessam
Satellites subibunt.
(Setaa, te dolenda
Ad saxa mors manebit.)
Quidam oppidum Lameti.
Et hac quidem Pelasgis
Instant foris ferenda.
Quin nec domum recepti
Meliora sortientur.
Namque huic caput secure
Findetur olim acuta.
Communis ista erit mors.
Parique clade Creta
Gortyniique regis
Domus alta destruetur.
Locri tamen puellas

Mittent

Digitized by Google

Mittent ſuas Minerua	πέμψουσιν ὡς ἀθηνᾶ
Ad Ilium gementes.	ἐς ἴλιον γένοντες.
At tu, parens, triformis	σὺ δ' ὦ ἐπωπὶς ἑσπη,
Brimus eris miniſtra.	μῆτερ, θεὰς τριμόρφου.
Tum fratris oſſa noſtri	ὀστᾶ δ' ἐμοῦ ξυναίμου
Ferentur vsque Thebas.	ἄξεσ' ἐς ἄστυ Θήβης.
In poſteris anorum	κλέος δ' ἐμῆς ψυχῆλης
Creſcet decus meorum,	αὔξησιν ἀμιναμοί μου,
Leunculis duobus.	σκύμνοι δι' αἰνοῖ λέοντες.
Hac Ilii cruentis	τοιαῦτα πυρπόρθοι
Sunt peſtibus ferenda.	μέλουσι πάντα πάσχειν.
At cauſa quæ ſit horum?	πόθεν δὲ ζῶσ' ὑπῆρχεν
Phœnix bouem puellam	σφῶϊν κόρην βοῶπιν
Abduxit in carina.	παράπλοι ὑφείλκυν.
Aliam ſtatim rapit Cres,	κούρητες αὖθις ἄλλην,
Teucro ſimul, Scamandro	τευκρόν τε Σκάμανδρον
Miſſo, Trinoctioque.	πέμψαντες, ἡμέρας τε.
Thraces repente caſi	θρῆκη πεσόντες ἀφῆκεν
Tyrinthium vocarunt.	τειρίνθιον λέοντα.
Tyrrhenus inde terram	τυρσηνὸς αὖτις αἶαν
Oenotriam tenebat.	οἰνωτρίας κράτησεν.
Sed vltimus fauillas	πάλις ἦ λοίσθος εὗδεν
Paru reſuſcitabit.	πῦρ μισῶν ἐξεγείρει.
Exiſtet hinc Mycenis	ἥξει γὰρ ἀτρέως παῖς,
Regnans, itemque Oreſtes,	κόδρου κέλως, ὀρέστης,
Neleus, itemque Dores.	λακεδαίμονοι τέταρτοι.
Midas ſequetur iſtos,	ἥξει μίδας μετ' αὐτοὺς
Xerxesque contra Achiuos:	ξέρξης τε σφῶϊν πλαγγών·
Donec ſatus Philippo	ἕως ἀνὴξ μακηδὼν
Vtrosque ſubiuget rex,	ἀμφοῖν μέγας κρατήσῃ,
Cum quo meus propinquus	παρ' ᾧ γε συγγενὴς μοι
In fœdus ibit olim.	Δαναῶν κυρήσῃ.
Loquor ſed iſta fruſtra.	μάτην δὲ ταῦτα βάζω.
Fidem Deus negauit.	πίστιν μ' ἀφεῖλ' ἁπάντων.
Sed facta ſubſequentur.	θήσῃ δὲ ζῶσ' ἀλήθη.
Quod poſteri videntes,	τὠπὶ' ὦ μαθόντες ἄλλοι,
At aſtra laude tollent	τὸν φοιβόληπτον αἰεὶ
Hirundinem canoram.	χελιδὸν' αἰνέσουσιν.

Digitized by Google

IN ANNOTATIONES GVL. CANTERI

INDEX.

Numeri ad verſus referuntur.

Acamantis legatio 495. cum Laodice conſuetudo. ibid.
Achilles ad Lycomedem abducitur 277
Achilles cur ſic dictus 176. in Scythiam profectus 186
Achillis ſomnium 171. honores 857
Achilli nubit Medea 174
Achilleus curſus 192
Adonidis interitus 831
Æneas liber dimittitur 1266
Æſacus vates 224
Agamemnō interficitur 1099
Agamemnonis templū 1123
Agapenor Paphum cōdit 480
Aiax cur ita dictus 459
Aiax naufragium facit 387
Alba inſula 186
Alæni iudicium 619
Alexandri M. maiores 801, 1440
Amphitruo Teleboas expūgnat 933
Ancæus interimitur 480
Andromeda liberatur 836
Anius 569
Anii filiarum potentia 574
Antenor proditor 340
Antenor Æſchyli 335
Antheus occiditur 132
Aonia 1207
Apharidarum cum Dioſcuris contentio 542
Apollo Delphinius 207. Luciofus. ib. Ptous 263. Genitalis 348. Horarius. ibid. Moloſſus 426. Cypeus. ib. Derænus 439. Siluanus 447. Drymius 521. Sciaſtes 561. Orchieus ibid. Alæus 919. Lepſius 1207. Terminthеus. ibid. Sminthius 1304
Arcadum cognomina 480
Aſteria fit inſula 402
Aſterius Europā ducit 1297
Ates colles 29
Atrax 1309
Auratus Theocritum emendauit 308
Aurati emendatio 985
Auſigda 885
Bacchus Seruator 206. Supplantator. ibid. Enorches 210. Figaleus. ibid. Problaſtus 574. Laphyſtius 1236. Latitans 1246
Balearium fundæ 633
Baris 747
Bebryces 513
Branchus vates 1379.
Calchantis mors 426, 980
Carum coloniæ 149
Caſſandra occiditur 1108
Caſſandræ templum 1128
Ceres Ennæa 152. Hercynna. ib. Enſifera. ib. Oncæa 1224
Cerne inſula 16

Chonia

Chonia 980
Cilla cum filio necatur 319
Clementis locus emēdatus 57
Clete vrbem condit 995
Colchi Polas condunt 1021
Comætho 933
Conchea 869
Cychreus 110,450
Cycnus 237
Cyprus dicta Ceraſtia & Sphecea 447.
Deiphobus 169
Diomedis hiſtoria 592. ſtatuæ 615. preces 620
Diomedis ſocii transformantur 594
Dioſcuri Athenas expugnant 503. in deos relati 510
Dioſcurorū galea qualis 506
Diotimus in Italiā venit 732.
Ecteni populi 433
Egeſtes vrbes tres condit 963
Elpenor auum occidit 1034. in Epirum venit. ibid
Elymus 963
Epeus Langariam venit 930. pugil inſignis 943
Epius 1050
Eriſichthon 1391. Æthō dictus 1396
Euripidis locus expoſitus 226
Euripidis locus reſtitutus 1110
Europa rapitur 1283
Eurypylus rex 901
Fagius mons 16.
Glaucus piſcator 754
Gonus 903
Græcorum iuſiurandum 202, 329
Græcorū nomen antiquū 530
Guneus 128.
Hecate Longatis 1030. Brimo 1174. Pheræa. ibid.
Hector in beatorū inſulas venit 1189. Thebas defertur 1206
Hectoris cadauer venditur 269
Hectoris epitaphium 1206
Hectorea coma qualis 1133
Hecuba lapidatur 350
Hæcubæ ſomniū 86,224,319.
Helena bis rapta 104,513
Helenæ liberi 100,849. vni quinque 143. tres 849
Hercules Troiam expugnat 32,1346. cetum interficit ibid. Scyllam occidit 44. veneno ſublatus 50. gigantes conficit 63. Orontem ſternit 694. Læſtrygones occidit 162. comburitur 916
Hercules initiatus 1327. inter deos relatus 1346
Hercules Meciſteus 650. Palæmon 662
Herculis preces 459. templum 871
Hercules Alexandri F. occiditur 801
Hodœdocus 1146.
Iaſonis facta 1310
Idæ cum Apolline contentio 561
Io rapitur 1291
Ionium vnde dictum 630
Iſchenus 43
Iuno Hoploſmia 612. Lacinia 852. Trophæa 1327. Gorgas 1346
Iupiter Thebis natus 1189

Digitized by Google

Iupiter Luctator 41. Pluuius 159. Fugitiuus 287. Agamemnon 335. Cynætheus 399. Erechtheus 431. Gongylates 433. Pistor. ib. Comyro 459. Drymius 535. Promanthous ibid. Cragus 541. Terminalis 707. Cerdylas 1092. Larynthius. ib. Descensor 1369.
Lacones ex Arcadia profecti 550
Laodices interitus 316, 497. epitaphium. ibid.
Lauri vis 6
Lesbius Prylis 223
Lerina 53
Leuci perfidia 1218
Leucolia 722
Locrenses Troiam puellas mittunt 1141
Locrensium pestis 1141
Lupus fit lapis 901
Lycophron excusatur 1253
Lycophron quare obscurus 7.
Mæra fit canis 334
Mars Saltator 249. Candæus 1409
Medusæ partus 842
Melancræra 1464
Melitæ catelli 1027
Menelaus in Ægyptum proficiscitur 820.
Menelaus Spartam proficiscitur 132
Menelai maiores 149
Mercurius Cadmilus 162. Cadmus 219. Crarus 678. Nomeriates. ib. Laphrius 834
Mestræ factum 1393
Midæ factum 1491
Minerua Laphria 356. Ianitrix ibid. Budea 358. Tritonia 517. Longatis. ibid. Homolois ibid. Punica 657. Tubicina 913. Cydonia 936. Alcætis. ibid. Myndia 948. Gygea 1146. Amphira 1163. Pallenis 1261
Mnemon 241
Molpidis factum 159
Mopsi duo 429
Mopsi & Amphilochi pugna 439
Mopsi argonautæ interit' 881
Mopsopia 732
Muniti mors 499
Myrmidonum ortus 176
Myrtili dolus 162
Myrtoum mare 163.
Nauium alæ quæ 25
Nauplii doli 386
Neapolis 717
Nelei imperium 1378. filiæ factum 1385
Neptun' Erechtheus 158. Prophantus 521. Architectus 617. Amœbeus. ibid. Enipeus 722
Melanthus 766
Nili nomina varia 129
Numine afflatorum signa 3
Oenone moritur 61
Oncium 1224
Ophion 1189
Orestes Tauros proficiscitur 1374.
Palladiũ cœlitus demissum 363
Parcæ claudæ 144
Paris in Ægyptũ fugit 108. in Græciam discedit 132, 1362. citharœdus fuit 139

Digitized by Google

Peleus exul 176
Penelope meretrix 771
Pennis capiuntur feræ 104
Pes veli 1012
Petrachus 1199
Philoctetes arceſſitus 911. ab hydro morſus. ibid. occiditur 922
Phœnix viſu priuatur 420
Phœnicis ſepulcrum 417
Phœnodamantis concio 470
Phthiri 1379
Phylamus 592
Pithecuſæ vnde dictæ 691
Polyanthes 1040
Portunus 229
Priamus trucidatur 335. cur ita dictus 337
Propertii locus explicatus 433
Proteus Helenam Paridi adimit 113. in Ægyptū redit 116
Protei liberi 116
Proteſilaus trucidatur 525
Prothei epitaphium 899
Prylis 219.
Rectæ cenæ 480
Roſa Locrenſis 1429.
Saturnus liberos vorat 1199
Scammander Smintham extruit 1304
Scholiaſtis errores 70,94,184, 326,433,497,694,768,840, 1012,1133,1429,1437
Setæa naues comburit 1075. cruci affigitur. ibid.
Sigilla veterum qualia 508
Sirenū interitus 717,722,726
Sirius pro Sole poſitus 397
Sophoclis locus expoſitus 1310
Taraxippi 43
Telemachus matrē occidit, & ab vxore interficitur 808
Telephus vulneratur 206
Temmices 644
Teneri oraculum 1207
Teni hiſtoria 232
Terentii locus emendatus 588
Teucer in Cyprum venit 450
Heſione filius 452
Teutar', Herculis magiſter 56
Themis Ichnæa 128
Themiſtoclis conſilium 1417
Therſitis interitus 999
Theſeus Hippolytā rapit 1327
Theſei interitus 1324
Tranbelus 467
Triton rex 891
Troili mors 308
Tydeus Melanippi cerebrum vorat
Typhonis vxor 1351
Tyrrhen' in Italiā venit 1351
Venus Caſtnia 403. Melinæa. ibid. Trœzenia 610 Morpho 447. Zerinthia. ibid. Schœnis 831. Arenta. ibid. Colotis 866. Alentia. ibid. Choeras 1232
Virgilii locus expoſitus 1110
Vlyſſes Ætho vocatur 432. delphinum gerit 657
Vlyſſes a Thoante flagellatur 779. Æneæ ſocius 1242. a filio occiditur 795. inſaniā ſimulat 816
Vlyſſis oraculum 796. peregrinationes poſt reditū 807. epitaphium ibid.
Vlyſſeū promontorium 1030
Xerxes victus 1432.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ
Αὐθάτου ἐπίγραμμα.

Φεῦ. τὶς ἀνὴρ ποτε ταῦτα σιβυλλιάων ἀμόρυσεν
ἔκπαγλ', ὡς θείης ἔμπλεω λῶ σοφίης;
ἦ ῥ' ἑτέον τὸ πλάτωνος ἔπος γε μάλ' εἵνεκα τούτου,
ἔνθεον ὃς μανίῃ εἶπε τὰ μυσοπόλων.
ὃ γὰρ Ἀλεξανδρα ζώουσά περ εἶπεν ἂν ἄλλως
μαινομένη, φρενέων ἣ φάτο νηῦ Λυκόφρων.

AD ERVDITISSIMVM ADOLEscentem, GVLIELMVM CANTERVM, CORNELII VALERII carmen extempore fusum de illustrata LYCOPHRONIS tragœdia.

Omnibus obscurus, vix plenè cognitus vlli,
Nunc opera, Cantere, tua, magnóque labore
Editus in lucem legiturq́; placetq́; Lycophron.
Mirabantur eum multi admiranda canentem:
At quia nota placent, ignoti nulla cupido est,
Neglectus iacuit crassa caligine tectus,
Et neglecta diu docti iacuêre poëta
Carmina, quæ nũc sunt in honore, auideq́; leguntur.
Quid non efficias, fuerit quum grandior ætas,
Talia qui præstes nondum lanugine malas
Vestitus, docti quæ desperare solebant,
Ignota, & quod erant insanæ oracula vatis?

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΑΛΕΧΑΝΔΡΑ.

[a] ἀλλ' ἰσόρει legitur aliter

Ἐξω τὰ παίζαν ἡ ξεκῶς [a] ἆμ' ἰσορεῖς
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης. ἣν ὃ μηκυνθῇ λόγῳ,
σύγγνωθι δέσποτ'. ἠλὶ ἦσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῷ ὡς πρὶν Αἴολον τόμα·
ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βολὴν,
[b] δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκλαμψῷ ὄπα,
σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῇ, ἄασα θυμῷ κἠ δολῷ μνήμης ἔχω,
κλύοις αὖ [c] ὦ ναξ. κἀναπειπάζων φρενὶ
πυκνῇ, δοίηχει δυσφάτοις αἰνιγμάτων
οἴμας τυλίσσων, ἥπερ δύμαθὸς ζίβῳ
ὀρθῇ κελεύθῳ ταὐσκότῳ ποδηγέτει.
ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηείνθω χάσας,
αἶψα ιμι λοξῶν ἐς πλεξόδους ἐπῶν
πεφρίξω ἀράξας νύσσαν ὡς πλωὸς δρομεύς.
[d] φηγίνου ἠὼς μὲν αἰπεινὰ ἅρπ [d] φηγίνου πάγον
κραμπνοῖς ἰωχροτᾶτο πηγάσου πτερυγίς,
πιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς κέρνης πέλας
λιποῦσα τὸν ἀμφιμήγιον κάσιν.

οἱ δ'

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA,

*

Latinè ad verbum reddita.

DIC AM omnia clarè, de quibus me interrogas,
A ſummo principio: ſi verò producatur oratio,
Ignoſcas, here. nec enim mo deſta virgo
Reſoluit oraculis os varium ſicut antea,
Sed immenſum fundendo confuſúmque clamorem,
Lauriuoro vaticinata eſt ore,
Nigræ Sphingis vocem imitans.
Quorum quæcumque in mente & memoria habeo,
Audias, Rex, reputánsque animo
Sagaci tranſcurre obſcuras ænigmatum
Scrutando cantiones qua facilis ſemita
Recto itinere tenebroſa deducit.
Ego verò valuam extremam ſoluens a fune,
Aggredior obliquorum curſum verborum,
Prima pulſans tanquam curſor velox repagula.
Aurora quidem altum Fagij iugum
Celeribus iam ſuperuolabat Pegaſi alis,
Tithonum in cubili prope Cernen
Relinquens, tuum paternum fratrem:

Funes verò tranquillos à concavis saxis
Nautæ soluebant, & à terra laxabant
Ancoras; virgicidam autem Thetim
Iulipedes pulcræ sulcabant remis
Ciconipelles Phalacræ filiæ,
Vltra Calydnas albas ostendentes alas,
Rostráque & expansa vela,
Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:
Quum diuinum resolvens os fatidicum
E summis Ates vacciuagis collibus
Tales exorsa est Alexandra sermones:
Heu heu misera nutrix incensa,
Ac priùs quidem nauibus turmiferis
Trinoctis leonis, quem aliquando maxillis
Asper Tritonis canis deglutiuit.
Viaus autem dissector intestinorum ambustus,
In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Iubas capitis destillauit
Infanticida, patriæ vastator meæ
Qui alteræ matri inuulnerabili pectus
Graui uulneravit sagitta, & in stadio
Patris Luctatoris corpus manibus sustulit
Apud altum Saturni collem, vbi terrigenæ
Equos turbans est Ischeni sepulcrum:
Qui maris Italici speeus
Angustos obseruantem sæuam canem,
Supra scopulum piscantem leænam
Tauros mactantem occidit: quam rursum pater,

Cor

οἱ δὴ ὅσα γρώνης ὀψάλλωα χερμάδος
ναῦται λίαζον, καὶ πὸ γῆς ἐφάζοσαν
ὕ αλης. αἱ ἢ παρθενοκτόνον θέτην
ἰαλόπεζοι θεῶν δύῶπες ἀπάθαις
πελαργοχεῶτες, αἱ φαλακραῖαι κόραι,
ὡρ καλυδνῶν λοβὸν φαίνουσαι πίλα,
ἄφλασα, καὶ φωσσώνας ὠργυωμένους
ἀπαρκίας ὠρης ἥρος ἄβδων ὠνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον χάσασα βακχεῖον σόμα,
ἄτης ἀπ' ἄκρων βυπλανοκτίστων λόφων,
βιῶν δ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' ἀλεξανδρα λόγων. βίχι καὶ ἀνδρα
αἰαῖ τάλαινα θηλαμῶν νεκαυμένη,
καὶ σοφόθ' ὧ σοφὸν ἀλαμπόρεσις
ξιεσπέρου λέοντος. ὁπότε γνάθοις * ἐν πῖ' ἐν γ.
ξίτων ὠμὰ λαφεκάρσαος κύων.
ἔμπνους ἢ δ' αἰξὸς ἱππίων φλοιδούμῳ, 35
πυθῶ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐχάραις,
σμήξυγας ἐς ἄλαξε κωδεῖας πέδω.
ὁ τεκνοραίσης, λυμεῶν ἐμῆς πάρας.
ὁ δ' ὑτέραν τεκοῦσαν ἄξωστον βαρεῖ
τύψας ἀξάκτω σέρνον, ἔντ' αὐλῷ μέσῳ 40
παξὸς παλαιτοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
κεῖνε πὰρ αἰπεινὸ ὄχθον, ἔνθα γηγενὴς
ἵππιον ταρακτὴς ὄξιν ἰχένε τάφῳ.
ὁ δ' ἢ θαλάσσης ἀυσονίπδ μυχοὺς ἐ τὰς
σενοὺς ὁππόδυσσαν ἀγρίαν κυῦα 45
κτανὼν ὡρ ἀπήλυγος ἰχθυωμόλου,
ταυροσφάγον λέαιναν. ὧδ' αὖθις πατὴρ

σαρκας καταφθων λοφνίσιν δομήσατο,
[e] διὰν λέπτιων ὑ ξέμυσαν ὑδ αἰμαν [g] ῥθὸν,
ἐξεωαρίξεν ὃν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ
[h] λειμίμην τὰ νέκυς, τ' ἀδλιω [h] δεξιόμυθ πάλαι.
λαβάσω σε τλῆμον δεύτερον πυρομφύλω,
[i] τᾶις τ' αἰακείοις χερσὶ, ζοῖς τε ταντάλου
λαῖξιναν οἰκουρῶσι λειψαύοις πυρὸς,
[l] κατεβρωδίνης παιδὸς [i] καζαβεχθένζ ὠδάλω δέμας,
ζοῖς τδυταρείοις βυκόλω πτερόμασι,
τὰ ωαίζα ωρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ
τείλασα κοῦρον τ' κατήορον χθονὸς
ἄξει, παζὸς μομφᾶσιν ἠριωμύη,
λέκτρων θ' ἕκατ, τ' ἐπεισάκτων γάμων.
ἀυτὴ ὃ φαρμακουργὸς οὐκ ἰάσιμον
ἕλκω δρακοῦσα τὸ ξιωδυνέτυ λυγρὸν
[k] τιτρωμένην μιγαζοραίσοις ἀρδισι [k] τέτρωμύα,
[l] ἰχμίσιν ωρὸς ἀνθρωπίτυ, ξιωδὸν [l] ὀγχήσῃ μόθον
ωύργων ἀπ' ἄκρων ωρὸς νεόδμητον νέκυν
ῥοίζηδὸν ἐκβεάσασα κύμβαχον δέμας.
πόθῳ ὃ τὸ θανόντ ἠγκισρωμύη,
λυχνὸν ωρὸς ωαιπαίεντι φυσήσῃ νεκρῷ.
σένω, σένω δλασὰ ἠ ξιπλᾶ δορὸς
αὖθις ωρὸς ἀλκλὼ ἠ δξαρπαγὰς δόμων,
ἠ ωῦρ ἐναυγάζυσαν αἰσωπήιον.
σένω σε πάτερα ἠ τάφους ἀτλαντίδος.
[m] κύπτω δύπτω κέλωρ. ὃς ποτ' ἐν ῥαπτῷ [m] σπύτει
ὁποῖα πόρκος ἰσρικὸς τέτρασκελὴς
ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυξόμενος δέμας
[n] ῥυθ

Digitized by Google

Corpore lampadibus combusto, resuscitauit,
Non timentem Proserpinam infernam deam:
Quem quondam dolo necavit inermi
Mortuus, Orco dudum salutato.
Video te, misera, secundò comburi
Aeacidinis manibus, & Pelopis
A flamma devorati
Reliquiis ignis Lætrinam tenentibus,
Et Teutari bubulci telis.
Quæ omnia in lucem uxor æmula,
Misso iuuene terræ proditore,
Proferet, patris accusationibus exasperata,
Cubiliúmque causa & peregrinarum nuptiarum.
At ipsa medica immedicabile
Vulnus mariti tetrum intuita
Gigantiperdis ab aduersario sagittis
Vulnerati, communem obibit mortem,
Summis e turribus ad recens cadauer
Impetuosè corpus præceps proijciens:
Mortuíque stimulata desiderio,
Animam in palpitans expirabit cadauer.
Defleo defleo te bis térque, rursus
Hastæ vim, & ædium direptiones
Spectantem, ignémque vastatorem.
Defleo te, patria, & sepulcra Electræ
Filii, natatoris: qui olim in utre consuto
Instar Istrii apri quadrupedis
Singularis, utri corpus inuoluens,

Digitized by Google

Tanquam Rithymnia fulica enatauit,
Zerinthum caniuoræ antrum deæ
Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:
Quando cunctam vastabat humectans terram
Grandinosus Iouis imber, turribus quidem
In solum cadentibus, hominibus verò natantibus
Vltimo ante oculos fato conspecto:
Glandes autem, fructúsque, & vuas dulces
Balænis delphinísque depascentibus, & phocis,
Quæ in humana virorum irruebant cubilia.
Video currentem grypem alatum
Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam vultur vndiuagus genuit,
Oui testa rotundam circumtectam.
Te sanè, nauta timide, Acherusia
Decliuis semita non iam patris fimum
Asperorum bubilium calcantem excipiet,
Vt antè, formæ tribus iudicem:
Sed pro stabulis quidem Maleam
Et Lan traiicies: pro pabuloso verò præsepi,
Ouilibúsque, & remo terrestri,
Navis te & Phereclei pedes vehent
Ad ostia gemina, & Gythij æquora:
Vbi curuos ad petras ejiciens
Nauis dentes, æstum inhibentes,
Iactationibus liberabis vniuelem classem:
Multiuirámque rapiens lupus iuuencam
Duarum columbarum fetu orbatam,

Et

ῥυθειμνιάτης κέρφω ὡς ἐνήξατο,
ζηεινθον αἶξον τῆς κιννοσφανοῖς θεαῖς
λιτῶν ἐρυμνὸν κτίσμα κυρβαίτων σάον,
ὅτ' ἠμάθωσε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
ζωὸς καχλάζων νασμός. οἱ ὄ, πρὸς πέδῳ
πῦργοι κατηρείποντο: ζοὶ ὄ, λοιθίαν
νηχοντο μοῖραν ὡρεμμάτων δεδορκότες.
φηγὸν ὄ κ' ἀρύκαρπα κ' γλυκὺν βότρυν
φάλαγξ τε κ' δελφῖνες, αἵτ' ἐπ' ἀρσένων
φέρουζ φῶνας λέκτρα δουρῶσαι βοᾶι.
λάσιον θέουζα χρηὸν ἐπέρχομον
ζηεῶν εἰς ἅρπαγμα πεφυλαγμένος κυὸς,
ὣ τόρος ὑγρόφοιτ ἐκλοχεύεται,
κελυφάνῳ σεβίλον ὀσφαίνῳ μύῶν.
κ' δή σε ναύτιλον ἀχερσία ζίβ
καταβάπτ πύργαρον ὑ πατρὸς κόρους
σείουζα ῥακτῆ βυσάθμων ξενώσεται,
ὡς πρόθυ κάλλυς τὸν θυωείτιον ζιπλαῖς.
ἀλλ' ὀσείμων μὴ αὖτ, γαμφηλὰς ὄνυ
κ' λᾶν περήσῃς αὖτὶ δ' ὐχείλυ κάπης
ζ μηλιαθμῆ, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
τεθήπτ σ' ὀχήσῃ κ' φερέκλῳοι πόδες
διασὰς σαλάμβας κάπ' γυθίυ πλάκας,
ἐν αἷτ πρὸς κυὸς ὑρα καμπύλυς ῥάσας
πεύκης ὀδόντας ἔκτρεας πλημμυείδος,
σκαρθμῆ ἰαύσῃς εἰναφώσωνα σόλον.
κ' τὼ αὔυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκ,
δυοῖν πελάγῳν ὠρφανισμένοιν γονῆς,

a 5 κ' δ' ὄτ

a ῥηξυμπάτης
o κυπρογενῆς & κυπρογάμου θεᾶς
b χθῶνα
p χρεὼν
q ξενώσεται
r ὐχύλυ & ὐχίλυ
s μηλιαθμῶν
t γυθίυς
u καμπύλυς
x δόντας ῥώσωνα
y γονεῖν.

Ἡ δ᾽ ὑτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
λιπῆν ἐμπαίσασαν ἰξυτῇ πέρᾳ,
θύσηνον ἁρμοῖ μηλάτων ἀπαργμάτα
φλέγουσαν ἐν κρόκησι κῇ βιώμῃ θεᾷ,
θρέξεις ὑφ᾽ σκαιάδειαν αἰγίλιν τ᾽ ἄκραν,
αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
νήσῳ δ᾽ ἐνὶ δ᾽ ἑάκοντος ἐκχέας πόδον,
ἀκτῆς δ᾽ ὑμόρφου γηγυῆς σκιπτιχίας,
τλῶ δ᾽ ὑτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει κύφριν,
ψυχρὸν ὠδαγκάλισμα, κἀξ ὀνειράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
ὁ γάρ σε συλλέκτροιο φλεγραίας πόσις
συγὸς θερόφνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
ἡ δ᾽ ἀκρυ, νῆις δ᾽ ὅτι κῇ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ θρήκης ἔκποτ᾽ εἰς ἐπακτίαν
ζίτων᾽ ἐκβολάδην ἠλοκισμένῳ
χέρσον περάσας, ὑχὶ ναυάτην ὁλῳ,
ἀλλ᾽ ἀσίβητον οἶμον, οἷά τις σίφνεύς.
κευθμῶν᾽ ἐν σήραγγι τερψιάς μυχὸς,
νέρθεν θαλάσσης ἀξαποὶς [2] ἐλιύσετ᾽,
τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
κῇ παῖδι πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς
σῆσαι παλίμποινα εἰς πάτραν, ὅθεν πλαγὴς
παλλιλωίαν ἐπῆλθε γηγυῶν ζοφόν.
κεῖν᾽ σε χρωτὶς ὥσπερ ἐργάτις δίκης,
τῆς δ᾽ ἠλίου θυγατρὸς ἰχνάας βεβεῖσ
ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων,
λίπουσα κάσης ἐκβαλὼν πελειάδος,

ὃς τῆ

[2] Λιώσει

Et in ſecunda externorum laqueorum retia
Captiuam impingentem aucupis penna,
Bacchis recens ouium libamina
In litore adolentem atque Leucotheæ deæ,
Curres ultra Scandeam & Ægili promontorium
Exultans præda venator vehemens.
Effuſo autem cupidine in draconis inſula
Atticæ, quod eſt biformis terrigenæ regnum,
Alteram vanam non experiêre Venerem,
Inane amplexamentum, & vacuis
E ſomno palpans vlnis cubile.
Nam te inuiſus Phlegrææ conjugis
Maritus Toronæ, qui riſu abſtinet
Et lacrymis, expers & carens
Vtroque: qui e Thracia quondam in litoralem
Nili ſulcatam excurſibus
Terram traiecit, non nauali profectione,
Sed inuia via, ſicut talpa
In hiatu cauernæ perforatis ſinubus,
Subter mare iter faciens,
Liberorum hoſpicidas fugiendo luctas,
Patríque preces fundendo impetrabiles,
Vt ſe reducem ſiſteret in patriam, ex qua erro
In Palleniam venerat, nutricem gigantum:
Ille te, tanquam Guneus iuſtitiæ miniſter,
Et Ichnææ, Solis filiæ, præſes,
Acerbè conuiciatus, nuptiis priuabit,
Prurientem à meretrice columba depellens:

Qui

Qui nec Lyci & Chimærei ſepulcra
Ex oraculis venerantes veritus,
Nec amores Anthei, nec hoſpitum
Conuiuam Neptunium purum ſalem,
Auſus es diuinum, ſceleſte, ius tranſgredi,
Percellens ius menſæ, & iuſtitiam euertens,
Vrſæ nutricis mores exprimendo.
Fruſtrà igitur chordarum ciebis ſtrepitum,
Ieiuna modulans & irremunerata carmina:
Sed lacrymans in patriam ante combuſtam
Redibis, imaginem ferens manibus
Quinqueuiræ bacchæ Pleuroniæ.
Claudæ nanque maris antiqui filiæ
Triplicibus neuêre ſtaminibus, ut a maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum ſponſalia.
Ac duos quidem videat raptores lupos,
Volatiles triorchas aquilas oculatas:
Alium uerò ex Plyni & Caricorum laticum
Stirpe progenitum, ſemicretem barbarum,
Eleum, nec Argiuum ſincerum ortu:
Cuius auum Ennæa quondam Hercynna
Erinnys Furibunda Enſifera fartim
Maxillis diſſecans, condidit ſepulcro,
Humeralem mandens cartilaginem:
Quem bis renatum, & grauem cupidinem
Naumedontis rapacem fugientem,
Miſit Etechtheus in Letrinæos agros,
Politum triturum Molpidis lapidem

Ioui

ὃς * τῦ λύκυ τε ☾ χμαιρέως τάφυς * τὸν
χρησμῶσι κυδαίνοντας ὄκ αἰδόμῳ Θ',
ὐδ' αὐθέως ἐρῶντας, ὐδὲ τὸν ξένοις
σωύδορπον αἰγαιῶν Θ ἀγνίτιλω πάχον, 135
ἔτλης θεῶν ἀλθιτὸς ἐκβλῶσαι δίκλω,
λάξας τράπεζαν [b] καὶ ἀκυπτώσας θέμιν, b κατεκυκώσας
ἄρκτυ πθλώδης ἐκμεμαγμῴ Θ τεύχους.
τοί γαρ φαλάξεις εἰς κενὸν νδρᾶς κλύπον,
ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη. 140
κλαίων ὃ πάσαν τλὼ ὡρὶν ἠθαλωμῴλω
ἴξη χερσῖν ἐιδωλον ἠγκαλισμῴ Θ
τῆς πενταλέκτυ θυάδ Θ πλθρωνίας.
γυαὶ γὸ δίνας ἤρας ἄμναμοι τειπλᾶς
πλώαις κατεκλώσαντο δίωναξ ἀλός 145
νυμφεῖα πεντάγαμβρα δ' αἰσιωδῆς γάμων.
δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσας λύκους
πλωυὸς ξιόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
τὸν δ' ὄκ πλωυῦ τε κἀπὸ καεικῶν ποτῷ
βλασόντα ῥίζης ἠμικρῆτα βάρβαρον, 150
ἐπειόν, ὄκ ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γονᾶς.
ὃ πάππον ἐν γαμφᾶσιν ἐνάγα ποτὲ
ἕρκυν ἐεννις θυεία ξιφηφόρ Θ
ἄσαρκα μισύλαισ' ἐτύμβυσε τάφῳ
τὸν ὠλενίτιλω χόνδρον ἐνδατυμῴη. 155
ὃν δ' ἠ δ'ις ἠβάσαντα, κ' βαρυὼ πόθον
φυγόντα ναυμέδοντος ἁρπακτήριον
ἔσειλ' ἐρεχθεὺς ἐς [c] λαξιναίας γύας c λιθιναίας
λοῦραν [d] ἀλεξιδόσυντα μόλπιδος πέξαν d ἀλιπεύσαντα

τῦ ζωὴ

[c] ἀντίον τῦ ζωὸ δαιζομένους ὀμβρίῳ δέμας,
γαμβρηκτόνον ῥαίσοντα πανδερφθόροις
βελεσιν ἀναγνοις, ἃς ὁ καδμίλε γόνος
[d] ἤρτυσε. τὸν δ' ἰοῖσθον ἐκπωὸν σκύφον,
φερεσνύμοις ἔδυψε νηρέως τάφοις,
πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας ὑγρόν. 165
ὁ τλὼ πόδαργον ψύλλαν ἰωιοσροφῶν,
[e] αἴσσει κὴ τλὼ ὁπλᾶς [f] ἀρπίνναν ἀρπύιας ἴσλω.
[g] ἀνδραίμων τὸν δ' αὖ τέταρτον ἀνθόμαιμον ὄψεται
[h] συγγένει κίρκης καζῤῥακτῆρος. ὃν τε [h] συγγόνων
τὰ δ' ὑτερεῖα τῆς δαϊσφάλτε πάλης 170
λαβόντα κηρύξασιν. ἐν δ' ἀμνίοις,
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπον ἐσροβημένον
εἰδωλοπλάσῳ φασκαζανεῖ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτιν κυζικῆς
τῆς ξεινοδάκης. ὄνπορ' οἰνώνης φυγὰς 175
μύρμωνα τὸν ἑξάπεζον ἀνδρώσας ςρατὸν
πελασγικὸν τυφῶνα γυναῖται πατρὶ,
ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ ἀποδημίων,
μοιρῶν φλέγουσιν ἐξαλύξαντα ἀποδόν.
χ' ὡ μὴ παλιμπόρδυζον ἵξεται τέλος, 180
[i] χηράων σφῆκας δαφοινὸς [i] χηράμων ἀειρύσας,
ὁποῖα κοῦφος δ' ὦμα κινήσας κατωφ.
ῥίψει αὖ φοινηχυνήτειραν ἐλαμωνύμε
βύκταισι χερνίψασιν ὠμησὶ πόλιν
τῶ σκυερὰ δ' ἀκόντος ἔντομον λεχώ, 185
[k] σαλμυδήσσιος λιὼ ὁ ξυνδυνος [k] σαλμυδησίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων ἑλλάδος καὶ τόμον

δαεὶς

Ioui Pluuio ſacrificati,
Genericidámque perditurum ſoceriper-
dis
Dolis impiis, quos Cadmili filius
Parauit, qui ultimo hauſto poculo,
Cognomina ſubiit Nerei ſepulcra,
Pernicioſas imprecatus generi diras
Velocis moderator Pſyllæ,
Harpinnæq; vngulas æqualis Harpyis.
Quartum porrò videbit, fratrem
Accipitris rapacis, quémque inter fratres
Secunda lubricæ luctæ præmia
Adeptum prædicabunt. quintum deni-
que
In cubili ex inſomniis turbatum
Imaginoſo agitabit corpore,
Sponſum futurum coniugem Cytaicæ
Hoſpites depereuntis: quem aliquando ab Oe-
none exulans,
Quum ſexpeda formicarum in viros mutaſſet
agmina,
Procreauit pater, typhonem Pelaſgicum,
E ſeptem pueris igne combuſtis
Solum calidæ elapſum fauillæ.
Et hic quidem retrogradam ibit viam,
Veſpas cruentas è cauernis extrahens
Inſtar pueri, domum fumo qui ſuffiit:
Illi verò genitricem iuuencam bello cogno-
minis,
Scyrii draconis grauidam puerperam,
Ventis crudeles ſacrificabunt:
Quam ſponſus intra Salmydeſium mare
Perquirens, Græciæ decollatricem,

Albam

Albam diu habitabit insulam
Ad ostia paluſtrium Celti aquarum,
Vxorem desiderans, quam olim in sacrificiis cerua
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Desertus sponsi cursus arenosus
Clades gementis, & inanem nauigationem,
Et inuisa forma mutatam
Anum iuxta pateras & mulctra,
Plutonísque ollam ebullientem e fundo
Flammas, quam nigra sufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte viscera.
Et hic quidem regionem teret Scythicam
Quinque circiter annos lecti cupidus:
Illi verò iuxta vatis aram Saturni,
Pullorum cum matre paruulorum carniuori,
Iurisiurandi secundum subeuntes iugum,
Robustis armabunt remis brachia,
Priorum seruatorem cladium Bacchum
Supplantatorem canentes, cui aliquando in angulis,
Iuxta Delphinij Lucrosi antrum dei,
Tauro occulta faciet sacra
Milledux exitiosi exercitus;
Cui sacrificiorum gratiam referens recentem
Enorches deus Figaleus Lucernalis,
Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,
Prohibebit, ne spicam funditus perdat
Sectore dente maxillisq; voracibus.

Video

δαερὸν φαληρικῶσαν οἰκήσω στίλον
[l] κέλζω πρὸς ἑσπόλαῖσι λιμναίων πόρῳ,
ποθῶν δ' ἁμαρτᾶ, τλιὼ ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς
λαιμὸν περῃθεῖσα φασγάνων ἐκρύσεται. 190
βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖν ἀυδηθήσεται
[m] ἔρημος ἐν κοίλοισι νυμφίοις δρόμος
γένοντ' ἄτας κὴ πενλιὼ ναυκληρίαν,
ὦ τλιὼ ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένω 195
χρᾶμα, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
ᾗδε τε παφλάζοντος ὀκ βυθῶν φλογὶ
κεραῖσες, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθορὸς
σάρκας λεβητίζουσα δαιταλυργία.
χ' ὡ μὴ πατήσω χῶρον αἰάζων σκύθλῳ 200
εἰς πέντε πυκνὸν πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
οἵ δ' ἀμφὶ βωμὸν τὸν [*] πρεσβύτου κόρυς
σοὶ μηδὲ τέκνων νηπίων κρεανόμοι,
ὅρκων τὸ δ' ὑστερὸν χρέος ἄρσαντες ζυγὸν,
στέρραι ἐνοπλίσουσιν ὠλένας πλάτει, 205
σωτῆρα βάκχον τῆδε παίσιθε πημάτων
σφάλτει ἀυδάζοντες. ὦ ποτ' ἐν μύχοις
δελφινίοις παρ' ἄστρα κερδῴοις θεοῦ
ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
ὁ χιλίαρχος τοῦ [n] πολυῤῥάφου στρατοῦ. 210
ὦ θυμάτων πρέσπαιον ἐκτίνων χάριν
δαίμων ἐνόρχης [o] φυγαλεὺς φανεῖσ' ἐμοὶ
λέοντα δοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις
χοίρου τὸ μὴ πρόρριζον αἴσσωσαν σάκος
κείροντ' ὀδόντι κὴ λαφυσίαις γνάθοις. 215

[l] κέλζω
[m] ἔρημος
[*] πρεσβύτου
[n] πολυῤῥάφου
[o] φυγαλεὺς & φυγαλεὶς

λύσαω πάλαι δ' ἀπείρεαν ὁλκαίων κακῶν
[p] καπρίζουσαν σύρουσαν ἅλμῃ [P] καὶ πρροίζουσαν πάχῃ
δεινὰς ἀπειλὰς ⟨ε⟩ πυριφλέκτους βλάβας.
ὡς μή σε κἀμὲ φῶτ' ἐν ὠρυτῷ
ἴασι φυτεῦσαι λυσμυῶν ποδηγέτιν, 220
[q] πίσσαν τε ζαρδὸν ἐξ ἄτλαντ⟨ο⟩ ἀθλίᾳ [Q] πόρᾳ,
ἧς ἀυθομαίμων συγκαλασκάπτῳ πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῶστα νημερτέστατε.
[r] ὄφελε μὴ δ' αἰσακείων ἑμὸς [R] ὤφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπώσαι νυκτίφοιτα δείματα. 225
μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς ἁπλοῦς ὑφ' πάξας
μοίρᾳ, τεφρώσας γῆα λημναίᾳ πυρί.
[s] ποίαν δ' * τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακῶν.
⟨ε⟩ δ' ἡ παλαίμων ἅρπυια βρεφοκτόν⟨ο⟩
ζέουσαν αἰθυίῃσι πλεκτάνοις ὁλοις, 230
χρᾶμαν σιώπιμον ὠγρίοις πτιλοῖσι.
⟨ε⟩ δ' ἡ ἁπλᾶ σιὼ πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερρᾷ τυπέντα κλεῖδας ἀφ' χουμύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφυζότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφάς, 235
ᾧ δ' ἡ πιθήσας συγγὸς ἁρπάζει τέκνων,
αἰθυιόθρεπτ⟨ο⟩ πορκέων λιναγρέτης
[t] χρυσμοῖσι [T] κρυθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι [u] νεοίταις φίλος,
χηλῷ κατεδρύφαξε δικτύοις γονάς. 239
σιὼ τοῖς δ' ὁ τλήμων μητρὸς ἀφεάσας θεᾶς
μητρῶν ἐφετμὰς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλείς,
πρωϊὴς θανεῖται σέρνον ἁλοὺς ξίφει.
[v] μύελα καὶ δὴ σέθεν [V] μύελλα καὶ δὴ ὦ δάκτυλοι

ἵπτων

Digitized by Google

Video iampridem malorum catenam attractorum,
Trahentem per mare, & aduoluentem patriæ
Graues minas atque incendiaria damna.
Vtinam te, Pryli, Cadmus in insula
Issa non genuisset, hostium ducem,
Quartum ex Atlantis miseri semine,
Cognatorum tuorum euersorem,
Vatem ad optima verissimum:
Nec ab Æsaci oraculis pater meus
Nocturnos repulisset terrores,
Sed una geminos morte texisset
Pro patria, comburens artus igne Lemnio.
Non sanè tantorum fluctus inundasset malorum.
Atque videt Portunus infanticida
Feruere mergis funigeris
Anum Titanidem, Oceani coniugem.
Quin gemini cum patre perduntur filij,
Valido percussi humeros principis lapide:
Qui priùs in alueo pernicioſas tibicinis
Fallo sermone expositiones effugerant,
Cui obtemperans odiosus filiorum interfector,
A mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
Ostreis & curuis neritis familiaris,
Capsa sepiuit filios duos.
Cum illis verò miser non dicens deæ matris
Mnemon mandata, sed obliuione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales

Ripæ hinnitum excipientes equorum,
Quando Theſſalicum celeris ſaltum pedis
In ripam imprimens vltimam rauus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.
Incendit quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens claſſicum.
Tota verò terra vaſtata ante oculos
Iacet, horréntque tanquam ſegetis iugera
Lanceis coruſcantia. luctus porrò mihi
Summis è turribus in auribus perſonat
Ad ætheris ventoſas pertingens ſedes
Planctu & veſtifragiis mulierum
Aliam atque aliam excipientium cladem.
Illud me miſeram malum,
Illud mordebit maximum malum,
Quando alis infremens nigra pugnax cæſia
Pennis terram aquila inſcribens,
Curuo impreſſam orbitam torto greſſu,
Clangénsque confuſa & immani voce,
Cariſſimum meorum fratrum, alumnúmque
Ptoi patris rapiendo ſublimem,
Vnguibus ac roſtris corpore lacerato,
Indigenas ſiluas ſolúmque maculabit cæde
Latum bubulcus arans ſulcum.
Accepto autem tauri iugulati pretio,
Exacta trutinæ lance appenſo,
Rurſúmque pro redemtione æquilibrem

Pactoliam

ἵππων φειμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι,
ὅταν πελασγὸν ἅλμα λαψηρᾶς ποδὸς
εἰς θῖν' ἐρείσας λοιδόριαν ἄθων λύκος,
κρωσσῶπον ἐξ ἄμμοιο [x] ῥοιβδήσῃ γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
ἐς δὴ καταύθει γαῖαν ὀρχηστὴς ἅρπις,
τρόμῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.
ἅπασα δὲ χθὼν ὡρυμάτων ἐνεμέσα
κεῖται. πέφευγαν δ' ὥστε λῃστὴν γῆραι
λόγχαις ἀποσείλοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρου ἐνδάλλεται
πρὸς αἰθέρ' κυρσῦσα νεμέσεις ἕδρας,
γόῳ γυναικῶν κἀκταράγαις πέπλων,
ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῃ συμφορᾶν δεδεγμένων.
ἐκεῖνό σ' ὦ τάλαινα καρδία κακὸν
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ἐπ' ἄλγεσιν,
εὖτ' αὖ λαβεάζων πρηνὸς αἰχμητὰς χέρσον,
πτερυγίσι χέρσον αἰετὸς δηλαγεάφων,
ῥαιβῷ τυπωτὶ τὸ τόρμαν [a] ἀγκύλῳ βάσῃ,
κλάζωντ' ἄμικτον σώματι μιγίστῳ βολῇ,
τὸν φίλτατόν σε τῷ ἀγασόφρονι τεύξιν
πόσιν τε πατρὸς, ἁρπάσας μετάρσιον
ὄνυξι, γαμφηλῆσι θ' αἱμάτων δέμας,
ἔγχεα πίφνῃ κἀπέδον χαλκηρεφὲς
λυθεῖς βοώτης ταυρομῶν δ' αὔλακος.
λαβὼν δὲ ταύρου τῶ πεφασμένῳ δάνῳ,
σκεθρῷ ταλάντῳ ξυτάνης [b] ἀρτημένῳ,
αὖθις τὸν αὐτόποινον ἐκχέας ἴσον

x ῥοιβδήσῃ

a ἀγκύλῃ.

b ἀρτημένον

πακτώλιον σαθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον,
κραταιγα βάκχου δύσεται κεκλασμένῳ
νύμφαισιν, αἳ φίλαντο βηφύρου γάνος,
ἐκλυθρίης [c] λήθηθείην θ' ὕπερθε πιμπλείας σκοπιὴν, 275
ὁ νεκροπέρνας, ὃς σφε δειμαίνων πότμον,
ᾧ θῆλυ ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
δύσας, παρ' ἰσοῖς κερκίδος ψαύσας κερτων,
ἡ λοῖσθον [d] εἰς γλῶ δυσμενῶν *ῥίψας πόδα,
[d] ἰέναι, quod melius videtur
τὸ σὸν ξυνάγμε κἂν ὑπνῳ πίπασαν δόρυ. 280
ὦ δαῖμον, οἷον κίον' αἰσώσῃς δόμων
ἔρεισμα παῖδας δυσυχεῖς ἰδοῦσας,
[c] λ'
ὃ μὴ ἀνατεῖ [c] γ', ὃδ' αὖδ μόχθων πικρῶν,
πένθεις θ' ὁ λησὴς δωρεικὴ γελᾷ τρατὸς,
ἐπεγκαλάζων [f] τῷ δεδυπότ' μόρῳ, 285
ἀλλ' ἀμφὶ ῥύμναις τλῶ πανυσάτλω δραμὼν
πόλεμος βίᾳ βαλεῖδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ' ὐχᾶς πλεῖσα φύξιον δία
πορθμμόσιν κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
τότ' ἤτε τάφρος, ἤτε ναυλόχων σαθμῶν 290
σφέβλημα, κὴ σαυρῶσι κορσατὴ πέρυξ,
[f] πίσω ὑ [g] γεῖσα χαμσιήσουσιν, ὃδ' ἐπάλξεις,
ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ
κὴ λιγνύῳ ῥιπαῖσι κὴ χρωῶν βολαῖς
ἄφλασα κὴ κόρυμβα κὴ κλήδων θρόνους 295
πυκνοὶ κυδισπῆρες ὀξὲ ἑδωλίων
πηδῶντες αἰμάξουσιν ὐθνείαν κόνιν.
πολλοὶς δ' ἀρισεῖς σφετόλειά θ' ἑλλάδ
αἰχμῇ φέρουσας, πορᾶς ὠγκωμένους,

αἳ σαὶ

Pactoliam effundens claram laminam,
Vrnam Bacchi subibit, deploratus
Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriámque speculam supra Pimpleam,
Cadaverum venditor: qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori sustinebit vestem
Inducere, pectinis apud telas ciens pulsus,
Et vltimus in hostilem terram figens pedem,
Tua, frater, etiam in somnis hasta territus.
O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtrahens.
Non tamen impunè, nec absque laboribus acerbis
Luctúque prædo Græcus ridebit exercitus,
Insultans cæsi leto:
Sed circum naues extremum currens
Curriculum, cum classe comburetur.
Multum votis inuocans Fugitiuum Iouem,
A vexatis vt arceat acerba fata.
Tunc nec fossa, nec naualium stationum
Munimentum proderit, neque palis vallata pinna,
Neque suggrundia, neque propugnacula;
Sed ut apes commista fumo,
Fuliginísque iactu & stipitis plaga,
Per puppes & proras transtrorúmque sedes
E sedilibus saltatores frequentes
Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Multos verò præstantes, primáque in Græcia spolia
Hastis adeptos ac natalibus tumentes,

Tuæ conterent validæ manus
Cæde ſcatentes & appetentes pugnam.
At ego luctum feram non mediocrem,
Tuos aſſiduè lugendo tumulos.
Miſeram enim miſeram illam videbo diem,
Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Lunæ volvens orbem appellabitur.
Heu heu gemo etiam tuum lactens germen,
Catule, iucundum fratrum amplexamentum:
Qui ferocem draconem ignita feriens
Arcuum illecebra, ictúmque laqueis
Comprehendens ineuitabilibus breui implacidum tempore,
A domito ipſe non vulneratus,
Aram cruentabis decollatus paternam.
Hei mihi miſeræ, duas quoque luſcinias,
Et tuam, infelix canis, gemo mortem:
Quarum unam quidem radicitus puluis patrius
Hians hiatu abſorbebit foueæ,
Cladem videntem gemituum propinquam,
Vbi ſaltus aui, & meretricis fata
Iuuencæ occultinubæ cùm vitulo
Confuſa ſunt, antequam laticem mulgeret,
Et à partu membra rore lauaret.
Te verò ad cruda ſponſalia, nuptialiáque
Ducet ſacrificia odioſus Iphidis leo,
Matris nigræ imitatus ſacra,
Quam ſuper profundum decollans mulctrale
Vittatam vaccam crudelis vorax draco,

Tripatris

αἳ σαὶ καθαξανθοῖν [h]ὄβειμοι χέρες, 300 [h] ὀμβειμοι
φονᾲς [i] βλύσσαι κἀπιμαιμώσαι μάχης. [i] βρύσσαι
ἐγὼ δ' πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι
ταὶς σαὶς τέκνωσα κἠ δι' αἰῶν ζαφαές.
οἰκτρὸν δὲ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος,
κἠ πημάτων ὕψισον, ὧν κεάντης χεών, 305
μιᾶς ἑλίσσων κύκλον ἀυδηθήσεται.
αἰαῖ στενάζω κἠ σὸν εὔγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε τερπνὸν *ἐναγκάλισμα συγγόνων. * ἀγκάλισμα
ὃς πῦρίον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
ἴυγι τόξων, ἃ τυπέντα δ' ἐν βοᾷ χοις 310
μαρψας ἀφύκτοις βαμὸν ἀστεργῆ χρόνου,
θοὸς τὸ δαμὸν αὐτὸς ἐ τέθραμμαι
καὶ καθυμηθεὶς, τύμβον αἱμάξεις πατρός.
οἴμοι δυσαίων, κἠ διπλᾶς ἀνδόνας,
κἠ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω σκύλαξ. 315
ὧν τιὶ μ', αὐτὸ φρεμνὸν ἡ ζακὰς κόνις
χανθῆσα [k] χασμῷ χείσεται δυσφάγῳ, [k] κευθμῷ.
λιάσασαν ἄτιμον ἀγχίπτυστε ναγμάτων.
ἵν' ἄλμα πάπαξ, κἠ χαμαιτύπος μέθοι
τῆς λαθεσυμφορπτοῦ μεμιγμένοι 320
σκύμνω κέχωται, πρὶν λαφύξαθ' γαίου,
πρὶν ἐκ λοχείας γῆα χυτλῶσαι δρόσῳ.
σὲ δ' ὠμὰ θοὸς νυμφεῖα κἠ γαμηλίους
ἄξει θυπλὰς συγνὸς ἴφιδος λέων,
μητρὸς κελαμνῆς χέρνιβας μιμήμενος, 325
ἰὼ ἐς βαθεῖαν λαμίσας ποιμανδρίαν
[l] στεφηφόρων βοῦν δεινὸς ἀρξαμένου δράκων [l] στεφανηφόρον

βαίσῃ τε πάξῳ φαραγγώσῃ καν δάνον,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιαν χάσας.
σὲ δ' ἀμφὶ κοίλῳ ἀγχιάλωτον ἠόνα,
πρέσβευμα δολόγκων δημόλυστον ὠλένῃ
ἐπισβόλοις ἀρᾶσιν ἠρεθισμένη
κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβεία,
μαίας ὅταν [m] φανῇσιν ἀλλάξῃς δομούς.
ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ ταγαμέμνονος δαμεὶς,
κρηπῖδα πυγῇ νέρθε καλλιρεῖ πλόκῳ,
ὁ φεὺς καλύπτρης δ' ὁμαίμονος τάλας
ὠμηστὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάξαν μολὼν,
τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν ἦνομ' αἴξωσας σκότῳ.
ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθεις βαρεῖ
ἀπευπολητὶς τῆς φυσαλμίας χθονὸς,
φλέξας τ' ὠδίνου [n] μυρμωτὸν λόχον
ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά.
τῆς σισυφείας δ' ἀκύλης λαμπρεὶς
λάμψει κακὸν φρύκτωρον ἀμφανέμῳ
τοῖς εἰς στενὼ λοβόφρυσι σκεπτλοβοσκάσι,
κἠ παμβαθρῆτος πάρκεως νήσοις ἁπλᾶς.
ἐγὼ δ' τλήμων ἡγάμοις ἀρνευμένη,
ἐν παρθενῶνος λαΐνοις τυκίσμασιν
αἶνις τεραύνων, εἰς ἀνώροφον στέγην
εἱρκτῆς [o] ἁλυδδήσασα λυγαίας δέμας.
ἢ τὸν θοραῖον πῶνον ὠείτιλον θεὰν
[p] λίπουσα λέκτρον σκιαλοῦσα δεμνίων,
ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
πρὸς γῆρας ἄκρον παλλάδος ζηλώμασι
τῆς μισο

[m] φανῇσιν
[n] ὠδίνου
[o] ἁλιδδήσασα
[p] λίσσουσ' ἀλίσκεται

Digitized by Google

Tripatris enſe perdet Candaonis,
Primum lupis iciens ſacrificale iuſiuran-
dum.
Te denique vetulam circa cauum Thracum
Litus captiuam populi brachio lapidatam
Conuicioſis maledictis irritato,
Occultabit quoddam tegmen lapidum dilu-
vio,
Quando Mæræ fuſcum corpus permutaris.
At ille iuxta Agamemnonis aram domi-
tus,
Solum cana verret cæſarie:
Qui flammeo ſororis miſer
Redemtus,combuſtam rediit in patriam,
Antiquo nomine obſcuro tenebris dele-
to:
Quando chelydrus horripilus,venditor
Altricis terræ,face accenſa
Graui,grauidum terribili cohorte
Pertundet,ventris extrahens compages,
Et Siſyphiæ vulpeculæ aſtutæ
Conſobrinus malam lucebit tedam
Ad anguſtam aduectis Leucophryn,
Et pueriuori ſerpentis inſulas duas.
Ego verò miſera,quæ recuſatis nuptiis
In thalami ſaxei ſtructuris
Carens cenaculis in expertem tecti domum
Carceris obſcuri corpus immerſi:
Quæq; Genitalem Ptoum Horatium deum,
Cubilium cupidum lectis excuſſi,
Tanquam virginitatem ſortita æternam
Ad ſummam vſque ſenectutem, exemplo Pal-
ladis

Innuptæ

Innuptæ Laphriæ lanitricis:
Tunc violenter palumba ad accipitris lectum,
Faucibus harpes columba raptabor,
Multum Budeam Fulicam virginem
Vindicem inuocans depultricem nuptiarum.
Illa verò in tecta lignis compactæ domus
Suſpiciens, iraſcetur exercitui,
E cælo delapſa, Iouisq; ſolio,
Auo regi res pretioſiſſima.
Vnius autem ob peccatum, infinitorum liberorum
Honoraria gemet omnis Græcia ſepulcra,
Non vnis ſed ſcopulis inſidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, vt mortalium mos eſt,
Sed nomen miſerandum, & cenotaphiorum inſcriptiones,
Calidis parentum ac filiorum lacrymis
Perfuſas, & lamentis vxorum.
O Ophelta, & petrarum cuſtos Zarax,
Scopulique, & Trychanta, & aſper Nedon,
Omnesq; Dirphoſſi & Diacriorum
Gurgites, Phorcique domicilium,
Quot ſuſpiria mortuorum cum ſemifractis
Tabulatis electorum audietis:
Quótque ſtrepitus inacceſſibilis ſali
Vorticibus refluis ſcopulos trahentis:
Quotq; thunnos futuras capitis
Contra cautes ſulcatos, quos præceps
Fulmen vaſtatos per noctem guſtabit,

Quando

τῆς μισονύμφε λαφείας πυλαίπδος,
τῆμ@ βιαίως φάσα πρὸς τόργε λέχ@
γαμφαῖσιν [q] ἅρπης οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι, q ἅρπαι
ἡ πολλὰ δ' ἢ βάδειαν ἄθυαν κόρῳ
ἀερσοὺν ἀυδάξασα τἀρροθον γάμων. 360
ἢ δ' εἰς τέραμνα δ' ἐραζυλύφε σέγης
γλιώας [r] ἀπαρέψασα χώσεται στρατῷ, r ἄνω στρέψασα
ἐξ ὑρανῦ πεσοῦσα ἡ θεόνων δίος,
ἄνακτι πάπτω * χρῆμα τιμαλφέστατον. * κτῆμα
ἑνὸς δὲ λώβης ἄπτ, μυείων τέκνων 365
ἕλλας στενάξει πᾶσα τοὶς κενοὶς τάφοις,
σὺκ ὀστοθήκαις, χοιεάδων δ' [s] ἐφειμένους, s ἱεραμένους
ὑδ' ὑστάτῳ κόνῳ δονῖας ἐκ πυρὸς τέφρῳ
κεφασοῖσι ταρχυθεῖσαι, ὡς φθιτῷ θέμις,
ἀλλ' ἔνομ' οἰκτρὸν ἡ κενηείων γραφαὶ, 370
θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας
παίδων τε ἡ θρώοισι τοῖς ὁμοδνίδων.
ὀφέλλα ἡ μύχυρε χοιεάδων ζαράξ,
ατῖλοι τε ἡ ξύχαλα ἡ τεαχὶς νέδων,
ἡ παῖα θηρφασοῖο ἡ δρακείων 375
[t] γωλειὰ, ἡ φόρκυν@ οἰκητήειον, t γωλειὰ
ὅσον στεναγμῷ ἐκβεβεασμένων νεκρῶν
σὺν ἠμιθραύστοις ἰκείοις ἀκούσετε.
ὅσων ὃ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτυ
δίναις * παλιρρόιησιν ἕλκοντες σάλυ. 380 * παλιρρόιησι
ὅσων ὃ θυώνων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγανοισι κεατὸς, ὧν καταβάτης
σκηπτὸς κατ' ὄρφνιν γδύσεται δηωμένων,

ὅταν

v καρηβαρεῖντας ὅταν v καρηβαρεῖντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπρᾶ φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότος
σίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ.
τὸν δ' οἷα δύπλων κηρύλον δρᾷ στενῷ
αὐλῶνι οἷσι κῦμα γυμνίτην φάραγξ
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρύμενον.
γυρᾶσι δ' ἐν πέτρῃσι τερσαίνων πέρα
ξάζονται πόντιε, δύστηνον ἅλμῃ πᾶσαν
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῷ τειωνύχῳ δορί,
ᾧ νιν κολαστὴς δεινὸς ὑτάσας λαβεῖν
ἀναγκάσῃ φάλαγσι κοινωνεῖν δρόμου
w τύμπ. κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας x σόβους,
ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκτῆς σκιβεβασμένον νέκυν
γυμνία καθαπτὴν δρᾷφιν, ἀκτὶς y σφέας καταυανεῖ
τάχιστον ἐν μυίοις ἢ βρύοις σαθρὸν
κρύψει καθοικίσασα νησαίας κάσις,
δίσκε μεγίστου τάρροθος κυναμβέως.
τύμβῳ ἢ γείτων ὄρτυγος πεφυμένης
ζέμενον, φυλάξῃ ῥόχθον αἰγιαλοῦ ἁλός.
z καρσίαι δε καρσιαίαν τλῆ a καρσίαν δὲ καὶ μιγῖναι νιν θεὸν,
λυσσῆς τραφ' ἅδλου δεινὰ πρὸς κακορρόθων,
ἣ μὲν παλιρρόθοις δυσλιζοις οἴστρου βρόχοις,
ἔφοβας σὺ ἔφοβας, ἀλλ' ἑκὼν ὑπὸ
πικρὰν ὀπτοφίλασα κηρυλικὸν πάγλῳ.
ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
ὅσων ἄραθος ἐντὸς, ἠδὲ δυσβάτοι
b λειβήθρα σφίγγουσι δωτῖνα πύλαι, *λειβήθρα σφίγγουσι δωτῖνα πύλαι,
οἷς ὑμὸς ἔσται καχεσφυσίαν πάσῃ

ῥιπίμνα

Quando caput ex crapula grauatos ducens,
Facem lucebit tenebrarum ducem
Noxius, vigili incumbens fraudi.
Illum sanè velut vrinatorem halcyonem per angustum
Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Inter duos iactatum scopulos.
In Gyris autem saxis pennas siccans
Mari stillantes, alteram trahet salsuginem,
Tricuspide a scopulis hasta deiectus,
Qua illum vindex horrendus vulnerans Mercenarius,
Coget vnà cum balænis currere,
Cuculum iactantem vanas minas.
Tum frigidum ad litus expulsum cadauer
Delphini, radius arefaciet Sirij.
Salsamentum demum putridum in algis & musco
Sepeliet Nesææ soror miserta,
Lapidis maximi adiutrix Cynæthei.
Sepulcrum verò vicinum alatæ coturnici
Tremens cauebit Ægæi maris strepitum.
Castniam autem & Melinæam deam
Tristis apud inferos vituperabit conuicians,
Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Amores nec amores, sed furiarum
Acerbas intendens damnosas pedicas.
Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Quamcumque Aræthus atque inuiæ
Libethriæ Dotii cohibent portæ:
Quibus etiam iuxta litus Acherusium

Meæ

Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
In viſceribus etenim balænarum ſepelietur
Multifidis deuoratus maxillis
Infinitus numerus : alij peregrè peregrini
Cognatis orbi intrabunt ſepulcra.
Vnum quidem Eon Strymonis Biſaltica,
Abſinthiis & Biſtonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abſcondet antequam Tymphreſtum ſpectauerit collem:
Patri maximè omnium inuiſum,
Qui eum perforatis lucernis excæcauit,
Quando in adulterino columbæ cubuerat lecto.
Tres verò ſepelient Cercaphi ſaltus
Laros non procul ab Alente fluuio:
Primum quidem Moloſſi Cypei Cubicularis cygnum,
Suis feminæ qui aberrauerit a partubus,
Quum in groſſorum certamen callidum trahendo
Æmulum, ipſe lapſus fatalem
Ex vaticiniis dormiet ſomnum:
Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Æthonis germanum in hiſtoriis fictis :
Tertium, filium ejus, qui Ectenorũ quondam
Turres valido ſubruit ligone,
Quẽ Gongylates interfecit Cõſiliarius Piſtor,
Violento flagello caput confringens,
Quando patris germanos Noctis filiæ
Ad mutuæ cupidinem armarant mortis.
Duo ad Pyrami fluentorum oſtia

Mutuis

ῥηξῶνα δαΐξὸν ἐσεναλμῷ γάμῳ.
πολλῶν γὰρ ἐν ἀλλάχοισι τυμβοδυθήσει
βεφθεὶς πολυσίχοισι καμπέων γνάθοις
νηειθμὸς ἐσμός. οἱ δ' ὅπῃ ξένης ξένοι
παῶν ἔρημοι δεξιώσονται τάφους.
τὸν μὲν γὰρ ἠὼν σρυμόνῳ [a] βυσαλτίᾳ
[b] ἀψινθίων ἀγχυρος ἠδὲ βισόνων
κουροτρόφον πάγυρον ἠδωνῶν τ' ἔλας
κρύψῃ, σρινὶ [c] τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας,
τὸν παῖδ' ἐλεῖν πλεῖσον ἐσυημμένον βοτῆρ',
ὅμηρον ὃς μιν θῆκε τεξίμας λύκοις.
ὅτ' ἐς νόθον ζέφυρον [d] ἠωάδη λέχος.
τειανοὺς γὰρ ἀρχύσουσι κερκάφοι νάπαι
καύηκας, σὺν ἄποθεν [e] ἀλέντος ποτῆρ'.
τὸν μὲν, μολοσσὸς κυπτέως κοίτῃ κύνον,
συὸς ὠδαπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλωΐτων δ' ἦλθεν ἑλκύσας σοφὸν
τὸν αἰθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
[f] σφαλεὶς ἰαύσῃ τ' μεμορμένον πότμον.
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων ἐρεχθέως,
ἄθων ἀυτάδητον ἐν* πλαγαῖς γραφαῖς.
ζέζον γὰρ, τὸ [g] μόσσωνας ἐκτιλώων ποτὲ
σερρᾷ δικέλλῃ βεσκαφήσαντ' γόνον,
ὃν ποιμνιάτης εἶλε βελαῖ μυλεὺς
ἀγηλάτῳ μάσιγι σωθραύσας κάραν,
ἦμ' ξωναίμοις παῖδος αἰ νυκτὸς κόραις
ποὸς [h] αὐτοφόντα σρατῶν ἄπλισαν μέθυ.
δοιοὶ δὲ ῥείθροιν πυράμιν ποὸς ἐκβολαῖς

a βυσαλτίδα
b ἀψυθίων
c πυρηγὸν
d ἰωιάδη
e ἰ ἀλίτης.
f σφαγεὶς
* σλαπῖς
g μίσσωνας
h αὐτοφόντω μέρος.

αὐτοκτόνοις σφαγᾶσι[i] δηραίας κυνὸς 440
δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοιδίαν βολὴν
πύργων ὑπὸ πέρνησι παμφύλου κόρης.
ἀλιβρίς. ἀπτὶς δ'[k] ἀλιβρὸς ὄχμῳ ἐν μεταιχμίῳ
μάγαρσος[l] μέγαρσος ἀγκῶν ἠείων σταθήσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἕδρας 445
λυσθέντας. δῃωτῆρας, φόνῳ[m] λουσθέντες ἀλλήλων τάφοις.
χειρασίδα οἱ πέντε δὲ σφήκειαν εἰς[n] κεραςίαν
συνέχειν βλώσαντες ὑλάτης τε γλῶ,
ζηρωδίαν μορφὼ παροικήσουσι τὴν[p] ζηρωθίαν.
ὁ μὲν πατρὸς μορφάσιν ἠλασρημμένῳ 450
κυχρίας. κεγχρῆν[q] αἴτερον βωκάρης τε νεμάτων,
γαυρίᾳ. ἀμὸς ξυάγμῳ, ὡς[r] ὁ παῖς φονεὺς
πώλου, νόθον φίτυμα, συγχυῶν βλάβῃ,
τὸν λύσαν ἐν ποίμνῃσιν αἰχματηρίαν
χέοντ', ὃν χάεσιν ὠμησοῦ δορὰ 455
χαλκᾷ ζορτὸν σὺν ἔτυξεν ἐν μάχῃ,
μίαν πρὸς ᾅδου κῆ φθίτοις πεπαμένον
κέλευθον, ἰῷ γοργυτὸς ἔκρυψε σκύθης,
ἧμ' καταίθων θύλακα κωμύρῳ λέων
σφῷ πατρὶ λάσκετας ἐπικόους λιτὰς 460
ἀείτας. σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν[t] ἀείτᾳ* βράσας.
βράσαι.
ὑ γάρ τι πείσῃ φίτυ, ὡς ὁ λήμνιος
πρηστὴρ ἐνυὸς, ὅ ποτ' ἐς φύζαν τραπεὶς
ταῦρος βαρύφρονν, δυσμενὲς ἀτὸν ξένων
ἔτυψε δώρῳ πολλάγχον, ἀρνύσας λυγρὸν 465
αἰτιᾶται. πῆδημα πρὸς κυνὸς δοὺπ'[v] αὐθεργοὺς σφαγάς.
ἐλᾷ γὰ πάξας τῆλε τραμβήλου κάσιν,

ἐν ἡ

Mutuis mortui cædibus Deræni
Canes vltimo pugnabunt prælio
Sub Pamphyli filiæ turrium radicibus.
Altus autem exesusq́; tumulus, Megarsus,
In medio sacrorum stabit sepulcrorum,
Vt ne videant, nec inferorum sedes
Ingressi, cruore respersa alterutrius sepulcra.
Quinque in Spheceam Cerastiam
Et Satrachum venientes, terrámque Syluani,
Morphonem accolent Zerinthiam.
Primus quidem patris criminationibus expulsus
Antris Cychrei, Bocaroq́; fonte,
Meus cognatus, tanquam patrii occisor
Pulli filius adulterinus, cognatorum damnum:
Qui rabiem in ouilia bellicosam
Effuderat: quem crudelis leonis pellis
In pugna reddidit inuulnerabilem,
Vnam ad Orcum atque manes viam
Sortitum, quam corytus texit Scythicus,
Quando Comyroni sacrificia adolens leo,
Patri suo preces dixit impetrabiles,
Aquilæ catulum in ulnis quatiens.
Nec enim persuadebit patri, Lemnium
Fulmen Bellonæ, nunquam in fugam versum
Taurum iracundum, inimicissimi hospitis
Dono pectus percussisse, tristi insilientem
Saltu in spontaneas gladii cædes:
Sed expellet procul e patria Trambelifratrem,

Quem ſoror patris genuit,
Prædæ data euerſori turrium:
Quam aliquando ſtans in foro popularium
Cæſio diram hortatus eſt cenam cani
Mittere trium ſator filiarum orator,
Totam ſalſugine cœnum reddenti terram,
Quando fluctus e buccis eructaret,
Violenter omne concutiens immenſa procella ſolum.
At ille pro pipone ſcorpium gutture glutiens
Cano, mali partus luxit onus.
Secundus autem ad inſulam agreſtis accedens,
Sciſcitari volens cladium remedium,
Terrigena conuiua nepotum quercus
Lupiformium, Nyctimi ſectorum,
Fagineorum ante Lunam panum cibum
In cinere per hiemem ſummam fouentium,
Æs effodiet, ac glebam euellet
Ex fouea, ligone ſpecum omnem ſcrutans:
Cuius patrem occidit dens Oetæus,
Inguinis in vertibulis lacerans corpus.
Cognouit verò miſer cum damno diſcens,
Multa inter labrum & poculentas potiones
Gubernatricem voluere Parcam mortalium.
Candido namque tota candicans tabo
Setoſa beſtia moribunda interfecturum eſt ulta,
Certò feriens extremam ſaltatoris plantam.
Tertius verò, ſumentis ex caua petra
Gigantis arma filius, cuius olim in lectum

Furt

ὃν ἡ ξιφάμυ⊙ παῖ⊙ὸς ἐκλοχάσεται,
δοθεῖσα φοφταίχμια τῷ πυρίσοκάφῳ.
ἰὼ δή ποτ' ἐν ῥήξησι δημοτῷ σαθεὶς, 470
γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον ὤξωσεν κυνὶ
σεῖλαι, τειπλᾶς θύγατρας ὁ ατείρας βάβαξ,
τῷ πᾶσαν ἄλυπ πλοποιῶντι χθόνα,
ὅταν κλύδωνας ἐξερύγηται γνάθων
[x] λαίφος σαλδύων πᾶν ξικυμία πέδον. 475
ὁ δ' αὖτὶ πιποῖς σκορπίον λαιμῷ πάσας
φόρκῳ, κακῆς ὠδῖν⊙ ἔκλαυσε βάρ⊙,
χρήζων πυθέσθ πημάτων [y] ξυμβολίαν.
ὁ δ' ὕδατος ἦ νῆσον ἀγρότης μολὼν,
χερσαῖ⊙ αὐτόδαι⊙ σκηνόνων δρυὸς 480
λυκαμνομόρφων νυκτίμυ κρεανόμων,
τῷ φοάδε μιλύης φηγίνων πύρνων ὀχλῶ
[z] ατοδὲ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψαίτων πυρὸς,
χαλκωρυχήσῃ, κ' ἐκ βόθρυ πάσῃ
βῶλον, δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γύθος, 485
ἕ φίτυω ἰώδειξεν οἰτᾶ⊙ σόνυξ,
βεβῶν⊙ [a] ἐντόμαισι θρυλλίξας δέμας.
ἔγνω [b] δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπ⊙,
ὡς πολλὰ χειλοῦς κ' δεπασῃ ποτῷ
[c] μέσῳ κυλίνδῃ μοῖρα [d] παμμήτωρ βοτῷ. 490
ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληρῶν λύθρῳ
σόρθυγξ, δεδ ρπὼς τ' [e] κἀνῦντ' ἠμυάτο,
πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχησῦ σφύρον.
ζῖτος ἦ τῦ μάψαν⊙ ἐκ κοίλης πέζας
κέλωρ γίγαν⊙ ὅπλα, τῦ ποτ' εἰς λέχος 495

x λαίβρως, al. λάζῃ, quod et quidem malim.
y συμβολίαν
z απολδῦ.
a ἐν τόμαισιν
b δὲ
c μίσον
d παμμίτωρ
e κτανόντ'

λαθραῖον αὐτόκλητ@ ἰδ ἁμα πόεις,
ἢ ζῶσ' ἐς ἁδ λω ἴξεται καταιβάτις
[a] ἰωτακίσσα Θρηϊσίοισιν* ἐν ζακεῖσα μενίτυ ζκάς,
ὃν δ ἵπποτ' ἀρρώασον ζα χρησώνης ἔχις
κτενεῖ, πατάξας πέρναν ἀχρίῳ βέλει. 500
ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτ@ ἐς χέρας
[b] νίφα ἡ παλαιομήτωρ ἢ [c] δνόφῳ τεθαμμένον
βάλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἢ μόνῃ ζυγὸν
δ ύλφον ἀμφήρεισαν ἀκταίων λύκοι,
τῆς ἁρπαγείσης αὐτίποινα θυάδ@. 505
ὧν ὀσράκου σρόβιλος ἐντεθμημμέν@
κόρσῃσι σκεπάσῃ, ῥῦμα φοινίυ δορός.
[d] διαίβρωσι τὰ δ' ἄλλα [e] θειπόβορ@ ἄψωσος δόμων
σφεαγὶς δοκεύσῃ, θάμβ@ ἐγχώριος μέγα.
ἃ δ' ἡ θεὸς ἄσρων κλίμακας ςήσῃ δρόμον 510
ζοῖς ἡμιθνήζοις δισπύχοις λαπερσίοις.
ὃς μήποτ' ὦ ζεῦ σῶτερ ἐς πάτραν ἐμὴν
[f] δυσαρπάγῳ σείλαις ἀερσοὶς τῇ [h] δυσαρπάγῳ κρεκί.
[g] μυῖ [i] μὴ δὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
ῥύμινς ἀπ' ἄκρας γυμνὸν ἀψηεὸν πόδα 515
εἰς βεβρύκων ῥίψειαν ἐμβατηείαν.
[k] καρτηρόταμοι μὴ δ' οἱ λεόντων τῶνδε [k] καρτερόφρονες,
ἀλκὴν ἄμικτοι. ζοῖς ἄρης ἐφίλατο,
καὶ δ' ἐνυὼ, κὴ τειχύνπ@ θεὰ
βοαρμία λοιγάπις ὁμολωῒς βία. 520
ζὸν αὖ τὰ χειρώνακτες ἐργάζ) διπλοῖ,
δρύμας τε κὴ πρόφαν@ ὁ κρόμνης ἄναξ
ἐλατύπησαν κοιραίῳ ψόδρωμότῃ,

ἣν

Furtiuum voluntaria Idæa iuuenca
Veniet, ad inferos viua descendens,
Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Quem aliquando venantem Thracia vipera
Occidet, aspero feriens calcem spiculo:
Quando parentis in manus captiua
Auia nutritum in tenebris
Catulum iniecerit recentem: cui soli iugum
Seruile impressserunt Athenienſium prædones,
Raptæ ultionem Bacchæ:
Quorum caput oualis testæ hemisphærium
Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum.
Reliqua porrò vermiculatum non tangens ædes
Sigillum seruabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet viam
Semideis geminis Laperſiis:
Quos nunquam, ô Iupiter Seruator, in meam patriam
Miseris, vindices bis raptæ crecis:
Neque illi alatas armantes naues,
E ſumma puppi nudum pedem celerem
In Bebrycum proijciant litus.
Quin nec leonibus istis fortiores,
Bello intractabiles: quos Mars amat,
Diuáque Bellona, ac Tritonia dea
Iuga Longatis Homolois Potens.
Nec enim quæ opifices mercenarii gemini,
Drymius, & Prophantus, Cromnæ rex,
Extruxerunt regi periuro,

Vnum diem ſufficiant populatoribus lupis
Ad ſuſtinendam grauem irruptionem vaſtatricem,
Quamuis ante turres magnum Canaſtræum
Indigenam habeant gigantem, hoſtium obicem,
Quiq; primum certo iactu
Pecorum vaſtatorem geſtiet ferire:
Cuius quondam initio commouebit haſtam
Accipiter audax ſaltu proſiliens veloci,
Græcorum præſtantiſſimus, cui iampridem ſepulcrum parat
Defuncto pulcrum Thracum litus
Vberoſum prominens, Cherroneſi cornu.
Sed eſt profectò quidam, etiam præter ſpem,
Nobis adiutor propitius, Drymnius
Deus Promantheus Æthiops Gyrapſius:
Qui, quum erronem conuiuam hoſpitio
Noxium vaſtatorem acceperint,
Qui grauia ſunt & reiicienda paſſuri,
Atque in epulo ac Cerealibus
Libaminibus moroſum placabunt Cragum,
Graue efficiet in mediis confabulationibus iurgium.
Ac primum quidem verbis inter ſe mordicus
Mordebunt, conuiciis exaſperati:
Pòſt verò pugnabunt conſobrini,
A ſobrinis auibus propulſare nuptias
Violentas rapináſque cognatorum
Volentes, in raptus indotati ſupplicium.
Multa certè iacula Cnecei fluentum
Aquilarum iacta videbit audacia,

Incred

ἐν ἦμαρ ἀρκέσῃ πορθηταῖς λύκοις,
στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαγησείαν,
καὶ περ θεὸς πύργων τὸν καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν θεσπέσιον εὐσθόχῳ βολῇ
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
ὃ δ' ἤ ποτ' ἄθων θεσπέσα [1] καμψίσῃ δόρυ,
κίρκος θεασὶς πήδημα λαψηρὸν δικὼν,
χραικῶν ἄειρε. ὦ πάλαι τοὐχὶ τάφοις
ἀκτὴ δολόγκων δ' ὠρεπὴς κεκμηκότι,
μαζοσία πρὸς χοῦσα χερσαίᾳ [m] κέφῃ.
ἀλλ' ἔστι γάρ τις ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα
ἡμῖν ἀρωγὸς πρόμυμνος ὁ [n] δρύμιος
δαίμων, [o] θεομανθὺς, ἄθιος, γυμνόψ,
ὃς τὸν πλανήτην ὀρθάγιον ὅταν δόμοις
[p] σίντιν καθάρακτῆρα δεξῶνται πικρὸν
οἱ δεινὰ [*] καπόθεσα πεισθῶ ποτὲ
μέλλοντες, ἔν τε δαπὶ [q] Θυλαοσίοις
λοιβαῖσι μειλίσασιν ἀστεργῆ κέαρ,
θήσῳ βαρὺν κολωὸν ἐν λέχαις μέσον.
καὶ θεσπέσα μὴ μύθοισιν ἀλλήλοις ὁδὰξ
βρύξωσι κηλασμοῖσιν ὠκειωμένοι,
αὖθις δ' ἐναίχμασσον ἀὼ τανέηλοι
ἀνεψιᾶς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους
βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων
χρήζοντες ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
ἦ πολλὰ δ' βέλεμνα [r] κυνηγείων πόθος
[s] ῥιφέντα τόλμας ἀϊσσῃ ἐπόψεται,

1 κιπίσῃ

m κίρσει.

n δρύμιος

o προμαθὺς

p σίντιν

* καπόθεντα

q Θαλυσίοις. al. Θαλυσίοις

r κυνηγείων.

s ῥιφθέντα.

ἄπισα κ᾽ θαμβητὰ φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κεανείᾳ κοῖλον ὑτάσας σῦπος
φηγῶ κελαινῆς, δισσὸν ἔνα φθερεῖ
λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.
ὁδ᾽ αὖ σιγύμνῳ πλοῦρ᾽ ἀναρρήξας βοὸς
κλινεῖ πρὸς ἕδας, τῷ δ᾽ ὀδυτέον ἔπι
πλαγιὼ ἀθαμβὴς κεὸς ἐγκορύψεται,
ἄγαλμα πώλας τῷ ἀμυκλαίων τάφων.
ὁμῶ δ᾽ χάλκεος κεραύνιος βολὰ
ταύρους καθαξανῶσιν, ὧν ἀλκὼ ἑνὸς
ὐδ᾽ ὁ σκιασκὸς ὀρχεῖς τελφόσιν
ἐμέμφατ᾽, ἐν χάρμασι ῥαιβώσας κέρας.
κ᾽ τοὺς μὲν ἅδης, τοὺς δ᾽ ὀλύμπιοι πλάκες
παρ᾽ ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους
φιλαυθομαίμους, ἀφθίτοις τε κ᾽ φθιτοῖς.
τῷ μὴ ἡμῖν δύνασθ᾽ δαίμων δόρυ,
βαύειν τι μᾶχαρ ἐν κακοῖς δωρέμενος.
ἄλλων δ᾽ ἄπλαδον χεῖρα κινήσῃ νέφος,
ὧν ὐδ᾽ ὁ ροιβὸς ἶνις δινάζων μόλῳ
χθόνα τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
μίμνειν αἰώνων θεσφάτοις πεπτισμένους,
τροφοὺς τ᾽ ἀμειφθῆ πᾶσι τειπύχους κόρας
ἴσκων παρέξω, κωθίαν ὅσοι σκοπιὼ
μίμνοντες ἠλάσκουσιν ἰνωπὰ πέλας,
αἰγύπιον ζίπτων· ἕλκοντα ποτέν.
αἷς δ᾽ ἡ φερέβλαξος ἐξεπαίδευσε θεαστὴς
μυληφάτῳ χλοΐῳ δ᾽ αἰδαλδύξιας,
ἕρπιν τε ῥέζειν ἠδ᾽ ἀλοιφαῖον λίπος

ἕλκοντας
ῥίξειν

οἰνοτρ

Incredibilia & ſtupenda Pheræis auditu.
Alter quidem cauum cornu feriens truncum
Quercus nigræ, geminorum perdet alterum,
Leonem cum tauro prælium committentem.
Alter autem venabulo latera rumpens bouis,
In ſolum proſternet: in hunc verò ſecundum
Intrepidus ictum aries incutiet,
Columnam vibrans Amyclæi ſepulcri.
Simul autem ferrum & ictus fulminei
Tauros conterent, quorum vnius vires
Ne Sciaſtes quidem Orchieus Telphuſius
Contemſit, in pugna curuato cornu.
Et hos quidem infernus, illos verò cæleſtes regiones
Alternis diebus hoſpites excipient,
Fratrem amantes, mortalésque & immortales.
Ac horum quidem nobis haſtam Iupiter ſopiet,
Paruum quoddam præſtans in malis ſolatium:
Aliorum autem intractabilem mouebit nubem,
Quorum neque Rhœonis filius mitigans impetum
Cohibebit, nouennale in inſula tempus
Manere iubens, oraculis perſuaſos,
Annonámque omnibus abundantem tres puellas
Dicens præbituras, quicumq; Cynthiam ſpeculam
Manentes pererrabunt Inopum iuxta,
Ægyptium Nili trahentem liquorem:
Quas Problaſtus audax docuit,
Molitæ alimoniæ concinnatrices,
Vinúmque facere, & unctoriam pinguedinem,

Viniferas

Viniferas aues, Zarecis neptes:
Quæ & exercitus canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ prolis accedentes sepulcrum.
Atque hæc quidem iamdiu staminibus duro-
rum
Voluunt senes puellæ turbinum.
Cepheus autem & Praxander, non militaris
Classis ductores, verùm ignobiles genere,
Quinti quarti venient in terram deæ
Golgorum reginæ: alter quidem Laconicam
turbam
Ducens a Therapne, alter verò ab Oleno
Et Dyma Buræi ductor exercitus.
Alius Argyrippam, Dauniorum possessio-
nem
Iuxta Phylamum Ausoniam extruet,
Amaram sociorum conspicatus alatorum
Auibus mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam piscatorum more,
Oloribus assimilati pulcroculis.
Rostris autem venantes piscium spumas,
Cognominem principis habitabunt insu-
lam,
Theatriformem iuxta collem editum
Certis compingentes sectionibus
Densos nidos, imitatione Zethi.
Simul porrò ad venationem & nocturnum
saltum
Noctu proficiscentur, omnem fugientes
Barbaram turbam, sed in Græcis vestibus
Sinuum dormitoria solita quærentes:
Polentámque & de prandio frustum panis

Ex man

οἰνοτρόπους ζαφλέγους ἐκγόνους φάους. 580
ἃ ἢ γρατῦ βύσφναν ὀθνείων κυνῶν
ξύχυσαν ἀλθαινῦσιν ἐλθοῦσαί ποτε
σιθῶν ⊙ εἰς θυγατρὸς δύνασήειον.
ἢ ταῦτα μὴν υἱέσι χαλκείων πάλαι
στρόμβων ὑπερροίζοῦσι γηραιὰ κόραι. 585
[x] κηφεὶς ὃ ℭ πρόξαν δρ⊙ ὲ ναυκληρείας x κηφὼς
λαῶν ἄκακτες, ἀλλ' ἀώνυμοι ἀπορᾶι
πέμποι τέταρσι γαῖαν ἴξονται θεᾶς
πόλεων ἀράσης. ὧν ὁ μὲν, λάκων' ὄχλον
ἄγων θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' ὠλένυ 590
δύμης τε βυραίοισιν ἡγεμὼν [y] στρατῦ. y τόλυ
ὁ δ' [z] ἀργείπαν δαυνίων παγκληρείαν z ἀργεῖπα
παρ' ἀυσονῖτιν [a] φυλαμὸν δομήσεται, a πύγαμον
πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένων ἰδὼν
οἰωνόμικτον μοῖραν. οἳ θαλασσίαν 595
δίαιταν ἀμήσουσι, πορκέων δίκην,
κύκνοισιν ἰνδαλθέντες δύγλυκυς δομῶ.
ῥάμφεσι δ' ἀηρώσαντες ἑλλόπων θοᾶς,
φερόνυμον νησίδα [b] νάσονται θεᾶς, b νάσσονται
θεᾶς δομόρφῳ θεὸς κλίτει γλωλόφῳ 600
ἀγυιοπλασήσαντες ἐμπέδοις ζυγαῖς
πυκνὰς καλιὰς, ζῷθον ἐκμιμήμενοι.
ὁμῶ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπῃ
νύκτωρ τελεῖται, πάντα φοβοῦντες βεβηκὸς
καρβάνον ὄχλον, ὃν ὃ γραικίτας πέπλοις 605
κόλπων ἰαυθμοῖς ἡδάδας δίζημενοι.
ἢ κεῖνα χθεῶν κἀπιδόρπιον ζυφῶ

μάζης

c πάντται μάζης [c] ἀπάσονται, θεσσφιλὲς κυνζύμβοι
τῆς πρὶν διάπτης τλήμονες μεμνημβύοι.
ζοιζλωίας ὃ ζαῦμα φοιτάσ' ὃ πλαγὴς 610
ἔσαι, κακῶν τε πημάτων παραίπιον,
ὅζαν θεασεῖα θυεὰς οἰσρήσῃ κύων
d ἐκσώσῃ ϑεὸς λέκτρα. τύμβ' ὃ δ' αὐτὸν [d] ἐκσώσῃ μόρε
ὁπλοσμίας σφαγᾶσιν νύζεπισμβύον.
κολοασοβάμων δ' ἐν πύχαῖσιν αὐσόνων 615
σαθεὶς, ἐρείσῃ κῶλα χερμάδων ἔπι
* πυχνοῖσι τῷ* τοι χοποιῷ [e] δαπέδων ἀμοιβέως,
e γναίδων. τὸν ἑρματίτλω νηὸς ἐκβαλὼν πέτεον.
κείσῃ δ' ἀλαίνων τῷ κασιγνήτῳ σφαλεὶς,
δύχας ἀρύραις ἀμφετητύμοις βαλεῖ, 620
δηῶς αἰεῖναι μή ποτ' ὀμωνίον σάχων,
γύας τιθαιβώσοντ' ἀρδηθμῷ δίος,
ἰὼ μή τις αὐτῷ ῥίζαν αἰτωλῶν ἀπάσας,
χέρσον λαχὼν, βυσὶν αὔλακας τεμών.
σήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσῃ πέδον, 625
ἃς ὅπις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
μετοχλίσας ὀλίζον. ἢ γὰ ἀπέρασος
αὐταὶ παλιμπόρδυτον ἴξονται βάσιν
αἶδηρ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.
θεὸς ὃ πολλοῖς αἰπὺς ἀυδηθήσεται, 630
* εἰκοῦντας ὅσσοι παρ' ἰῆς χρῶνον * οἰκοῦσιν πέδον,
f φθείροντα. δράκοντα τὸν [f] φθείραντα φάλακας κλανῶν.
* ἀμφὶ κλύσης g δειράδας. οἱ δ' * ἀμφικλύσοις [g] χειράδας γυμνασίας
h πεπλυκότες. σισυρνοδύται καρκῖνοί τε [h] πεπλυκότες
ἄχλαινον ἀμφιδύσασι νήλιπον βίον, 635

τειπλᾶς

Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
Prioris victus miseri memores.
Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Erroris causa, tristiúmque cladium,
Quando audax lasciua canis stimulabitur
Ad concubitum, templúmque illum Hoplosmiæ
A morte seruabit, neci paratum.
Columniscensor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in saxis,
Solo Architecti Amœbei,
Saburratoribus expositis è naui lapidibus.
At Alæni iudicio fratris deceptus,
Veras immittet aruis preces,
Vt nunquam Cereris almam emittant aristam,
Arua nutricante imbribus Ioue,
Nisi quis Ætolus, ab ipso trahens originem,
Terram fodiat, bubus proscindens sulcos.
Columnis autem immotis terram continebit,
Quas nemo per vim gloriabitur
Vel parum dimouisse. etenim citò
Ipsæ reducem ibunt gressum,
Mancis terentes litora vestigiis.
Magnus verò à multis deus appellabitur
Iuxta cauum Ionis habitantibus solum,
Dracone perdente Phæacas occiso.
Alij ad mari cincta saxa Gymnesia
Vestibus induti villosis cancti nauigantes,
Nudam trahent discalceatam vitam,

Tribus

Tribus bifunibus inſtructi fundis:
Quorum matres iaculandi artem
Docebunt infantes ante cenam filios.
Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo aſſequatur lapide,
Super ligno ſcopi ſignum poſitum.
Atque illi quidem ripas conſcendent aſperas
Iberiferas, iuxta Tarteſi portam,
Arnes vetuſtæ ſoboles, Temmicum duces,
Græam deſiderantes & Leontarnes colles,
Scolúmque & Tegyram, Oncheſtíque ſedem,
Ac Thermodontis fluentum, Hypſarníque aquam.
Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
Anguſtúmque freti Tyrrheni concurſum,
Et ſemiferæ naufragas ſpeculas,
Priùs interfectæ manibus Meciſtei
Leoninam induti Foſſoris Bubulci,
Et auiformium ſcopulos luſciniarum
Vagatos, crudeliter laceratos
Orcus omnes capax capiet,
Cladibus omnigenis excruciatos,
Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
Delphini ſignum gerentem, Punicæ furem deæ:
Qui videbit primùm vnoculi tecta
Leonis, vini carniuoro ſcyphum
Manu porrigens, cenæ potum:
Videbit deinde ſagittarum reliquias
Alexicaci Tediferi Palæmonis,

Qui

ξιπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τλῶ* ἐκηβόλον τέχνῳ
ἄδορπα παῖδ' ὕσουσι νηπίους γόνους.
ὁ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύργον γνάθῳ,
πρὶν αὖ κρατῆσαι νασὸν ὀξύχῳ λίθῳ, 640
ὥσπερ τεφρώσας σῆμα κείμηλον σκοπῷ.
ἢ βοῖ μὲν ἀκταὶ ἐμβατήσονται λεπτοῖς
ἰθυρροβόσκοις ἄγχι ταρτησσοῦ πώλοις,
ἄφρης παλαιᾶς χθόνα, τεμμίκων θεῴμοι,
χαῖραν ποθοῦντες ἢ λεοντάρνης πάγοις, 645
σκῶλον τε ἢ τέγυραν ὀγχηστῷ θ' ἕδρᾳ,
ἢ χεῦμα θερμώδοντος, ὑφάρνᾳ θ' ὕδωρ.
τοὺς δ' ἀμφὶ σύρτιν Λιβυστικὰς πλάκας
στενλώ τε πορθμῷ σωδρομοῦσι τυρσηνικοῦ,
ἢ μιξοθήρου ναυπλοφθόροις σκοπαῖς, 650
τῆς πρὶν θανέσης ἐκ χερῶν μηκιστέως
τῷ στερροπέπλῳ σκαπανέως βοαγίδα,
ἁρπιγοδρώων κλωμακὰς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δ' αἰταλωμένους
πεύσαντας ἄλης παιδοκεὶς ἀγρεύσεται, 655
λώβαισι παντοίαισιν ἐκπαιγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπῶν φίλων,
ἀδελφιδοῦν μὲν τῷ μονογλώχῳ στέγας
χάρμην, οἰόνης παῖ[m] κρεωφάγῳ σκύφον 660
χερσὶ πεπτεῶτα τοὐπιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δ' ἢ λείψανον ζόμματος
τῷ κηραμεύτῃ πολυκέως παλάμην.

* ἐκηβόλῳ, I. Apollinis.
l ἐμβατήσονται
k ταρτησσῷ
l τέγυραν
m κρεωφάγῳ.

n σκάφη οἱ πάντα θεανύξαντες δύτορνω n σκάφει,
χοίνῳ κακλὺ ζήσουσι κεγρέων ἄγελω. 665
ἄλλω δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθω ἄθλιω μιμεῖ,
τὸ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία χάρυβδις ἢ χὶ δαίσεται νεκρῶν;
ποία δ' ἑλιννὺς μιξοπάρδην κύων;
τίς σὰν ἀπλῶν σεῖρα κεντανεσκτόνω, 670
αἰτωλὶς, ἣ κυρῆτις αἰόλῳ μέλει
πρεῖσθ' ἁκλῦαι σάρκας ἀκμιλύους βοείας;
ποίαν ὑ θηεύπλασον σὰν ἐσύψεται
δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θέρνα,
ἢ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ ὑ δύσμορφοι 675
σένοντες ἅτας ἐν σοφοῖσι φορβάδες
γίγαρτα χλῳ συμμεμιγμένα ζυγὸς
ο βρύξουσιν ἢ σέμφυλα βρέξασιν. ἀλλά νιν βλάβης
μῶλυ σαώσῃ ῥίζα ἢ κτάνοις φανεὶς
νωνακριάτης τελχέφαλος φαμδρὸς θεός. 680
p ἐξυμνεῖν ἥξει δ' p ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν
q νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
q ξυνουσίας ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδύια q συνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσφέρας βόθρῳ,
ἢ φασγάνῳ προβλῆμα νερτέροις φόβον. 685
πλῆσ, ἀκούσῃ κεῖθι πεμφίδων ὄπα
r ἀμαιρᾶς λεπτὴν, r ἀμυδρὰ μάσακος προσφθέγματα,
ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
θλάσασα, τυφῶνω ἀγρίᾳ δέμας
φλογμῷ ζέουσα, δέξεται μονόσολον. 690
ἐν ᾗ πιθήκων πάλμις ἀφθίτων γλύω

δύσ

Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Iunco malam perforabunt piſcium prædam.
Alius verò poſt alium miſer manebit labor,
Priore ſemper multo pernicioſior,
Quæ non Charybdis vorabit cadauera?
Quæ've furia, ſemiuirgo canis?
Quæ non luſcinia ſterilis Centauricida,
Ætolica vel Acarnania, cantu molli
Suadebit carnes expertes pabuli tabeſieri?
Quam ferarum formatricem non vîdebit
Serpentem, farinæ venena miſcentem,
Noxámque monſtriformem? infelices autem
Gementes in haris infortunia ſues,
Acinos vuarum cibo permiſtos
Et cortices comedent, ipſum verò à clade
Moly ſeruabit radix, & Ctarus apparens
Nonacriates Triceps Pulcer deus.
Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,
Maniumq; vatem ſenem quæret,
Muliebris & virilis gnarum coitus,
Vmbris calidum aſpergens in fouea ſanguinem:
Et enſis obicem, inferorum terrorem,
Vibrans, audiet illic animarum vocem
Tenuem oris euanidi alloquiis.
Vnde gigantum dorſum inſula
Collidens, corpúſque Typhonis efferi,
Flamma feruens recipiet una cum naue;
In qua ſimiarum genus deorum rex

Deforme collocauit in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baij porrò transiens nautæ sepulcrum,
Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiámque
Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,
Ossámque,& leonis vias boum
Aggestas, Proserpinæq; nemus infernæ puellæ,
Et Pyrphlegethontem fluuium,vbi inuius
Tollit in cælum verticem capax collis,
Et quo cuncti fluuij,cunctíque specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquénsque Lethæonis montem altum,
Paludémque auernam laqueo circumductam,
Et Cocyti fluuium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis riuum,ubi Terminalis
Iurisiurandi constituit diis sedes,
Contra Gigantes atque Titanes transiturus:
Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ & marito munus,
Galeam columnæ capiti appendens.
Tres autem occidet Tethyis neptes virgines,
Canoræ matris cantus exprimentes,
Spontaneis iactibus ex alta specula
In vndam Tyrrhenam pennis vrinantes,
Quò lanificum trahet acerbum stamen.
Vnam quidem Phaleri arx expulsam,
Glanísque terram humectans excipiet:
Vbi templum indigenæ extruentes puellæ,

Libam

δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ὤκισεν τόσον,
οἳ μῶλον ὠρέθυναν ἐκγόνοις κόνις.
βαιᾶ δ' ἀμείλας τὴν κυβερνήτην τάφον,
κἀ κιμμέριον ἔπαυλα, κἀχερουσίαν
ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἳ δ' ματρὸς χύσιν,
ὅσαν τε λέοντος ἀτειρεποὺς βοῶν
χοὰς, ὀβελμοὺς τ' ἄλσος ὑδρίας κόρης,
πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
τείνει φορὰ· ἄθεσφα κρᾶτα πολυδέγμων λόφος.
ἐξ ἧς τὰ πάντα χύτλα κἀ πᾶσαι μυχῶν
πηγαὶ κατ' ἀυσονῖτιν ἕλκονται χθόνα,
λιπών τε λιθαμῶν ὑψηλὸν κλέος.
λίμνην τ' ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βόχῳ,
κἀ χεῦμα κωκυτοῖο λαβὸν ἔθεν σκότῳ,
συρὸς κελαμῖνας νασμὸν, ἔνθα τερμιεὶς
ὁρκωμότης ἔστυξεν ἀρθίοις ἕδραις,
λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέας πέλλας γάνος,
μέλλων γίγαντας καὶ τιτᾶνας πεφάν,
θῆσσ' δαείσας κἀ ξιφουλκέτη δάνος,
πήληκα κόρυν κίονος ἐρεσσαρμόσας.
κτενεῖ δ' κούρας τηθὺς παμβόσκιπλας,
οἵμας μελῳδὸς μητρὸς ἐκμεμαγμένας
αὐτοκτόνους ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
πυρσωικὸν ἐς κῦμα δυπετώσας πτερῶν,
ὅπως λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσῃ πικρά.
τὴν μὲν, φαλήρου τύρσις ἐκβεβασμένην
γλαύκης τε ῥείθροις δέξεται, τέγγων χθόνα,
ἃ σῆμα δωμήσαντες ἐκ χοὸς κόρης

λοιβαῖσι κ᾽ θύθλοισι παρθενόπωλω βοῶν 720
ἔτεια κυδαινᾶσιν οἰωνὸν θέαν.
ἀκτὴ δ᾽ τὴ πεσοῦσαν εἰς ἐνιπέως
λάϊκωσία ῥιφεῖσα, τὴ ἐπώνυμον
πέζαν ὀχέσῃ δ᾽ ἀρόν. ἔνθα λάβρος ἰὼ
x ἐξιερεύσεται. γείτων θ᾽ ὁ λάϊος x ἐξερεύξονταί ποτε, 725
a τίσιναι λίγδα δ᾽ εἰς a τέρψιναι ἐκναυθλώσεται,
b κελλύουσα c ναύβατα κλύδωνα b χελλύουσα. τὴ δὲ, c ναύατα
κέκαμσι ταρχύσουσιν ἐν ὠδακτίαις,
d ὠκιάρε d᾽ ὠκιναρὲς δίναισιν ἀγχιτέρμονα.
λύσῃ δ᾽ σῆμα βύκερως νασμοῖς ἄμις 730
ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
πεφώτη δ᾽ καί ποτ᾽ αὖθι συγγόνων θεᾷ
κραίνων ἁπάσης μόλοπος ναυαρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδ᾽ ἔχον ἐντιμεῖ δρόμον,
χρησμοῖς πιθήσας. ὃν ποτ᾽ ἀξίῃ λεὼς 735
νεαπολίτης. οἱ παρ᾽ ἄκλυστον σκέπας
e μασίνῃ. ὅρμων e μισλωτὰ σύφλα νάσονται κλίτη.
βύκτας δ᾽ ἐν ἀσκῷ συγκαταικλείσας βοὸς
παλιπροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
f συμπλαχθέσεται. κεραυνίῃ μάσιγι f μαστιχθήσεται. 740
g κάβηξ. g καύηξ ἑαυτὸ θερσιπαθήμενος κλάδῳ,
h μὴ ὡς μὴ καβρώξῃ h νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
i βυθὸ. & βυθῷ χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας i βυθῶν.
k πῖς βαὸν δ᾽ τερφθεὶς k τῆς ἀτλαντίδος γάμοις,
l αὐτοκαύδαλον. αὐαυλόχητον l αὐτοκάνδαλον σκάφος, 745
m κυβερνήσω. βίᾳ ταλάσσῃ, ἐ m κυβερνήσῃ τάλας
αὐτουργὸν ἄκλητον βαΐνειν ἐς μέσῳ ξόπιν

εἰκᾶ

Libaminibus Parthenopen & sacrificiis boum
Quotannis honorabunt, volucrem deam:
In ripam autem eminentem Enipei
Ejecta Leucosia, cognominem diu
Occupabit insulam, ubi violentus Is,
Vicinúsque Laris eructant latices.
Ligea denique in Tetinam exponetur,
Vndam crispans: quam nautæ
In arena sepelient litorali,
Ocinari vorticibus conterminam.
Abluet autem sepulcrum Corniger fortis,
Semiauis extergens aquis monumentum.
Primæ porrò quondam sororum deæ
Imperator totius Atticæ classis
Vectoribus lampadiferum instituet cursum,
Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Neapolita, qui prope tranquillum tegmen
Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.
Ventis autem in utre conclusis bubulo,
Retrogradis errans damnis,
Fulmineo flagellabitur flagello
Larus, caprifici insidens ramo,
Ne ipsum deuoret æstus inter fluctus,
Charybdin è gurgitibus efflantem trahens,
Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,
Naualibus carens ac tumultuarium nauigium
Conscendere audebit, & gubernabit miser
A se factam ratem, in carina media

Temerè clauis deuinctam:
Ex qua illum Neptunus ejiciens
Tanquam paruum halcedinis implumem partum,
Cum antemnis & medianis iaciet
In mare vrinatorem rudentibus innexum.
In marinis autem ſpecubus iactatus inſomnis,
Anthedonis Threſſæ ciui contubernalis
Erit, alio poſt alium, ceu pinus corticem,
Suber, vento iactante, inſultante flatibus.
Vix tandem Leucotheæ ex refluuio graui
Reticulum ſeruabit, pectora munitum
Manúsque extremas, quibus carniſcribas ſcopulos
Apprehendens, ab exeſis cruentabitur
Cacuminibus, tum in inſulam Saturno inuiſam
Drepanum trajiciens, teſticulorum laniatricem,
Supplex nudus ærumnarum triſtium narrator,
Fabuloſum recenſebit luctum,
Imprecationibus abſolutis excæcati monſtri:
Nondum ſanè, nondum: nec talis capiat obliuionis
Somnus Melanthum Equeſtrem inclinatum.
Veniet enim, veniet ad naualé Rithri portum,
Et Neriti cacumina, videbitque totam
Domum penitus à fundamentis euerſam
Scortatoribus adulteris: quando meretrix
Honeſtè ſcortans ædes excauabit,
Epulis effundens miſeri diuitias.
At ipſe plures ad Scæas exhauſtis ærumnas
Intuitus mendicus, ſuſtinebit quidem famulorum

Triſtes

εἰκᾷα γόμφοις ϖροσεταργανωμένω.
ἧς οἷα τυτθὸν ἀμφίβαλ' ἐκβεάσας
τῆς κηρύλου δάμαρ' ἀπλῶα ϖτόρον, 750
ἀυτᾶς μεσόδμας κ' σωὶ ἰκείοις βαλεῖ
ϖρὸς κῦμα δύπλων ἐμπεπλεγμένου κάλοις.
πόντε δ' ἄϋπν' ἐναρέμν' μυχοῖς,
ἀς φ' σωίοικος [D] θρακίας ἀνθηδόν' 754 [D] θρηκίας
ἔσαν. ϖαρ' ἄλλα δ' ἄλλ' ὡς ϖολύκης κλάδον
βύκτης τροβήσῃ φελλὸν ἐνθρῴσκων ϖνοᾶς.
μόλις δ' βυθὸς ἐκ παλιρρόιας κακῆς
ἄμπυξ σαώσῃ σ'έρνα* δεδρυφαγμένου * λελυμασμένα
κ' χεῖρας ἀκρας, ἃς κρεαγράπους πέζας
μαρπτῶν, ἁλιθρῴτοισιν αἱμαχθήσε') 760
σόρθυγξι νῆσον δ' εἰς κοῖλῳ συρομένω
ἅρπλω περάσας μεζέων κρεανόμων,
ἄχλαν' ἵκτης πημάτων λυγρῶν κόπις,
τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσῃ γόον,
ἁρὰς τετικὼς τὲ τυφλωθέντος δάκοις. 765
ὕπω μάλ' ὕπω, μὴ [O] τόσος δ' ὕπν' λάβοι [O] τόσος δ'
λήθης [P] μέλανθρον ἐγκλιθέντ' ἰπωγέτω. [P] μέλανθρον.
ἥξει γὰρ ἥξει ναύλοχον ῥείθρου σκέπας
κ' νηείτω ϖρῳῶνας. ὄψεται γὰρ ϖαῖ
μέλαθρον ἁρδλίω ἐκ βάθρων ἀνάσατον 770
μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἢ γὰρ βασαρὰ
σεμνῶς καστορδύουσα, κοιλανεῖ δόμοις,
δοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμων'.
αὐτὸς γὰρ [Q] πλείοις ἡμῶν ὀπὶ σκαιᾶς πόνοις [Q] εἰ
ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὴ οἰκεῖῳ 775

συγγας ἀπειλὰς δ᾽ὐθρῳ νώτῳ φέρειν
δέννοις κολαῶεις. τλήσε᾽ δὲ κ᾽ χερῶν
πληγὰς ὑπείκειν, κ᾽ βολᾶσιν ὀρνίκων.
ὃ γὰ ξέναι μάσιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
σφαγὶς μυρεῖ θοαν᾽ ἐν πλευρᾶς ἔπι, 780
λύγοισι τεξανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
[1] ἐσεῖ κολάπτειν ἀς ἑνακζος αἰ ἔσῃ,
ἑκουσίαν σμώδιγα σωσμάτων δομῇ,
[2] παλαίσῃ. ὅπως [2] παλεύσῃ δυσμυρεῖς καζασκόπους
λώβαισι κ᾽ κλαυθμοῖσι φιλώσας σεθμον. 785
[3] Συμβουλίας, & βουβυλίας ὃν [3] βομβυλείας κλιτὺς ἡ τεμμικία,
ὕψιζον ἡμῖν πῶπ᾽ ἐτέκνωσέ ποτε,
μόνῳ σεὸς οἶκος ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
λοῖσθον γ᾽ κάθηξ ὥστε κυμάτων δρομάδας,
[4] σκαμψίβις ὡς κόγχος ἅλμῃ σαίζεται [4] σειτειβεὶς, 790
κτῆσιν τε θοίνας σεφυίων λαφυσίαν
σεὸς τῆς λακαίνης αἰνοβακχεύτυ κιχὼν,
σύφαρ θανεῖ᾽, πόντιον φυγὼν σκέπας,
κόραζ σωὺ ὅπλοις νηείτων δρυμῷ πέλας.
κτενεῖ γ᾽ τύψας πλευρὰ λείῳ σόνυξ 795
[5] δυσαλγὶς κέντρῳ [5] δυσαλγὴς ἕλλοπος σαρδωνικῆς,
κέλωρ γ᾽ παῖδος ἁρπαμ᾽ κλυθήσεται,
ἀχιλλέως δάμαρτ᾽ αὐτανέψιον.
[6] τίφη μαύτην δὲ νεκρὸν δύρυταν [6] σέψει λεώς,
ὅτ᾽ αἰπὺ ναίων τεαμπύας ἐδέθλιον, 800
ἐν ᾗ ποτ᾽ αὖθις ἱερακλῆ φθίσῃ δράκων
τυμφῷ᾽ ἐν θοίναισιν αἰθίκων σεθμ᾽,
τὸν αἰακοῦ τε κἀπὸ περσέως ατορᾶς,

κ᾽ τὴμ

Triſtes minas muſculoſo ferre dorſo,
Conuiciis punitus: ſuſtinebit etiam pugnorum
Ictibus ac teſtarum cedere iactibus.
Nec enim inſueta flagella, ſed amplum
Thoantis ſigillum manebit etiam in lateribus,
Viminibus impreſſum, quæ pernicioſus
Inſculpi laudabit hilaris,
Voluntarias atterens corpori vibices,
Vt hoſtes decipiat, ſpeculatoriis
Damnis & fletibus regem ludificando:
Quem Bombylium promontorium Temmicium
Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes ſaluum delatum.
Tandem ſicut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari vndique circumtrita,
Fortunásque Proniorum epulis deuoratas
A Lacæna grauiter bacchante offendens
Decrepitus morietur, marino elapſus tegmini
Coruus, cum armis, Neritios prope ſaltus.
Occidet autem feriens latera cuſpis acerba
Inſanabilis aculeo piſcis Sardonici.
Filius verò patris erit interfector,
Vxoris Achilleæ conſobrinus.
Vaticinans autem cadauer Eurytanus coronabit populus,
Quíque altas habitat ſedes Trampyæ,
In qua Herculem quondã Tymphæus perdet
Inter epulas draco Æthicum dux,
Æacidem & Perſidem genere,

Nec

Nec remotum a Temenica consanguinitate.
Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum,
In Gortynia combustum excipiet:
Quando vitam expirarit deplorans miseriás
Filii & vxoris, quam occidens maritus,
Secundum ad inferos ibit iter,
Sororis cæde, Glauconis Absyrtíque
Consobrinæ, collum amputatus.
Atque ille quidem tantum conspicatus malorum aceruum,
Immutabilem secundò subibit Orcum,
Lætum nunquam in vita diem adeptus.
O infelix, quam tibi præstabat in patria manere
Bubulco, & laborioſum asinum
Curuum sub iugo ad aratrum adhuc iungere,
Fictis insaniæ technis incitato,
Quàm tantorum sustinere malorum experientiam.
Alius infaustam maritus vxorem
Raptam quærens, rumoribus auditis,
Requirénsque simulacrum alatum, quod in cælum aufugerat,
Quos non angulos maris scrutabitur?
Quam non terram inuestigatum ibit?
Videbit primùm Typhonis scopulos,
Et anum capularem factam marmoream,
Et Eremborum nautis piscata
Prominentia litora, videbit deinde miseræ
Myrrhæ munitam vrbem, cuius puerperas
Ægritudines exoluit arboreus cortex:
Et Gauantis sepulcrum a Musis perditi,

Schœn

καὶ τημωρείων σὺκ ἄπωθεν αἱμάτων.
πέρνη δὲ μιν θανόντα τυρσηνῶν ὄχος,
ἐν [z] χορτωσίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
ὅταν σεσάζων κῆρας, σκηπνοδύσῃ βίον,
παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἰὼ κτείνας πόσις
αὐτὸς θεὸς ἆσ' ἰὼ δυτέραν ὁδὸν πεσᾶ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένῳ δόλῳ,
γλαύκωνος ἀφύρτιόν τ' αὐχενίας.
χὠ μὲν τοσῆδε θῆνα πημάτων ἰδὼν
ἄσπετον ἆσ' ἰὼ δύσεται τὸ δύτερον,
γαλκυὸν ἦμαρ ἔποτ' ἐν ζωῇ δρακών.
ὦ χέτλι, ὡς σοι κρεῖσσον ἰὼ μίμνειν πάρα
βοηλατεῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μόλον
κάνθων' ὑπὸ ζυγλήσι μεσαύλοιῶ ἔπι
πλαστᾶσι λύσης μηχαναῖς οἰστηρεφῆ,
ἢ [a] τηλικῶν δὲ τεῖρεν ὀτλῆσαι κακῶν.
ὅδ' ἀνόλεθρον ἁρπαγεῖσαν δύνεται
πολλὰ πατρώων πλησθόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δ' φάσμα πλοῦν εἰς ἄθεσφατον φυγόν,
ποίοις θαλάσσης σὺκ ἐρυθήσι μοχθεῖ,
ποίαν δὲ χέρσον σὺκ ἀνιχνεύσῃ μολών.
ἐπόψεται μὲ τερφθεῖσα τυφῶνος σκοπάς,
καὶ πέμπελον γραῦν μυρμηκομόλῳ δέμας,
καὶ τὰς ἐρεμβῶν [b] ναυάτας [c] ἠχθημένας
πορθμῆδας ἀκτάς· ὄψεται δὲ τλήμονος
μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, πῆς μογοστόκοις
ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης πλάδος.
καὶ [d] στᾶ πλανωθεῖσα γαύαντος πάφον

[z] χορτωσίᾳ
[a] τηλικῶν δὲ
[b] ναυβάτας
[c] ἰχθημένας
[d] στᾶ

χοινίδι

χονίδι μυσόφθαρτον ἀρέντα, ξένη,
κεαντῆει λδυκῴ τον ποτ' ἐκζανε πέλας.
ἐπόψεται δὲ τυρσίας κηφιδίδας,
[d] ἡμαίω. κὴ λαφείω λακτίσμαθ' [d] ἑρμείω ποδὸς, 835
[e] ἀμοίλλαν δισσάς τε πέζας κέπφ ὣς [e] ἐσσόπλαδ
δ' ἀρτὸς χαπίζων. αὐτὴ θηλείας δ' ἔβη,
τὸν χρυσόπαιξον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,
τὸν ὑπατηρὸν ἄρσεν' ἀρδυλόπτερον.
πεφήσεται δὲ τᾷ θρεις ἤεος ξυρῷ, 840
φάλαγνα δυσμίσησος ἰξινωμόφι,
ἱπποβοέοις ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
τῆς δ' ἐυόπαιδος μὔρμῦρώπιδ' γαλῆς.
ὃς ζωοπλασῶν ἀΐδρας ἐξ ἄκρης ποδὸς
ἀγαλμαΐωσας ἀμφιλεφὲς πέτεον, 845
λαμπηνοκλέπτης τειπλανὲς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θρειπόδους γύας,
[f] χαμευνάδων κὴ ῥεῖθρον ἀσβύσαο [f] χαμδυνάδας
[g] δυσίλμους δύναις, [g] δυσόδμοις θηρσὶ συγκομῴμφ'.
κὴ ταῦτα τλήσεθ' εἵνεκ' ἀργείας κυνὸς 850
τῆς θηλύπαιδος κὴ ξιαφόρου κόρης.
ἥξει δ' ἀλήτης εἰς ἰαπύγων στρατὸν
κὴ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ σκυληφίᾳ,
ταμάσιον κεατῆρα, κὴ βοάγριον,
κὴ τὰς δάμῦρ' ἀσκέρας δ' ὐμῥίδας. 855
[h] λακτίσας ἥξει δὲ σίελον κὴ [h] λακτίνι μυχοὺς
ἐν οἷσι πόρπις ὄρχαδον τδύξει θεᾷ
ὁπλοσμία φυτοῖσιν ἐξοκημόνον.
γναμπτὰ δ' ἔσαι τεθμὸς εἰλχώεις ἀεὶ

πευθ

Schœnidi defletum deæ Arentæ Hoſpitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoque turres Cephei,
Et Laphrij calcitratus Mercurialis pedis,
Geminâque ſaxa, ad quæ cepphus aſſiliit
Dapis egens: pro virgine autem aquilam
Aurigenam maxillis rapiens diſceſſit
Iecinorum diſſectricem maſculam pennipedem.
Interficietur autem nouacula meſſoris
Balæna inuiſa eneruata,
Equihominis qui aperuit parituras
Ex collo parientis muſtelæ ſaxificæ:
Qui effingens homines ab extrema calce
In ſtatuas conuertendo ſaxis inuoluet,
Lucernalis fur triuagæ deductionis.
Videbit etiam æſtate irrigata arua,
Et Aſbyſtæ fluuium, & humi ſtratorum
Cubilia, fœtentibus balænis condormiens:
Omniâque feret Argiuæ canis gratia,
Mulierperæ triconiugis puellæ.
Tum veniet ad Iapygum erro exercitum,
Ac dona virgini ſuſpendet Spoliatrici,
Æneum craterem, & clypeum bubulum,
Atque vxoris crepidas ſuæ.
Adibit etiam Sirin & Lacinij ſinus,
Vbi iuuenca hortum deæ faciet
Hoploſmiæ plantis exornatum.
Mulieribus autem indigenis mos erit ſemper

Lugere

Lugere nouemcubitalem, ab Æaco tertium
Et Doride, bellicæ fulmen pugnæ,
Nec vel auro nitida decorare corpora,
Vel molles veſtes circumdare
Purpura tinctas: quoniam Deæ Dea
Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Adibit deinde tauri gymnaſticas inhoſpitas
Luctæ palæſtras, quem Colotis genuit
Alentia, regina ſpecuum Longuti:
Falcis Saturniæ ſaltum, & aquam Concheæ
Ambiens, Gonuſamque, & arua Sicanorum,
Et ferinam induti lupi crudelis templum,
Quod Crethei nepos appulſa naue
Cum quinquaginta nauium fabris extruxit.
Litora verò pinguia Minyarum ſtrigmenta
Seruant, nec vel maris expurgat æſtus,
Vel pluuia diu nix extergens.
Alios litora ſaxáque iuxta
Teuchira lugebunt, in Atlantis
Deſertum eiectos diuerſorium,
Fragmentorum puncturis corrugatos:
Vbi Mopſum nautæ Titæronium
Mortuum ſepelierunt, & ſupra ſepulcralem
Crepidinem erexerunt Argoæ nauis
Fractam tabulam, inferorum donarium,
Apud Auſigda, quam Cinnyphius humectans fluuius
Aquis fecundat: Nereíque filio
Tritoni donum Colchica dedit mulier,

Ex

πεισθεῖν τὸν εἰνάπτηχυ ἀμακοῦ ζίτου
κὴ δωείδ Θ, ὥρης ἥξα δ' ἀμ μάχης.
κὴ μήτε χρυσᾷ φαιδρὰ καλλιώνειν ῥέθη,
μήθ' ἁβρεπλώοις ἀμφιβάλλεσθ πέπλοις
[k] κάλχῃ φορυκτοὺς, ὕνεκα θεᾶς θεὸς [k χάνη.]
χέρσου μέγαν σόρθυγα δωρεῖται κτίσαι.
ἥξει ὃ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
πάλης κονίσρας, ὃν τε [l] κωλῶπις τεκνοῖ, [l κωλῶπις.]
ἀλεντία κρεύσα λογχέρου μυχῶν,
ἅρπης κοδνε ὠδῖνα κοιχείας θ' ὕδωρ
κάμψας, γονᾶσαν τ' ἠδὲ σικανῶν φλάκας.
κὴ θηρόχλαινε σικὸν ὠμηστὸν λύκου,
ὃν κριθέως ἄμναμ Θ ὁρμίσας σκάφ Θ
ἑδδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.
κεῖκαι ὃ μυνῶν δόλιπῆ [m] σφγίσματα [m σλογίσματα.]
τηρῆσιν, ἅλμης ὑδὲ φοιβάζῃ κλύδων,
ὐδ' ὀμβεία σμήχυσα δ' ωαμὸν νιφάς.
ἄλλυς δὲ θῖνες, οἵτε [n] τυχείρων πέλας [n ταχίων.]
μύρμηκες [o] αἰάζυσιν ἐμβεβρασμμένους [o αἰάζουσι]
ἔρημον εἰς ἄτλαντ Θ οἰκητήριον
θρυλλιγμάτων * δέρτρισι ωεφοσσεσηρότας. [p δίνδρεσι.]
μόνον πταιφόνειον ἔνδα ναυάγ
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
κρηπίδ' ἀνέστήλωσαν ἀργώδη δορὸς
κλαδὲν πέτρυγον, νερτέρων κράμήλιον,
[p] ἀυσίγδα, κιννύφει Θ λῶ τεῖχον ῥόθ Θ [p αἰθίδα]
νασμοῖς λιπαίνει. τῷ ὃ νηρέως γόνῳ
ζίτου κολχὶς ὤπασεν δαίθ Θ γυνὴ,

χρυσῷ πλατυῶ κεατῆρα κεκερτημένον,
δείξαντι πλωτιῶ οἶμον, ἢ δι' ἀ- στενῶν
μύρμων [q] ἐνήσῃ πῆφις ἄθραυσον σκάφος. 890
χαλκοῖς δὲ χώρας τυτάκις λαβεῖν κράτη,
θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός.
ὅταν παλίμπλων δ' ὦγρον ἀχραύλου λεὼς
ἕλλιπὼ ὀρέξῃ νοσφίσας πάχος λίβις.
δύχας δὲ δειμαίνοντες ἀσβύσαι, κτέαρ 895
κρύψωσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς [r] νειοῖς μυχοῖς,
ἐν ᾗ κυφαίων δύσμορον στρατηλάτιω
[s] ναύταις συνεκβράσουσι [s] βορρᾶθεν πνοαί.
τὸν τ' ἐκ [t] παλαίθρων ἔκγονον τενθρηδόνος,
[v] ἀφρυσίων σκηπτοῦχον δύρυαμπίων. 900
ὃν δ' ἀνάσσιω τοῦ πέλοφθένος λύκου
ὄπιν ὀδόρπου καὶ πάγων τυμφρησίων,
ὧν οἱ μὲ ἀγῶνειαν [x] ἀθλιοπάχαν
ποθοῦντες, [y] οἱδ' ἔχῖνον, [z] οἱ δ' πίσσερον,
ἶερόν τε, καὶ ξηχῖνα, καὶ περραιβικιῶ 905
[a] γόνον φάλαινόν τ', ἠδ' ὀλοσσόνων γιάς,
καὶ καταναῖαν, ἀκτέριστον ἐν πέλαις
αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.
ἄλλιω δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσῃ θεὸς,
λυγρὶω ποδὸς νόσου συμφορᾶι δωρέμενον. 910
τὸν δ' ἀϊσσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βαχύπολις
οἰνωπίας γῆς κεγχρίνῃ βεβρωμένον
κείμενα φίζῃ δέξεται μαφόνον.
[*] ἄκρον αὐτὴ γὰρ ἄκεσαν ἀρδὴν δύθωνεῖ χερσῖν
[b] πλόκον σάλπιγξ ἀποψάλλουσα μαιώτιω πλόκον. 915
δύεα

[q] ἐνῆσαι
[r] νειοῖς
[s] αἱ βορεαὶ
[t] παλαίθρων
[v] ἀφρυσίων
[x] ἀθλιοπάσσαν
[y] οἱδ'
[z] οἱ δὲ
[a] γόνον, φάλαναν τ'

Ex auro latam pateram conflatam,
Quum nauigabilem monstrasset viam, qua per angustos
Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Maris filius biformis prædicet deus,
Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria priuans, Græco dederit.
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Abscondent obscurum in cauis terræ sinubus:
In quam Cyphæorum infelicem ducem
Cum nautis expuent Borei flatus,
Et Palythrium Tenthredonis filium,
Amphrysiorum regem & Euryampiorum,
Ac dominum lupi in lapidem conuersi
Doniuori, montiúmque Tymphresti.
Quorum alij Ægoneam miseri patriam
Desiderantes, alij Echinum, Titarum,
Irum, Trachina, Perrhæbicam
Gonum, Phalanum, Olossonum arua,
Castançam, insepultam in scopulis
Lugebunt ætatem lacerati.
Aliam verò post aliam Deus perniciem excitabit,
Difficiles ante reditum clades concilians.
Alium Æsari fluuius, & vrbs parua
Oenotriæ terræ Crimissa, ab hydro
Morsum recipiet, facis occisorem.
Ipsa namque extremam sagittam diriget manu
Tubicina, Mæotium intendens nexum:

Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem
Leonem, curuo manus armauit Scythico
Dracone, ineuitabilium molarium lyricine.
Crathis verò sepulcra mortui videbit,
E regione templorum Alæi Patarei,
Vbi Nauethus effundit vndas.
Occident autem illum Ausones Pellenij
Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Quos longè a Thermydri Carpathíque montibus
Errones feruidus mittet Thrascias canis
Peregrinam habituros alienam terram.
Macellis denique templum indigenæ magnum
Super sepulcrum extruentes, æternum deum
Libationibus honorabunt & boum sacrificijs.
Equi fabricator in Langariæ sinu,
Hastam horrens & cateruam bellicam,
Paternum luendo iusiurandum periurum,
Quod de ouibus captiuis miser,
Turribus Comæthonis exercitu vastatis
Vxoria propter connubia,
Ausus est per Alœtin Cydoniam audacem,
Thraciæq; deum Candaum Mauortem
Armatum lupum iurare,
Qui in matris vtero pugnam tristem
Peregerat manuum pulsibus aduersus fratrem,
Quum nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laborioси dolores partus.
Quapropter dij timidum crearunt fetum,

Pugilem

δύεα παρ' ὄχθας ὅς ποτε φλέξας θερσοὺς
λέοντας, ῥαιβὸν χεῖρας ὤπλισε σκύθη
δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων [c] λυσσητύπῳ. [c] λυσσητύπτην
κεἰ δὴ τύμβους ὄψεσθ' δεδυπότας,
δύσαξ ἀλαίνει παγαρέως αἰακτόρων, 920
ναύαρθρον ἔνθα θεὸς κλύδωνι ἐρύγεται.
κτενοῦσι δ' αὐτὸν αὔσονες πελλαῖοι
βοιδρομοῦντα λινδίων στρατηλάτας.
οὓς τῆλε θερμύδρου τε καρπάθου τ' ὀρῶν,
πλανῆτας αἴθων [d] θερσκίας πέμψει κύων, 925 [d] θρασκίας
ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν.
ἐν δ' αὖ [e] μακέλλοις σηκὸν ἕξουσι μέγαν [e] μαχαίραις
ἀφ' ἑσπέρου δείμαντες, ἀμνὴν θεὸν
λευβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θυάδεσσι βοῶν.
ὁ δ' ἱπποτέκτων [f] λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, 930 [f] λαγαρίαις
ἕξει πεφευγὼς καὶ φάλαγγα θυέλας,
πάρεδρον ὅρκον ἐκτίνων ψυδωμότου,
ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων τάλας
σὺν ὀργὰν κομᾶσθαι συμπεφυρμένων στρατῷ,
στεροξιωδίνων ἕνεκα νυμφοδμάτων, 935
ἀλῶσιν ἕρπει τὴν [g] κυδωνίαν θεασὼ [g] κλιδωνίαν
ὁρκωμοτήσας, τόν τε κρησφόνης θεὸν
καυδάον ἢ μαμερτὸν ὁπλίτην λύκον,
ὁ μητρὸς ἐντὸς δυφοῦ συγκλὼ μάχην
σήσας ἀραγμοῖς θεὸς κασίγνητον χθονὸς, 940
ὅπως τὸ πτῆσ λαμπρὸν ἀυγάζων φάος,
ὑδὲ σκιφυγὼν ὠδῖνας [h] ἀλγεινῶν τόκων. [h] ἀλγεινὰς al. χαλεπὰς, vbi scholiũ in contextũ est receptum.
ζυγὰρ πόποι φύξηλιν ὑδρωσαν ὀρέων,

πύκτιλον μὲ ἐσθλὸν, πῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
κὴ πολεῖσα τέχναις ὠφελήσαν[a] στρατόν. 945
[a] πολέσαν ξ κλισάρια. ὃς ἀμφὶ[b] κῖρν κὴ κυλισφύσι γαίᾳ
ἔπλις οἴκους πλεναύσεται πάλας.
τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τεξ ἰώας βρέτας
τεύξει πότ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
[k] μυσίας καθηρόσῃ[k] μυσίας ἀνακτόρους. 950
ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι σικανῶν χθόνα,
πολιγκοὶ μολόντες, ἔνθα λαομέδων τειπλᾶς
ναύτας ἔδωκε φοινοδάμαντ[c] κόρας,
τὰς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένας,
πηλοῦ πορθεῖναι σηρσὶν ὠμηστᾶς βορᾶι, 955
μολόντας εἰς γλῶ ἔσπερον λαιστρυγόνων,
ὅπου σιωνοικεῖ δαΐμλιος ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος ζηρωθίας
σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτίνῃ θεᾷ,
[l] μηνικίτας μόρον φυγοῦσαι κὴ[l] μονηκοίτους ἕδρας, 960
ὧν δὴ μίαν κειμιστὸς ἰνδαλθεὶς κυὶ
ἔζδυξε λέκτροις πολεμός. ἡ δ' ἁμονι
τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γλυκεῖον τεκνοῖ,
τειρασῶν σιωνοικισῆσα κὴ κτίσῃ τόπον.
ὃς δὴ πολιγῶν πόρθον αἰχμοῦ νόθον 965
ἄξει τείδειον νῆσον εἰς λικτικίαν.
τῷ δ' ἀρδανείων ἐκ τόπων ναυβλέμμον.
[m] ἔπλευ *αἰγέσα τλῆμον· σοὶ δ' ἁμόνων φρασθᾶς
πένθος μέγιστον κὴ δι' αἰῶν πάλας
ἔσαι πυρὸς ριπαῖσιν ἠθαλωμένης. 970
μόνη δὲ πούργων δυσυχεῖς καθαιρεθὰς

νήπ-

Pugilem bonum, timidum autem in haſtæ ſtrepitu,
Et arte plurimum exercitui utilem:
Qui iuxta Cirin & Cyliſtarni latices
Aduena procul a patria deget.
Inſtrumenta verò, quibus fabricando ſtatuam
Dabit olim indigenis vafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alij Siculorum inhabitabunt terram,
Errones eò delati, ubi tres Laomedon
Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Balænam paſcentibus ſtimulatus cladibus,
Procul exponendas feris crudelibus,
Progreſſis in occidentalem Læſtrygonum terram,
Vbi larga viſitur ſolitudo.
Illæ porrò matri Luctatoris, Zerinthiæ
Templum extruxêre magnum, donum deæ,
Mortem quum effugiſſent, & ſedes ſolitarias.
Harum unam Crimiſſus aſſimilatus cani
Lecto iunxit fluuius, cui illa
Semifero generoſum parit catulum,
Trium fundatorem & conditorem locorum:
Qui germen Anchiſæ manuducens ſpurium,
In inſulam deducet tricollem margineam,
Dardaniis ex locis naui aduectum.
O miſera Segeſta, cui deorum decretis
Luctus erit maximus & perpetuus
Ob patriam ignis iactibus combuſtam.
Sola ſanè turrium ſubuerſiones infelices

Inceſſanter deplorans ac lugens,
Diu gemes: omnísque populus nigram
Veſtem piacularem indutus,
Situ ſqualidus mœſtam exantlabit vitam:
Capitísque intonſa coma tergum decorabit,
Memoriam veterum nutriens lamentorum.
Multi etiam circa Sirin & Leutarniam
Agrum habitabunt, vbi infelix
Calchas, groſſorum Siſyphius multarum,
Iacet, caput flagello percuſſus rotundo:
Vbi celer ſtrepit Sinis,
Profundam irrigans Choniæ regionem.
Vrbem verò ſimilem Ilio miſeri
Condentes, dolore afficient Laphriam virginem
Tubicinam, perdentes in Deæ templo
Xuthidas, qui ſedes priùs tenuerant.
Tum ſtatua pupillis incruentis conniuebit,
Diram Achiuorum in Ionas cladem
Videns, cædémque gentilem luporum agreſtium,
Quando mortuus flamen, ſacerdotis catulus,
Primus nigro cruentabit aram ſanguine.
Alii montes inuios Tulleſios,
Liníque maritimi iugoſum promontorium,
Amazonis hæreditariam terram conſcendent,
Seruæ mulieris excipientes iugum,
Quam baltheo cinctæ æneo famulam impigræ puellæ
Erronem ducet vnda in externam terram:
Cuius vltimum expirantis perfoſſus oculus
Mort

ἥπαυσον αἰάζουσα κὴ γοωμένη
δαὸν σεναίξεις. πᾶς ὃ [m] λυγαίαν λεὼς
ἐσῆλθε πρὸς τέρπαρον ἐγχλαινώμενος,
ἀυχμῷ πινώδης λυσσὸν ἀμφιδύσῃ βίον.
κρατὸς δ' ἄκρους νῶτα καλλιπεῖ φόβη,
μυήμῃσι παλαιῶν τημελῶς ὀδυρμάτων.
πολλοὶ δ' σίειν ἄμφι κὴ λόζαρνίαν
ἄρρεκτον οἰκήσουσιν. ἔνθα δ' ὕσμηγες
κάλχας ὀλιώθων σουφὸς αἰπεί θιων,
κεῖται, [n] κάρα μάσιν γογγύλῃ τυπεὶς,
ῥείθροισιν ὡκὶς ἔνθα μύρεται [o] σίεις,
ἀῤῥῶν βαθεῖαν [p] χωνίας παλιπλεῖαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν ἰλίῳ δυσδαίμονες
δείμαντες, ἀλγυνῶσι λαφείαν κόρῃ
σάλπιγξ, δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόδ' ἔδεθλον ξυθίδ' ὠκυπότας.
γλίσχρας δ' ἄγαλμα τᾶς ναιμάκτοις μύσῃ,
συγκλεὶς ἀχαιῶν εἰς ἰάονας βλάβῃ
λεῦσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
ὅταν θανὼν λήξαρχος ἱερείας σκύλαξ,
πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βέτῳ.
ἄλλοι δ' πρῶνας δυσβάτους [q] τυλλησίους,
λίνεα θ' ἁλισμίκτοιο δειράν ἄκραν,
ἀμαζόν' σύγκλειστον ἀῤῥοῦνται πέδον,
[r] δόλις γυναικὸς ζύγλαν [*] ἐνδεδεγμένοι.
ἰὼ χαλκομίτρα θῆσαν [s] ὀξυρῆς κόρης
πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἧς ἐπωνεώσης λοίσθιον ὀφθαλμὸς τυπεὶς,

m λυγαίαν
n κάρα
o σίνις
p χωνίας
q τυλλησίους
r κλάστης
* ἐνδεδυμένοι
s ὀξυρῆς

πιθηκομόρφῳ πότμον αἰτωλῷ φθόρον 1000
τοὐξει τεαφηκι φοινίῳ τετιμμένῳ.
κερτωνιᾶται δ' ἄσυ πέρσουσίν ποτε,
ἀμαζόνα φθέρσαντες ἄρσενα κόρῳ,
κλήτῳ αἶσαν τῆς ἐπωνύμου πάρας.
πολλοὶ δ' ἀφ' ὧθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὁδαῖς 1005
δάψουσι ῥωμιχθέντες, ἀδ' ἄτερ πόνων
πύργους δραῤῥαίσουσι λαυρήτης δόμοι.
οἱ δ' αὖ τέρειναν, ἔνθα μυδαίνῃ ποδὶς
ὠκίναρα γλῶν, φοῖβον ἐκβεάσαντες ὕδωρ,
ἄλλῃ καθοικήσουσι κἀμνοντες πικρᾷ. 1010
τὸν δ' αὖ τὰ δ' ὑτερεῖα καλλιεύμάτων
λαβόντα, τὸν ἐκλυκορμαίων ποτῷ
σὺν σφαπλάτῳ σιῷ καρτερὸν ζόρυγος τόκον,
πῆ μὲν λίβυασαν ψάμμον ἄξουσι πυοᾷ,
θρῄσασ', ποδωκεῖς ἐμφορεμένας λίνοις. 1015
πῆ δ' ἐκ λιβύασης αὖθις ἐμπίπτων νότος,
ἀργυρόννους εἰς ἀργυέννους κὴ κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ ῥηξῆσι κυμαίνων ἅλα.
ἔνθα πλανήτῳ λυγρὸν ὀλοῦνται βίον
λαχμωνίᾳ πίνοντες ἁλμυρὸν ῥοάς. 1020
κεᾶθις δ' ἀγείτων, ἠδὲ μυλάκων θεὸς
χῶρος, σωοίκους δέξεται κόλχων πύλας,
μᾶς ἥρας ὃς δυσζυγὸς ἐς εἰλαβαρὶς
ἅλας κοείνθου τ' ἀρχὸς εἰδυίας πόσις,
τλὼν υμφαγωγὸν ἐκκωφηγετῆν ζόπιν. 1025
οἳ ῥὸς βαθεῖ νάσαντο δι' ζηρᾶ πόρῳ.
ἄλλοι μελίτῳ νῆσον ὀθρονᾶ πέλας

πλαγ

Digitized by Google

Mortem ſimiformi pernicioſam Ætolo
Adferet, haſta cruenta ſecto.
At Crotoniatæ vrbem populabuntur quondam
Amazonis, intrepida interfecta virgine
Clete, patriæ cognominis regina.
Multi tamen priùs terram ab illa mordicus
Mordebunt præcipitati, neque impunè
Turres vaſtabunt Laures filij.
Alij rurſum Terinam, vbi humectat aqua
Terram Ocinarus, puram euomens undam,
Incolent, errore graui fatigati.
Secundas verò pulcritudinis partes
Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Ducem aprum, robuſtum Gorges filium,
Nunc in arenam Libycam ducent flatus
Thracij, pedatis inuecti velis,
Nunc ex Libya contrà ingruens Auſter
Ad Argyrinos & Ceraunios ſaltus
Aget, graui vento agitans mare:
Vbi erraticam degent miſeram vitam,
Lacmonij bibentes Æantis aquam,
Crathis verò vicinus, & Mylacum finibus
Ager, accolas excipiet Colchorum Polis,
Quos filiæ miſit inquiſitores durus
Ææ Corinthique princeps, Eidyæ maritus,
Sponſiferam inueſtigans nauem:
Qui iuxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.
Alij Melitem inſulam iuxta Othronum
Errones

Errones occupabunt, quam undique fluctus
Siculus prope Pachynum rigat,
Sisyphij filij iugosum promontorium
Cognomento quondam futurum radens,
Inclytúmque templum virginis Longatidis,
Vbi frigidam Helorus ejicit aquam.
Aui occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluuium;
Qui scopulos in mari conscendens,
Comitia ciuibus indicet classem imperantia.
Nec enim homicidam pedibus terram patriam
Contingere, nisi integro anno exularit,
Vindex iustitiæ sinet Telphusia
Ladonis habitans circa flumen canis.
Vnde, fugiens grauem serpentum pugnam
Draconiformium, ad Abantiam urbem
Nauigabit, & ad Atintanum terram accedens,
Apud litus altum habitabit promontorium,
Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.
Alius iuxta Italica Calchantis sepulcra
Honoraria, duorum fratrum alter,
Peregrinum super ossa puluerem aggeret:
Et in ouillis super Heroum cubantibus
Reddet in somnis vera cunctis oracula,
Morborúmque curator à Dauniis vocabitur,
Quando se humectantes aquis Althæni,
Adiutorem inuocabunt Æsculapij filium,
Vt ciuibus veniat & gregibus propitius.

Illic

πλαγκτὸν κατοικήσουσιν. ἰὼ πέρις κλύδων
ἔμπλω παχώσι σκανὸς ἐφεσμάσεται,
τῶ σισυφείω παιδὸς ὀχθησαὶν ἄκραν 1030
ἐπωνύμων [a] ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων, a πολ'
πλειστὸν θ' ἵδρυμα παρθένου λογχάτιδος,
ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.
παπτοκτόνον δὴ [b] ὀθρηνὸν οἰκήσῃ λύκος, b ὀιζυρὸν
τηλῶ παρῴᾳ ῥεῖθρα κοσκυθῶν ποθῶν, 1035
ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι,
ῥήξας πολίτας τὰς τραπεζοπλώτους ἐρεῖ.
χέρσω παρῴας, ὑγρὸν αὖ φονῆ, ποσὶ
ψαῦσαι μέγαν πλειῶνα μὴ πεφυγόσα,
δίκης ἑᾶσῃ τἀρρόθου [c] τελφουσία 1040 c πλαφουσία
λάδων· ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ,
ὅθεν πεφυγὼς ἑρπετὸν δεινὸν μάχῃ
δρακοντομόρφων, εἰς [d] ἀβαντίαν πόλιν d ἀμαντίαν.
πλώσῃ. πέλας ὃ γῆς [e] ἀπιτάνων μολὼν, e ἀπτάνων.
[f] θράκτην παρ' αὐτὸν ἀμπυ νάσσεται λέπας, f] πλακτὸν &
τῶ χανίτῃ νᾶμα πολυανθὲς δρέπων. 1045 πεάκτῳ
ὃς δ' αὐσονείων ἄγχι κάλχαντος [g] τάφων g τίπων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτεκνος φυσηείων
[h] ξένῳ ἐπ' ὀστέοισιν ὑγχήσῃ κόνιν. h ξίνῃ
δορᾶς ὃ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις 1050
χρήσῃ καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,
νόσων [i] δ' ἀκέσης δαυίοις κληθήσεται, i ς'
ὅταν κατικμαίνοντες [k] ἀλθαίᾳ ῥοᾶς, k ἀλθαίνω.
ἀρχηγὸν [l] αὐδήσουσιν. ἡπίᾳ γόνον l αὐδήσουσιν
ἀχυῶσι κῆ πόιμναισι φρουμῆ μελεῖν. 1055

ἕξαι

ἔσαι ποτὲ πρεσβεῦσιν αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γονεῦ κῆ πανέχθιστον φανὲν,
[m] σωλάγων ὅταν [m] σαλάγγων γαῖαν [n] αἰγέασων θ' ἕδη
[n] αἰγαίσιων. μολόντες αἰπίζωσι κοιράνου γύας,
ἐθλῆς ἀρούρης παρεγκλιτὸν χθονός. 1060
τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζώντας ὠμηστὴ τάφον
κρύψωσι κοίλοις ἐν μυχοῖς δλασφάγος.
τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα δαιῶν ἀγνεφῶν
[o] τεχμάλφ. σήσουσι χωστῷ [o] ξοχαλῷ κατηρεφὲς,
χώραν διδόντες, ἣν περ ἔχρηζον λαβεῖν 1065
τῷ κρατοβρῶτι παιδὸς ἀρσένων κάρη.
ἧρ ναυβολείων δ' εἰς τέμεσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα λαμπτὴς
ἱππαγίης ὠρηῶν εἰς τηθὺν κέρας
[p] ὀρῶν σκληρὸν νένδυκεν. αὐτὶ δ' ἠϊόνος [p] ὄρεα, 1070
κοητηνιᾶτιν αὐτίπορθμον αὔλακα
βοῶν ἀροῦσιν ὀλκάμῳ πέρας,
πάλαν λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
[q] ἀμφισάν τε ποδοιῦτες, [q] ἄμφισάν τε κλειτὰς ἄβας.
σπλάγχνα τλήμονος, σοὶ δ' ὠρὲς πέλας μόρος 1075
μίμνῃ δυσαίωτος, ἔνθα γυμνὸς πέδαις
[r] ὀργυιομίτης οἴκτισα χαλκείοισιν [r] ὀργυιωμόνι
θανῇ πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν σόλον,
ἔκβλητον αἰάζουσα κεφάλιδος πέλας
τόρνοισιν ἀώρημα φοινίοις δέμας. 1080
ἀπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
[s] πρὸς πυλάζουσα πόντου [s] ὠρεσσαυλάζουσα φημισθήσεται.
οἱ δ' αὖ πελασγῶν ἀμφὶ μέμβλητος ῥοὰς,

νῆσον

Illic olim legatis Ætolorum
Lux luctuosa & inuisa illuceſcet,
Quum ad Salangorum & Angæſorum terram
Delati, domini petierint iugera
Bonæ telluris, uber ſoli hæreditarium.
At illos in nigrum viuos ſepulcrum crudeles
Abſcondent in cauis hiatus angulis:
Ipſiſq; carens exequiis Daunij monumentum
Statuent, aggeſto lapidum cumulo contectum,
Regionem dantes, quam volebant,
Filii apri intrepidi cerebriuori.
Nauboli poſterorum nautæ
Temeſſam venient, vbi Lampetes,
Hipponij montis aſperum cornu,
In mare vergit: & pro Criſſes terminis
Crotoniam oppoſitam terram
Sulcatrice boum arabunt penna,
Patriam Lilæam & Anemoreæ arua
Deſiderantes, Amphiſamque & celebres Abas.
Tibi verò, miſera Setæa, mors ad petras
Infelix impendet, ubi tenacibus compedibus
Æneis deligata miſerrimè
Morieris, combuſta dominorum claſſe,
Expoſitum lugens prope Crathidem
Corpus, vulturibus cruentis ſuſpenſum.
Scopulus quoque ille, mare ſpectans,
Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Alij denique Pelaſgi circa Membletis vada,

Et

Et insulam Corsicam enauigantes,
Vltra mare Tyrrhenum in Lametiis
Vorticibus Lucanorum tenebunt arua.
Atque illos quidem labores & calamitates variæ
Habebunt, irreducem lugentes fortunam
Infelicium nostrarum raptionum causa.
Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
Votiuum lucebunt sacrificiorum iubar,
Gratiam persoluentes Cerdylæ Larynthio.
Talibus echinus fraudibus domos perdens
Transuersas aget acerbas gallorum
Tectiuoras gallinas: neque nauiuoræ
A luctu cessabunt inimicæ faces,
Interfecto ramo, quem recens effossum
Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
Vnus quidem in lauacris inobseruabiles
Laquei collaris quærens vias,
Implicitus in euerriculo
Cæcis inuestigabit manibus fimbriatas futuras.
Calidum porrò balnei subiens operimentum,
Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
Percussus acuta securi summum caput medium.
Tum anima misera Tænarum volitabit,
Acerbum leænæ experta ministerium.
Ego autem iuxta labrum in solo iacebo
Chalybico vulnerata ense:
Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercúsve stipitem
Frondator aliquis, montanus opifex,

Latas

νῆσον τε κερνεᾶτιν [s] ἐκπεπλωκότες, [s] ἐκπεπλωκότες
ἐᾷ πόθεν τυρσιωδὸν ἐν λαμπάσι
δίναισιν, οἰκήσουσι λευκανῶν πλάκας.
τοὺς μὲν ἄλγη ποικίλα τε συμφορᾶ
ἄνοσον αἰάζοντας ἔξουσιν τύχῃ
ἐμοῦ ἕκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων.
οἱ δ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀασάσῳς δόμους,
δίκταμον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
χάριν τίνοντες [v] κερδύλῳ λαρωθίῳ. [v] κερδύλῳ
τοιᾶσδ' ἐχῖν μηχανᾶς οἰκοφθορῶν,
[x] παρθενοκλίξει τὰς ἀλεκτόρων πικοὺς [x] παρθενοκλίξει
στεγανόμους ὄρνιθας. εὐδὲ ναυφάγοι
λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαν
πόρθου δαῃχθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
κρύψει ποτ' ἐν πλήθουσι μηθύμνης στέγος.
ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ κύτλα τὰς δυσεξόδους
ζητῶν κελεύθους αὐχενισθεὶς βρόχῳ
ἐν ἀμφιβλήστρῳ σωτεραργανωμένῳ
τυφλᾶς μεταδόσῃ χερσὶ [y] κεφαστοὺς ῥαφάς. [y] κερουτὰς
θερμὴν δ' ὑπαὶ λυχνῶν ἀρνδίων στέγην,
πεῖνα ἡ κύπελλον ἐγκάρσιον ῥανεῖ,
τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον δύθηκτῳ μέσον.
οἰκεῖα δ' ἓμφιξ ταῖναιον περύξεται,
λυγραὶ λεαίνης εἰσὶ δ' ὧδ' οἰκειάν.
ἐγὼ δ' [z] δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ, [z] δρύτης
χαλυβδήκῳ κνώδοντι σωτεθραυσμένη,
ἐπεὶ με πρίκης πρέμνον ἢ σύπτον δρυὸς
ὅπως τις ὑλοκοπὸς ἐργάτης ὀρεύς,

ῥήξει πλατιὰ τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζων ἐν φονᾷς ψυχρὸν δέμας
[a] αἰχίνης δράκαινα δίψας, κἀπιβᾶσ' ἐπ' [a] αὐχένα
πλήσῃ γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
ὡς κλεψίνυμφον καὶ δορύκτητον γέρας
[b] Μοιζηλες [b] δύζηλος ἀσ ἑνάκτα πιμπρωμένη.
βοῶσα δ' ὑκλύοντα δεσπότιν πόσιν,
[c] κατίχνες θάσσῳ [c] κατ' ἴχνη [*] ἰωμωμένη πεφεῖς.
[*] ἀπιμωμένοις σκύμνῃ ὃ πᾶρος κῆρα μασθῶν φόνῳ, 1120
εἰς ἀπλάγχνῃ ἐχίδνης αὐτόχρη βάψῃ ξίφη,
κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακά.
ἐμὸς δ' ἀκοίτης δμωΐδος νύμφης ἄναξ
ζεὺς ἀπαρτάταις ἀμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας οἰβάλῃ τέκνοις λαχών. 1125
ὑμῖν δ' ἐμὸν νώνυμον ἀθεφάτοις σέβας
ἔσαι μαρανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.
[d] ἄκραις, ναὸν δέ μοι τοὐξοῦσι δαυνίων [d] ἄκροι
σάλπης παρ' ὄχθας, οἵ τε δάρδανον πόλιν
ναίουσι λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῷ. 1130
κῆραι ὃ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
ζοὶς ἐκζρείαις ἠγλαϊσμένοις κόμαις,
[e] σίμβλα μορφῆς ἔχουσας [e] σίφλον ἢ μῶμαρ γλύος,
ἐμὸν σθεπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, 1135
ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
ἐσεννύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμμένοι θεόνοισι φαρμακτηρίοις.
κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄρθτ[illegible] θεὰ

ῥαδδ

Latas rumpet ceruices atque dorsum:
Totúmque lacerans cædibus corpus frigidum
Vipera dipsas, pedémque collo imponens,
Explebit animum crudeli plenum ira,
Tanquam adulteri, nec belli præmium
Æmula sine gemitu vlciscens.
Vocans autem non audientem dominum maritum,
Curram post tergum alis sublata.
Pòst catulus paternam noxam cædis persequēs,
In viperæ intestinis manu sua tinget ensem,
Malum piaculum gentile malo expians.
Meus deinde maritus, captiuæ dominus sponsæ,
Iupiter à Spartanis argutis vocabitur,
Summos honores ab Oebali posteris consequens.
Iam nec mea inter homines obscura gloria
Erit, obliterata obliuionis tenebris:
Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas
Dauniorum principes, Dardaníque oppidi
Incolæ palustribus aquis affines.
Virgines autem quū nuptiale declinare iugum
Voluerint, sponsos recusantes
Hectorea superbos coma,
Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
Meam vlnis amplectentur statuam,
Remedium nuptiarum habituræ maximum,
Furiarum vestem & faciei tincturam
Coloribus adeptæ medicatis.
Ab illis ego virgiferis mulieribus

Immortalis dea diu vocabor.
Luctum contrà multis mulieribus egenis
Virginum rursus præbebo, quæ ducem
Incestum, Cypriæ prædonem deæ,
Diu gementes, in crudelem sortem
Mittent puellas nuptiarum expertes.
O Larymna, Sperchee, Boagrie,
Cyne, Scarphea, Phaloriás,
Vrbs Narycea, Thronitides
Locrenses vici, Pyranthij saltus,
Totáque Hodœdocea Oilei domus:
Vos mearum causa nuptiarum impiarum
Pœnas Gygææ dabitis Agresti deæ,
Millenario innuptas tempore
Sortis constitutionibus educantes virgines,
Quarum exequiis carens peregrinum peregrè sepulcrum
Triste maris æstu dissipabitur,
Quando sterilibus membra sarmentis comburens
Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Perditæ ex collibus Traronis.
At aliæ nocte morituris pares
In Sithoniæ filiæ regiones peruenient,
Per occultas speculantes semitas,
Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Precibus Robustam supplices adorantes:
Deæq; verrent ornando templum,
Aquísque purgabunt, implacidæ iræ
Ciuium elapsæ. quiuis enim Troianorum
Puellas

ῥαβδηφόρους γυναῖκ' ἐν αὐλῆθήσομαι.
πένθος γὰρ πολλὰς παρθένων τὴν πομπὴν ἄγω
σὺν ξένῳ γυναῖκ' ἐν αὐλῇ, σὰ στρατηλάτει μόνη
ἀθεσμόλεκτον κύνα ῥιφὴς λησίου θεᾶς
δαρὸν στένουσα, κλῆσον εἰς ἀνάφορον
πέμψουσι παῖδας ἑστερημένας γάμων.
λάρυμνα δ' ἀπέρχεται, καὶ βοάζρια,
καὶ κιὼν, καὶ σκάφεια, δ' φαλώματα,
δ' ναρύκειον ἄγυ, καὶ θρηνίπδες
λοκεῶν ἀγωγαί, καὶ πυρὰν θιοὶ νάπαι,
δ' πᾶς ὁδοιδοκῆ[f] ἰλὲ δόμ,
ὑμεῖς ἐμῶν ἔκατι δυσσεβῶν γάμων,
ποιναὶ γυγάϊ[g] πίσσετ' ἀχρίσια θεᾷ,
τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
πάλιν βεβαίας μεσβοσκοῦσαι κόρας,
ἃς ἀκτέανος ἐν ξένῃ ξένας τάφ
ψάμμῳ κλύδωνος λυγρὸς[h] ἐκλυθήσεται,
ὅταν[i] ἀκάρπους γῆα συμφλέξας φυτῶς
ἅψας εἰς θάλασσαν[k] ἐκβράσσῃ πατρὸν,
τῆς ἐκ λέφων χαέρων ἐφθιτωμένης.
ἄλλαι γὰρ νύκτωρ τὰς θανουμένας ἴσαι
σὺν θεῶν εἰς θυγατρὸς ἵξονται γάας,
λαθραῖα κακκέλυθα παπαλώμεναι,
ἕως ἂν εἰσῳρέξωσιν ἀμφείας δόμοις
λιτὰς θέειαν ἱκέτιδες γοωμένας,
θεᾶς δ' ὀφελὸς δύσωσι κοσμοῦσαι πέδον,
δρόσῳ τε φοιβάσωσιν, ἀσεργῆ χόλον
ἀσῶν φυγοῦσαι· πᾶς γὰρ ἰλιεὺς ἀνὴρ

f ἰλίας
g νίσετ'
h ἐκλυσθήσεται
i ἀκάρπου φυτοῦ
k ἐκβράσσῃ

κόρας δοκεύσῃ πέζον ἐν χερσὶν ἔχων,
ἢ φάσγανον κελαινὸν ἢ ταυροκτόνον
σέρραν κύβηλιν, ἢ φαλαικρᾶον κλάδον, 1170
μαμμῶν κορέσσαι χεῖρα δηϊώσιμον φόνῳ.
δ' ἦμος δ' αὖ τὸν κτανόντ' ἐπαρνέσῃ,
τεθαφθ' ὑπ' αὐγὰς τὰς πιλώδεις τὸν ἡμέρᾳ.
ὦ μῆτερ ὦ δύσμητερ, ὡς ἔστιν κλέος
ἄπυστον ἔσαι, περσέως ἢ πάρθεν. 1175
βεμιῶ τε μορφὴν θήσεταί σ' ἐποπίδα
[1] ταρβήσουσαι & ταρμύσουσαι
κλαγγῇσι [1] ταρβήσουσαν ἐννύχοις βοτοῖς,
ὅσοι μεδέουσης τρυμόνα ζηρωθίας
[m] δίκηλα * σίβωσι
[m] δείκηλα μὴ * σέβεσι λαμπαδουχίαις,
θύωλοις φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν. 1180
[n] ὃ
ψυδρήειόν [n] τοι νησιωτικὸς τόνος
πάχνῃ τ' ἔχει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων,
τὰς δεσποτείας ὠλένας ὠγκωμένον.
ῥεῖθρον ἐλεύθερον θοάδην ἐπτεσμένης.
[o] τλήμων
ὃς δὴ παρ' ἀκτὰς [o] τλήμονα ῥανεῖ χοάς
ζειὼ χένος μιήμα δυσμενῶν θεᾶς, 1185
λύσσῃσα θοῶτον ὕνεκα ῥίψας πέζον
ᾗδ' ἡ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
σὺ δ' ὦ ξυῶσα με, πλεῖσον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
ἐρχθεὶς, μελάθρων ἔρμα καὶ πάτρας ὅλης, 1190
ἐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίσεις φόνῳ
ταύροιν, ἀνακτῆρ' ὀφίων θεόνων
πλείστας ἀπορχὰς θυμάτων δωρούμενος,
ἀλλ' ἄξεταί σε θοὸς ὑγιεθλίαν πλάκα
[p] ἐξαμυνόμενον τὸν ἐξόχως ἀρηκοῖσιν * ἐξυμνουμένοις, 1195

ὅπου

Puellas obſeruabit, ſaxum in manu tenens,
Vel enſem nigrum, vel tauricidam
Validam ſecurim, vel Phalacræum baculum,
Geſtiens manum ſitibundam cæde ſatiare.
Populus autem impunè homicidam laudabit,
Lege proſcribens pernicioſam gentem.
O mater, infelix mater, ne tuum quidem nomen
Erit ignobile: nam Perſei filia
Brimo Triformis te faciet canem,
Clangoribus territurâm nocturnis homines,
Quicumque Strymonis reginæ Zerinthiæ
Statuam non colunt lampadum geſtationibus,
Sacrificiis Pheream placantes deam.
Cenotaphium verò ſcopulus inſularis
Pachyni venerandum habebit, e ſomniis
Aggeſtum herilibus manibus:
Qui iuxta ripas miſeræ fundet libamina,
Ante fluenta Helori ſepultæ,
Triceruicis iram formidans deæ,
Quoniam primum lapidatorem projiciens lapidem,
Nigra Plutoni auſpicabitur ſacra.
Iam tu, frater, plurimum ex animo mihi
Dilecte, fulcrum ædium, totiúsque patriæ,
Non fruſtrà ſolum cæde cruentabis
Taurorum, regi thronorum Ophionis
Plurimas offerens victimarum primitias:
Sed in natalem te ducet terram,
Eximiè Græcis celebratam:

Vbi mater ipſum luctæ perita,
Priorem reginam iniiciens Tartaro,
Dolores exoluit occulti partus,
Puerſuoras effugiens coniugis
Epulas impias: nec ſatiauit cibo
Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
Faſciis membra vincientibus inuolutum,
Sepulcrum factus prolis centaurus crudelis.
In beatorum igitur inſulis habitabis, magnus
Heros, peſtiferarum vindex ſagittarum:
Quò te ſatus Ogygi populus, obtemperans
Oraculis Medici Lepſij Terminthei,
Ex Ophryneis ablatum ſepulcris
Feret, Calydni ad mœnia, terrámque Aonum,
Seruatorem, quum infeſtabuntur armato exercitu,
Populante regionem, Teneríque oracula.
Tuum denique nomen maximum, diis æquale,
Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.
Veniet etiam Gnoſum & Gortynæ ad ædes
Mea miſeræ clades, totáque vaſtabitur
Principum domus. inquietus etenim
Piſcator biremem aget nauigans ratem,
Leucum agitaturus, regni cuſtodem,
Fallacibúsque odium dolis conciliaturus:
Qui neque liberis parcet, neque coniugi
Medæ uxori, exacerbatus animum,
Neque Cliſitheræ filiæ, cuius pater torum
Alumno draconi ſpondebit acerbum:

Sed

ὅπᾳ σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος
τλῶ φεύδ' αἷμα σὸν ἐμβαλοῦσα ταρταρῴῳ
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παμδοβεήτοις ἐκφυγοῦσ' ὀμδυνέτᾳ
θοίνας ἀσέπτοις. ὀδὶ ὄπιανεν βορᾷ 1200
νηδὺν, τὸ αὐτόποινον ἐκλάψας πέτεον
ἐν γυοκόλλοις ἀπαργανίοις [p] εἰλιγμένον p εἰλυμένον
τύμδος γεγὼς κένταυρος ὠμόφρον ἀορᾶς.
νήσοις μακάρων [q] ἑξηκοσικήσῃς μέγας q δ'
ἥρως ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων, 1205
ὅπᾳ σε πειθεὶς ὠγύγᾳ ἀπαρτὸς λεὼς
χρησμοῖς ἰαχῇ λεψίᾳ [r] τερμινθέως r τερμινθέως
ἐξ ὀφρυείων ἠείων αἰειρύσας
ἄξει καλύδνᾳ τύρσιν ἀόνων τε γλῶ
σωτῆρ', ὅταν κάμωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ 1210
πέρθοντι χώραν, τλωέρᾳ τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον ἐκτιλώων φεύμοι
λοιδαῖσι κυδανδῶν ἀφθίτοις ἴσον.
ἥξει ὃ κνωσσὸν κἀπὶ χόρτῳ δόμος
τεὸν Θαλάμης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάσσοις 1215
ἕσω στρατηγῶν οἶκος, ᾗ χθὸ ἥσυχος
πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ,
λύκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
ψυθραῖσι τ' ἔχθραν μηχανᾷς ἀναπλέκων,
ὃς ἅτε τέκνων φείσετ', ἅτε συγάμου 1220
μήδας δάμαρτος ἠρίῳ μόλῳ [s] φρένας, s φίλας
ἃ κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
θρεπτᾷ δράκοντι συγκαταινέσῃ πικρόν.

πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναοῖς κτενεῖ,
λώβασιν αἰκισθέντας ἐγκαίοις βόθροις. 1225
ἠμύος δὲ πάππων τῷ ἐμῷ αἰθὶς κλέος
μέγιστον ἀυξήσουσιν ἄμναμόί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες σέθεν,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. ὀδὶ ἄμυητον ἀθλία παλεῖς 1230
κῦδος μέγα θέντες ἐγκατακρύψεις ζόφῳ,
ζώοις δ' ἐμός τις σύγγονος λείψει δίπλους
σκύμνους λέοντας, ἐξοχον ῥώμης θύος,
ὁ κασνίας τε τῆς τε χθονὸς δόμον,
βιλαῖς ἄρις, ὀδὶ ὄνος ὃν μάχαις. 1235
ὃς πρῶτα μὲν ῥαίκηλον οἰκίσας μολών,
κἀσ' ἄστυ πὰρ αἰπὺ πρῶνα Κ λαφυσίας
κερασφόρους γυναῖκας, ἐκ δ' ἀλμωνίας
πάλιν πλανήτιν δέξεται τυρσηνία 1239
λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκπέρασας ποτῷ.
ἀγύλλης. κοὐ πασ' ἀγκύλης θ' αἱ πολύῤῥινοι νάπαι.
σοὶ δὲ σφιμίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν κρατόν,
ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γενασμάτων
ναῦς πλαίαισι πάντ' ἐρυσσήσας μυχὸν
ἁλός τε καὶ γῆς. σοὶ δ' ὀλίγοι τόκοι 1245
μυσῶν ἀπάξει, ὃς ποτ' οἰκουρὸς δόρυ
γνάμψει θέοντα, γῦα σωσθήσας λύγοις.
ταρχών τε καὶ τυρσηνὸς ἀθρόοι λύκοι
τῷ πεπλεκτῶν ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τρέπεζαν εἰσάπαν πλήρη κιχὼν 1250
τῷ ὕστερον βεβρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,

μνήμῃ

κίασι Κ κίονα

Digitized by Google

Sed omnes impijs manibus in Onceæ fo-
ueæ
Templo occidet, contumeliis affectos.
Gloriam porrò generis maiorum meorum
Maximam rursus augebunt olim posteri,
Hastis erecta primarum corona partium,
Terræ marisque sceptrum & imperium
Adepti: neque obscuram, infelix patria,
Gloriam marcescentem tenebris occultabis.
Tales meus quidam consanguineus relinquet
duos
Leunculos, eximiam Romæ stirpem,
Castniæ filius & Chœradis,
Consilio optimus, nec ineptus bello:
Qui primùm Rhæcelum veniens habitabit
Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Cornigeras mulieres. ex Halmopia verò
Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
Lynceúsque calidum eijciens laticum flumen,
Et Pisa, saltúsque Agyllæ pecorosi.
Cum illo deinde iunget amicum inimicus exer
citum,
Iuramentis adigens & precibus geniculatis,
Nanus, erroribus omnes perscrutatus angu-
los
Maris terræque: simul quoque gemini filii
Mysorum regis (cuius aliquando Latitans ha-
stam
Curuabit vini deus, crura viticibus colligans)
Tarchon & Tyrrhenus, lupi feruidi,
Herculeo prognati sanguine:
Vbi mensam cibis plenam offendens,
Quam postea comederant socij,

In

In memoriam veterum redibit oraculorum,
Condétque in regione Aboriginum,
Vltra Latinos Dauniósque habitata,
Turres triginta, partus enumerans
Suis nigræ, quam ab Idæis collibus
Et ſedibus Dardaniis naui vehet,
Totidem porcellorum in partu nutricem:
Cuius etiam in vrbe vna ſimulacrum conſecrabit
Ære ſculptum & porculorum lactentium.
Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Penatum deorum intus collocabit ſimulacra,
Quæ ſanè, contemnens & vxorem & liberos,
Et poſſeſſionem aliam theſaurorum opimam,
Cum ſene patre pluris faciet,
Veſtibúsque inuoluet, quando bellicoſi canes
Omnem patriam ſimul diripientes ſorte,
Huic ſoli dabunt optionem ex ædibus
Sumendi quod velit, & auferendi pro prœmio.
Quapropter & ab inimicis iudicatus pietatis pleniſſimus,
Plurimum celebratam in bellis patriam
Per poſteros ædificabit, felicem
Arcem, altas iuxta Circæi ſiluas
Portúmque Argonis inclytum, Æeten magnum,
Phorcésque, Marſicæ paludis, latices,
Tironísque aquam ſub terram
Subeuntis in obſcuras hiatus profunditates,
Et Zoſterij promontorium, vbi virginis
Horrendum eſt Sibyllæ domicilium,

Cauo

μνήμιλω παλαιῶν λήψε) θεσπισμάτων.
κτίσῃ δὲ χώραν ἐν τόποις βορειγόνων
ὕδωρ λαπίνοις δ' ἀυνίοις τ' ὠκισμένῃ,
πυργοις τειάκοντ' ἐξαειθμήσας γονὰς 1255
συὸς μελαμνῆς, ἣν ἀπ' ἰδ' ἀμῶν λόφων
ἡ δαρδανείων ἐκ τόπων ναυστολώσε)
ἰσπείθμων θρέπτρα ἐν τόκοις κάπρου.
ἧς ἡ πόλει δ' εἰκηλον ἀνθήσῃ μιᾷ
χαλκῷ τυπώσας, τ' τέκνων γλαυξόφων. 1260
δ' εἰμας ὃ σηκὸν μωδ' ἃ παλλωίδι, c μωδ'ἃ.
παῖ ἐξ ἀγάλματ' ἐγκαθοικιεῖ θεῶν,
ἃ δ' ἡ παφόσας ἡ δάμαρτα ἡ τέκνα,
ἡ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σωὸ τῷ γεραιῷ πατρὶ φρεσθιώσε), 1265
πέπλοις ἐφ' ἑλκὼν, ἧμος αἰχμητὰ κυῶν
τὰ πάντα πάξας συλλαφύξαντες πάλῳ,
τούτῳ μόνῳ πόρσυν αἴρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρήζει, κἀπενέγκασθ' ἀν' ὅρμ.
τῷ ἡ παρ' ἐχθρῶν δυσεβέσταν κειθεὶς, 1270
τῷ πλεῖσον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀλιτέκνοις ὀλβίαν δομήσε)
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ κεικάμῳ νάπας,
ἀργῶς τε κλεινὸν ὅρμον αἰπτῷ μέγαν,
λίμνης τε φόρκυς μορσιωνίδος ποτὰ, 1275
πτώνιόν τε χεῦμα, τῷ ἡ χθονὸς
δ' ωὸν ζος εἰς ἄφαντα κευθμῶν βάθη.
ζωσπείῳ τε κλιτεῖ, ἔνθα παρθένῳ
σύγγον σιβύλλης ὄζιν οἰκητήριον

χρώνῳ

χρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς σέγος. 1280
τοσαῦτα μὲ δ' ὑς λιπτα ϖείσον) κακὰ
d ἀϊτῶσαι. οἱ τὼ ἐμὼ μέλλοντες [d]ἀϊσώσην πάξαι.
c τῇ τί γὰρ ταλάιν μητρὶ [c]τῇ ϖεσμηθέως
ξιωὸν πέφυκες, ἢ τεφρᾷ σαρπηδόν@,
αἷς πόντ@ ἔλλης, ἢ πέζαι συμπλησάδες, 1285
ἢ σαλμυδησσὸς, ἢ κακόξειν@ κλύδων
σκύθαισι γείτων καρτερῆς εἰρὴ πάροις,
* ἀκρωτῆ μίστυ λίμνῃσι τε τέμνων ταύαις *ἀκραφνὴς μέσῃσι
ῥείθροις δείζει, ϖεσσφιλὲς ἀτὼ βεβῶς
f χίμαιτλα f χίμετλα μαιώταισι θρῳῶσι ποδῶν. 1290
ὅλοιν@ ναῦται ϖεῶτα καρνῖται κυῶες,
οἳ τὼ βοῶπιν ταυεσπάρθενον κόρῃσιν,
λέρνης ἀνηρείψαν@ φορτηγοὶ λύκοι,
g πλάτὼν πρῶσι [g]πλάτην πορεῦσαν κῆπα μεμφίτῃ ϖέμῳ.
ἔχθεας δὲ πυρσὸν ἦεαν ἠπείροις δι' ἁλὸς. 1295
αὖθις γὰρ ὕβριν τὼ βαρεῖαν ἁρπαγῆς
κούρητες ἀντίποινον ἰδάοι κάϖεροι
ζηβοῦντες, αἰχμάλωτον ἦμ ϖορθῆσαν πόλιν
h τυπώμαι ἐν ταυεσμόρφῳ τεύχεσι δος [h]τυμπώμασι
i σαραπίαι i σαραπίαν δίκταιον εἰς ἀνάκτορον 1300
δάμαρτα κρήτης ἀστέρος στρατηλάτη.
ὧδ' οἵγ' ἀπηρέθησαν αὐτ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὼ τὸ δύκρῳ στρατὸν
ἢ σὼ σκαμανδρῳ δρυκτὸν φυτοσπόρῳ
εἰς βεβρύκων ἔσειλαν οἰκητήριον 1305
σμίνθοισι δηΐοισι τᾶς, ὧν ἄπο ϖοερᾶς
ἐμοὶ γθύαρχας ἐξέφυσε δ' ἀρδαν@,

γῆμας

Cauo antri barathro contectum.
Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Qui meam vastaturi sunt patriam.
Quid enim miseræ Promethei matri
Et Sarpedonis genitrici commune fuit?
Quas Hellespontus,& Symplegadum saxa,
Et Salmydissus,atque inhospitalis fluctus,
Scythis vicinus,firmis arcet rupibus,
Paludémque dirimens rapidus Tanais mediam,
Fluentis distinet,hominibus iucundissimam
Mæotiis,perniones pedum lugentibus.
Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Qui bouis præditam facie taurivirginem puellam
A Lerna asportarunt,mercatores lupi,
Coniugem deducendam infelicem Memphitum duci:
Odiíque facem duabus extulêre continentibus.
Rursus enim iniuriam grauem raptus
Mutuam Curetes Idæi apri
Persequentes,captiuam traxerunt iuuencam
In tauriformi nauigii vase
Sarapeam Dictæam in palatium,
Vxorem stellato Cretæ imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepisse: sed raptorem exercitum cum Teucro,
Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
In Bebrycum regionem dimiserunt
Cum muribus pugnaturos:ex quorum origine
Meos maiores procreauit Dardanus,

Ducta

Ducta Arisba Cressa nobili puella.
Quin etiam secundos miserunt rapaces lupos,
Regi vnum induto calceum furaturos vellus
Draconis custodibus munitum excubiis:
Qui Cytęam veniens Ligusticam,
Et quadrinarem draconem sopiens pharmacis,
Curuáque taurorum regens igniuomorum
Aratra, & in lebete corpus excoctus,
Non impunè cepit arietis vellus,
Sed voluntariam rapiens ouem
Fratricidam, filiorumq; perditricem,
In loquacem imposuit picam,
Vocem è transtris Chaonicis
Humanam emittentem, cursus peritam.
Rursum qui è saxo calceos extraxerat,
Ensisq; cingulum & gladium patris,
Phemij nepos, cui Scyrus sepulcrum triste
Ardua sub præcipitiis deturbato
Iampridem seruat, insepultos iactus,
Cum leone veniens initiato, qui bellicæ
Suxerat vberem Trophææ mammam deæ,
Fur balthei, tixam excitauit duplicem,
Tum zonam auferens, tum ex Themiscyra
Sagittariam rapiens Orthosiam:
Cuius sorores, puellæ Neptunides,
Erin relinquentes, Lagmum, Telamum,
Et fluuium Thermodontis, Actæúmque montem,
Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,

Vltra

γήμας ἀρίσβαν κρῆσαν δύγρῃ κόρῃ.
ἡ δ' ὑτέρως ἔπεμψαν ἁρπαγας λύκους
ἅγρᾳ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην 1310
δρακοντοφρέρεσις ἐσκεπασμένῃ σκοπᾶς.
ὃς εἰς κυταίαν τλῆ λιγυκτλῆ μολών,
ἡ τ' τετράπτλῳ ὕδρον δύνασας θρέψοις,
ἡ γυναῖκα τὴν ἐμὴν βασάσας πτερυγτόων
ἀρότρα, ἡ λέβητι δαιχθεὶς δέμας, 1315
οὐκ ἀσμένως ἔμβρυον ἐρρᾶς σύτ@,
ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τλῆ γνωτοφόντιν ἡ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τλῆ λάλητον κίσσαν ἡρματηξας
φθογγλῆ *ἐδωλίων k χαυνικῶν ἄπο 1320 * ἰδώλων k χαυνιπκῶν.
βεβτησίαν ἰεῖσαν ἔμπαλον δρόμων.
πάλιν δ' ὁ πέζας ἀσκέρας αἰωρύσας
ἡ φασγάνῳ ζωστῆρα ἡ ξίφ@ παχὺς,
ὁ φημίς πᾶς, σκῦρος ὣ λυγροῖς τάφοις
κριμνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ροιζεμβύων 1325
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ἰφᾶς,
σοῦ ἐπεὶ βλώξας τῷ ἀπάσαντι δῆτας
μύσῃ ξοπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς
ζωσπεφκλέπτης, νεῖκος ὤφελεν δπλοῶν
τόρνῳ τ' ἀμέρσας, ἡ θεμισκύρας ἄπο 1330
τλῆ[l] τοξόδαμνον νοσφίσας ὀρθοσίαν. l τοξάμνιον
ἧς αἱ ξιφάμβι πάρθενοι[m] πεπτανίδες, m πεπτανίδαι.
ἔειν λιπῶσαι λάϊγγον, ἡδὺ πλάμον
ἡ χεῦμα θερμῷ δαΐ@, ἀκτάριον τ' ὄβρυς,
ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγῆς δίζημέναι, 1335

ὦῳ κελαμνὸν ἴσρον ἤλασαν σιύδας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἰείσας βολὰς
γραικοῖσιν ἀμυάμοις τε ζοῖς ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ,
τὰς μοψοποιοὺς ἀϑαλώσασαι γύας. 1340

* πλάκας πάπτω ϑ' ὑ ϑρήκης ὑμὸς ἀϊσώσας* ϖλάκα,
n ἰορδῶν δε ἰορδῶν χώεαν τ' n ἐωρδῶν καὶ γαλαδραῖον πέδον,
ὅϑεν ἐπηξεν ἀμφὶ ϖλωτεῦ ποζοῖς,
σερβὰν τε αχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιϑεὶς πέδαις,
† ἐκπετάσαπε ἀλκῇ νέαν δρ ϑ* δωρεπέσαι ϑ γλύους, 1345
ἦδ' αὖ τὰ τῶν τάῤῥοδον βοπλάτιω
τὸν ἐξάϖρυμνον σέρφ ϑ ἐγχλαινόμβον
σείλασα, λίσροις ἀπτῶ ἤειψεν πάγον,
† ἡ παλίμφεσον χοργὰς ἐν κλήεσις ϑεῶν
καϑιεφόσ πημάτων ἀρχηγέτις. 1350
αὖϑις δὲ κίρκοι τμῶλον ἐκλελοιπότες,
κίμφοντε, καὶ χρυσεργὰ πακτωλοῦ ποτὰ,
καὶ ῥᾶμα λίμνης, ἔνϑα τυφῶν ϑ δάμαρ
κευθμῶν ϑ ἀμόλεκτον δὸς αἰεὶ μυχὸν,
ἄγυλλαν ἀυσονῖτιν εἰσεκώμασαν, 1355
δεινὼ λιγυσίνοισι, ζοῖς τ' ἀφ' αἵματ ϑ
ῥίζαν γιγαντων σιδόνων κεκτημένοις,
λόγχης ἐν ὑσμίνησι μίξαντες πάλιν,
ἕλον ϑ' πίσσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα
πᾶσαν κατφρήσαντο τ' ὄμβερον πέλας, 1360
καὶ σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηϖῶν ϖάγων.
‡ ἐγείρει λοῖϑ ϑ δ' ὁ ἐγείρει χρυσὸς ἀρχαίαν ἔριν,
ϖῦρ εὖδον ἤδη τὸ ϖρὶν ἐξάπτων φλογὶ,

ἐπεὶ

Vltra nigrum Istrum Scythicas egerunt
Equas, bellicam emittentes vocem
Græcis, & Erechthei nepotibus:
Ac totam bello perdiderunt Atticam,
Mopsopias inflammantes regiones.
Pòst auus meus Thraciæ vastans aruum,
Agrúmque Eordorum & Galadræum solum,
Terminos fixit circa Penei fluenta,
Forte collo iugum circumdans vinculis,
Viribus adolescens, nobilissimus generis.
At illa pro istis vindicem bubulcum
Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Mittens, altam ligonibus arcem eruit:
Quem Gorgas in deorum concilio mutata sententia
Consecrabit, cladium princeps.
Deinde accipitres Tmolum deferentes,
Cimpsumq;, & auriflua Pactoli fluenta,
Ac fluxionem paludis, in qua Typhonis vxor
Cauernæ infausto incubat angulo:
In Agyllam Italicam irruerunt,
Grauem cum Ligustinis, & a sanguine
Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Belli conflictu miscentes pugnam.
Ceperunt autem Pisam, captiuámque terram
Omnem subegerunt prope Vmbros sitam,
Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Vltimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam sopitum flamma redaccendens,

Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum
Laticem peregrinis tingentes vrnis.
Tum illa œstro percita rursus ulciscens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vastans oppositum regionis litus.
Primus quidem veniet Iouis Lapertij
Cognominis Iupiter: qui accedens Descensor,
Cuncta flumine inflammabit hostium stabula:
Quocum moriar,& apud inferos versans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dicturа.
Secundus, occisi in retibus,
Muti piscis ritu filius,
Comburet externam regionem, vbi venerit
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam virginem Milesiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua præbendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartæ manus sigillum,
Montanum Phthirorum condet imperium,
Primo Mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias
In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Quarti demum ex stirpe Dymantea,
Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
Qui Thingrum incolent, Satniumq; montem,
Et margineam peninsulam eius, qui olim

Deæ

ἐπεὶ πελασγοὶς εἶδε ῥωδακοῦ ποτὲ
κερσοσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γαίᾳ. 1365
ἦδ' αὖτις οἰσήσασα πιωρυμένη,
τειπλᾶς τεσσαπλᾶς ἀνῆπίσε βλάβας,
πορθοῦσα χώρας ἀντὶ πορθμὸν ἠόνα.
θεσπέσιος μὲν ἥξει ζωὸς τῷ λαπερσίῳ
ὁμώνυμος ζεὺς, ὃς καταβάτης μολὼν 1370
σκηπτῷ πυρόεντι σαίσει δυσμόρων σαθμὰ,
σοὶ δ' ὦ θανεῖται, καὶ νεκροῖς σφαφθήμενος
τὰ λοιπ' ἀκούσῃ ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θεσπίζειν.
ὁ δ' ὕστερος γ' ὃ τῶν πεφασμένων κέλωρ
ἐν ἀμφιελίσσοις, ἔλλοπος μιμνῶν δίκην. 1375
καταθαλάσσῃ γαῖαν ὀθνείαν μολὼν,
χερσαίοις ἰαχῶν σοὶ πολυγλώσσῳ στρατῷ.
ἕξει δ' ἄνακτος τὸν δρυπόπου γόνον
τὴν τοξοπλάστιν παρθένον βεβαγχίαν
παμολίξας, βῶλον ἐμπεφυρμένῳ 1380
νασμοῖς ὀρέξας τῷ κεχρημένῳ δ' ἀνῷ,
σφεαγίδα δ' ἕλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσας
φθειρῶν ὀρείαν [P] σῆσε μοναρχίαν,
τὸ σφετόμισθον [Q] καθαδήσασ στρατὸν,
ὅταν κόρη [R] κασωεὶς εἰς ἐπείσιον 1385
χλιδῶσα ὑλακτήσασα κυκάσῃ γάμους
νυμφεῖα σοὶς [S] κλωσὰ καρβανῶν τυχεῖν.
οἳ δ' αὖ τέταρτοι τῆς δυσαυλείας ἀοσφᾶς,
λαχμώνιοί τε καὶ κυπναῖοι κόδροι.
οἳ [T] θίγγον οἰκήσουσι, σώτνιόν τ' ὄρος, 1390
καὶ χερσόνησον τὴν σάλαγι λικτιείαν

[P] ἰάσιται.
[Q] κάρα δηώσας
[R] κασωσὶς
[S] κλωστὰ
[T] θίγγιοι & Σίβρος

θεᾷ κυείτᾳ πάμπαν ἐσυγκμῴῳ,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπυρεί δ'
ζχῆ, ἥτ' ἀλφᾶσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βυπείναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν παζὸς 1395
ὀθνεία γατομωῦτ' ἀΐδωνι πεφά.
ὁ φρύξ δ' ἀδελφῆς ἅμα πμωεσύμφ
πάλιν πθλιῶν ἀπποροθήσ χθόνα
τῦ νεκεστάγυτὰς ἀθπαδύζους δίκας
φθιζῖσι ῥηξδύοντος ἀστεργεῖ ζόπῳ. 1400
ὃς δ' ἡ ποτ' ἀμφώδοντ' ἐξ ἄκεσεν λοβῶν
φθέρσας κύφελλα καλλιωεῖ παρηϊδας,
δάπαις πτύσκων αἱμοπώτησιν φόβον.
τᾷ πᾶσα φλέγρας ἅμα δ'υλωθήσεται,
θεαμβυσία τε δ ειρὰς, ἥτ' ἐπάκτ 1405
σόρθυγξ πίπων, αἵτε σιθόνων πλάκες,
παλλιωία τ' ἄρυσχ, ἣ ὁ βύκερσς
βρύχων λιπαίνει γηλυῶν ὑπηρέτης,
πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ἀμείψεται
καν δᾶ ἢ μαμερτίς. ἢ τί χρὴ καλεῖν 1410
ἢ αἱμοφύρζις ὀζιώμυον μάχας.
μὰν ὑπείξει γ' ἢ πιμηθέως ζκὰς,
ἀλλ' αὖτὶ πολίτων περσέως ἕνα σποφᾶς
σελεῖ γίγαντα, τᾷ θαλασσα μὲ βατὴ
πεζᾷ ποτ' ἔσαι, γῆ ᾗ ναυθλωθήσε 1415
ῥήσσοντι πκδοῖς χέρσον. οἱ ᾗ λαφείας
ῥῖκοι μαμέρσας ἠθαλωμῴοι φλογί
σιὼ καλίοισι τειχέων σφεβλήμασι
χρησμολέχῳ αἰπάσον βλάβης

φαίνυται

Deæ Curitæ omnino fuit inuisus,
Omniformis meretricis vulpeculæ
Pater, quæ quæstibus quotidianis
Immensam fouebat genitoris famem,
Externas arantis Æthonis extremitates.
Phryx autem sororis persequens cædem,
Nutricem rursum perdet viciſſim terram
Mortuorum præsidis, incorrupta iura
Vmbris dicentis seueris moribus:
Qui olim asini à summis ansis
Abscindens aures, decorabit tempora
Muscis incutiendo sanguisorbis metum:
Cui tota Phlegræ terra subiugabitur,
Thrambusiúsque vertex, & litorale
Cacumen Titonis, & Sithonum campi,
Aruúmque Pallenium, quod corniger
Bruchon fecundat, gigantum minister.
Multas porrò viciſſim clades auspicabitur
Candæus vel Mauors, aut quodcumque decet
Appellare cruentis pastum præliis.
Nec tamen cedet Epimethei mater,
Sed pro cunctis quendam de Perſei progenie
Mittet gigantem, cui mare quidem peruium
Pediti erit, terra verò nauigabitur
Sulcanti remis agros. at Laphriæ
Ædes Mauortiæ flamma combustæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accusabunt damni,

Digitized by Google

Falsa vaticinantem Plutonis famulum.
Exercitu autē intractabili omnis deuorabitur
Corticosum exuens duplicem librum
Fructifera arbos, & agrestis in montibus virens:
Omnis quoque fluuiorum exaresçet unda
Affatim nigram sitim humectantium:
Nubes etiam sagittarum procul emissarum
Supra caput stabunt, ac tanquam caligo,
Vmbra Solem teget, hebetans lucem.
Paululum verò postquam floruerit, instar rosæ Locrensis,
Et omnia velut aridam spicam combusserit,
Posterius renauigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, sicut crepusculum
Puella tenebrosum, territa
Ense æneo, propè speculans.
Multa denique certamina, cædésque mediæ
Dissoluent virorum luctas, partim in terra,
De grauibus imperiis contendentium,
Partim in dorsis aratis terræ:
Donec graue sopiet acer bellum
Ab Æaco Dardanóque progenitus,
Thesprotius simul & Chaladræus leo,
Præcipitémque cognatorum totam euertens domum,
Coget meticulosos Argiuos proceres
Adulari Chaladræo duci lupo,
Et sceptra præbere antiqui imperij:
Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum
Quidam luctator belli certamen conserens,
Marisq;

φάνυθα θεατίζοντα πλήθυνος λάτειν. 1420
στρατῷ δ' ἀμίκτῳ, πᾶσα μὲ βεβοθήσεται
φλοιῶτιν ἐκδυύσα δίπλακα σκέπτιν
καρποτεύφοντος ἰρις, [2] ἀγρία τ' ὀρειθαλής. [2] ἀγρίας
ἅπας δ' αὐαύεσθαι νασμὸς ἀναυθήσεται
χανδὸν κελαινὼ δίψαν ἀονυμφύων. 1425
κύφελλα δ' ἰῶν πλόθεν ροιζυμένων
ἰαχὴ κάεσα σήσυσι, κἰμμερὸς θ' ὅπως
σκιὰ καλύψει πέρραν ἀμβλυώπων σέλας.
λοχεῦν δ' ὁποῖα παῦεσθαι ἀνθήσας ῥόδον,
καὶ πάντα φλέξας ὥστε κάπανον σάχυν, 1430
[b] αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς, [b] αὖτις
μόσυια φηγὸς ὄκτον, ὡς λυκοψίαν
κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλώμενον,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι 1435
λύσουσιν ἀνδρῶν, οἱ μὲ ἐν γαίᾳ πάλας
δῄναίσιν ἀρχαῖς ἀμφισβητεωμένων,
οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουτρόφοις χθονὸς,
ἕως ἂν ἄστεων δύνασι βαρὺν κλόνον,
ἀπ' ἀμαχθὲ καὶ πὸ δαρδάνου γεγὼς 1440
θεατρωτὸς ἄμφω νὴ [c] χαλκαδρᾶν λέων, [c] χαλκίδραις & χαλκιστῆς
ὠλυῶν' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
ἀναγκάσῃ πιέξαντας [d] ἀργείων τοίχους, [d] ἀκταίων
σᾶναι [e] χαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον, [e] χαλάδρης
νὴ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας. 1445
ᾧ δὴ μὺ' ἕκτιλω γῆυαν ἀυθαίμων ἐμὸς
εἷς τῆς παλαιγὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς

πόντου τε καὶ γῆς, κεἰς ἁλλαγὰς μολὼν,
φρέσβις Θ' ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών. 1450
τὴ μαχρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δυσπλήστους
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάταιος κἀγώ·
πίσιν [f] λόγων γὰρ οὐδὲν εὐσφισε,
[a] ψευδηγόρους: quam scripturam veram puto. [a] ψευδηγόροις
ἀλλ' [a] ψευδέσιν φήμαισιν ἐγχείσας ἔπη, 1455
καὶ θεσφάτων σφῆμαντιν ἀψευδῆ φρένην,
λέκτρων στερηθεὶς, ὧν [e] ἐκάλχαινεν τυχεῖν.
θήσω δ' ἀληθῆ. σοὶ κακῷ δέ τις μαθὼν,
[g] ἴσε ὅτ' ὐδὲν [g] ἔσαι μῆχος ὠφελεῖν πάρα,
τλῶ φοιβόλημ' ὃν αἰνέσῃ χελιδόνα. 1460
[b] τίαν [b] τόσ' ἠόρθυε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
ἔβαινεν εἰρκτὴς ἐντός. ἐν δὲ καρδίᾳ
[i] ἰσάλαξι. σφριγῶν [i] ἐσέναξε λοίσθιον μέλος,
κλαυμὰ μιμαλῶν, ἢ μελαγκραίας κόπις,
[k] σφίκειν νησὶς θυγατρὸς, ἢ τὶ [k] φίκειον τέκος, 1465
ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφεάτως ἔπη.
ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλων ἄκαξ
σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας.
ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου σέγης
καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον 1470
[l] ὄτριμως al. ἐπιτύμως ἄφρικτον [l] ὄτριμος τέχνῃ.
δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
τοὐξειεν, ὅσπερ σῶν πεφυκήδεται θρόνων,
σώζων παλαιὰν βεβρύκων παγκληρίαν.

ΤΕΛΟΣ.

Marisque ac terræ ad compositiones perductus,
Summus amicorum celebrabitur,
Spoliorum primitias hasta partas accipiens.
Quid multa, misera, ad surda saxa,
Vndasque non audientes, & rupes asperas
Loquor, inanem ciens oris strepitum?
Fidem enim nobis Lepsieus abstulit,
Falsis rumoribus inducens dicta,
Et oraculorum diuinatricem veracem scientiam,
Concubitu priuatus, quo cupiebat potiri.
Faciet autem vera. cum damno tamen discens aliquis,
Quū nullum erit remedium iuuandi patriam,
Fatidicam laudabit hirundinem.
Tantum est loquuta, quum retrograda pedibus
Ascendit intra carcerem, Sirenium
In corde gemens postremum melos
Claria Mimallon, vel Melancræræ interpres
Nesonis filiæ, vel aliquod Phiceum monstrum,
Contorta loquens obscurè verba.
Cæterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum sermonem virginis Phœbadis:
Nam statuisti me custodem lapideæ domus,
Totósque dicere ac recensere sermones
Euidenter reuersum iussisti nuncium.
Responsa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat solia,
Seruans vetustam hæreditatem Bebrycum.

FINIS.

IN

IN LYCOPHRONIS CASSANDRAM ANNOTATIONES GVLIELMI Canteri Vltraiectini.

535

1 DICAM *omnia clarè.*] Duæ introducuntur in hoc poëmate personæ: altera Nuncij narrantis, Priami regis auscultantis altera. Vt enim solent in dramatibus ea, quæ commodè nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui eius verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tamquàm à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, vt ex fine libri liquet, attentione primùm & beneuolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per Mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hęc, *Dicam omnia, &c.* attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, *τὰ γδ ἐγώ γε πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.*

3 *Modesta.*] siue modestè. simile habes infrà,

—— *ὁ γδ ἥσυχος*
πορκδς δίκαιον σέλμα ναυστολῶν ἰλλᾷ.

Ceterùm inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quòd magno cum clamore confulóque tumultuantur. vnde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

—— *sub pectore ficta quieto*
Verba refert, nullo confusæ murmure vocis
Instinctam sacro mentem testata furore. & postea,
—— *non rupta trementi*
Verba sono, nec vox antri complere capacis
Sufficiens spacium.——

4 *Varium.*] propter oracula varia & obliqua, quæ ex orce

ore prodibant.

6 Laurinoro.] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, vt ea vates coronari vescíque consueuerint, quũ erant oracula daturi, sicut & poëtæ versus facturi caput coronabant. huc alludit à Tibullo,

—— sic vsque sacras innoxia lauros Vescar.

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit χλωρηκόμῳ τεθραμμένη δάφνας κοσμηθεῖσαν, ὅπαν θεὸς παντόσιοι πυθίοις ἀνάγκαις. ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum, de qua hunc versum citãt grammatici, δαφνηφάγον ὀδόντα πρίν θ' ὁμῶς. Fabula Daphnes in laurum conuersæ, omnibus est nota. quare nos in his & similibus explicãdis studio breuiores erimus.

7 Nigræ.] obscuræ, idq; propter ænigmata, quæ vulgata sunt. Cassandram autem obscurè loquentem introducit Lycophron, vt decoro consulat. alioqui tanta dictionis & vocũ obscuritas in bono poëta, quemadmodum declarat Aristoteles, vix ferri posset.

9 Audias.] Sic Atticos solere corã viris magnis loqui, omissa imperandi rusticitate, tradunt Græci.

9 Reputans.] Sic Homerus, —— ἐμῶν ἐπιβήσετο μύθων. Transcurrendi verbum à cursu pedum ad mentis agitationem translatum est.

12 Itinere.] Iter facere heic metaphoricè est auscultare, & audita perpendere: quemadmodum & cursus pro narratione ponitur. sic apud Eurip. Tiresias,

ἄκουε δὴ σοῦ θεσπίσαν ἐμῶν ὁδόν.

13 Ego verò.] A cursu stadiorum translatio. Funem vocat, quo carceres erãt obducti, teste Pausania Eliac. β. quem vide. Obliqua verba, dicit obscura Cassandræ oracula.

16 Fagij.] montis, ad Oceanum orientalem siti, & à fagis dicti. ad eius radices est Cerne insula, quam nõnulli Hiberniam putant, & ἱερνὶν Strabonis. Hanno quoque in Itinerario suo κέρνην recenset, νῆσον μικρὰν, κατ' ὀλίγον καρχηδόνος κειμένην. Iam Tithonus est Auroræ cõcubinus. idem vocatur paternus Priami frater, quòd Tithonum ex Rheone, Priamum ex Leucippe procreauerit Laomedon. quíq; heic ἀμφιμήτωρ, is alibi ἀμφιμήτωρ.

μήτηρ, & ἀμφίγυον seu ἀμφίσγυον vocatur.

20 *Tranquillos.*] ab effectu. Nautas dicit eos, qui cũ Paride profecturi in Græciam erant.

22 *Virgicidam Thetim.*] Per hoc, mare: per illud, Helleſpontiacum intellige, in quo Helle virgo perijt. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέλαγος dixit.

23 *Iulipedes.*] Iulus, qui & ὄνισκος, vermis eſt multipes: cum quo nauem Paridis comparat, quòd ea remis, ut ille pedibus, abundaret.

24 *Phalacreæ filiæ.*] naues. nam ex arboribus Phalacræ, quod eſt unum de quatuor Idæ promontoriis, fabricatæ erant. Simili venuſtate dixit Horatius,

Siluæ filia nobilis:

& Varro Marcipore, *Phrenetici Septentrionum filij:* quum de ventis loqueretur. Naues etiam ciconipelles vocat, quòd inſtar ciconiarum partim albæ ſint, ratione velorum: partim nigræ, ſi naues ipſas conſideres.

25 *Calydnas.*] inſulas duas Troianas, de quibus lib. 13. Strabo. Albas alas dicit remos recens politos. Eſſe porrò alas nauium, remos, non, ut quidam putarunt, vela, docet Homerus Odyſſea,

ἀδ' ἐρέ' ἐρετμοῖσι, τάπερ πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Simili quoque figura dixit Poëta remigium alarum: & Propertius,

——*claſſis centenis remigat alis.*

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερὰ & πτερνὰς dici. Cur denique alæ nauium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipſam æqualiter procedentem inſpexerit. tum namque ſublati & demiſſi remi, auium ſpeciem in aëre volantium, & alas eodẽ agitantium modo prorſus referunt.

27 *Septemtrionalibus.*] Septemtrionis. phraſis eſt Homerica, vt quum ait,

νιφόεν' πὰρ νιν πελασγικὸν βασιλῆα:

nempe quum ἀπὸ κτητικῆ ὀνόματος αἰολοφύλους πενίτας φυσικὴ σωτηξις, ut inquit Euſtathius.

29 *Ates vaccinagis collibus.*] Colles Troianos intelligit, in quibus turris erat, Caſſandræ carcer. Nominum origo hinc profluxit. Quum Dardanus è Samothracia in oppoſitam continentem profectus, vrbem ibi vellet

exti

extruere,prohibitus est oraculi voce, quæ omnibus eũ locum habitaturis ἄτλω, id est calamitatem & perniciem instare præmonebat. itaque appellati sunt Ates colles, & ἀπολόφῳ vna voce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto,ut vaccã sequutus, vbi illa primum procumberet,illic vrbẽ conderet,ad Ates colles deuenit (qui heic ideo vacciuagi vocantur,à vacca ad illos vsque euagata)& Ilium ibidem posuit.

31 *Nutrix.*] patria,nempe Troia,sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαρδανίλω ξύμπασαν ἐληίσαντο πτόλιν. id est, Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus patriam genitricem in Galliambo dixit.

32 *Nauibus.*] Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Troiam expugnauit.eum trinoctem vocat,quia,vt inquit Propertius,

Iuppiter Alcmenæ geminas requieuerat arctos.

34 *Tritonis.*] Neptuni,cuius canem vocat cetum,qui à Neptuno in agrum Troianum erat immissus. Eum Hercules interfecturus, totus à bellua fuit absorptus: cuius intestina quum deinde in ventre dissecuisset,postea,mortuo ceto, viuus exiit, capillis tantùm amissis, quos nimius belluini stomachi calor decoxerat.

34 *Asper.*] Canes enim, & pisces omnes carniuori asperos & serratos,non continuos,habent dentes:vnde & καρχαρόδοντες nuncupantur.

35 *Ambustus.*] calore ceti interno. Calidum cãpum vocat ceti ventrem, quem etiam ollam appellat ignis expertem: siquidem interno calore fouetur. aliter Hesiodus ἄπυρον οἶκον dixit mare.

38 *Infanticida.*] Vide Senecam Hercule Furent.& alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissimè, in his Diodorum Siculum. Alteram matrem dicit Iunonem,nouercam Herculis:quam ille, quũ Neleo opem ferret,vulnerauit,quanquam diuinitas vulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad.ε.

41 *Patris Luctatoris.*] Iouis,qui cum Hercule Olympicum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuò comprehendere solent, & constringere,id vno verbo Græci dicunt πλαλαβεῖν.

Saturni

42 *Saturni collem.*] Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebant enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, καὶ πάγοι κρῆνε ἀφθιτοφέγξαν. Similiter in Bibliis qui dicantur montes Dei, non est obscurum.

43 *Ischeni.*] qui quum pro ciuibus suis se deuouisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam heic malunt ὠλένης legere, cuius viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

43 *Equos turbans.*] Hinc solet ea loca Taraxippi vocari, quòd eò venientes equi terreantur. ἔδοξεν ἐν ἕξ ἁλτέοις, inquit alicubi Dio, ὡς δαιμονίη τινὸς ὄντος, ἰδρύσασθαι βωμὸν ποσὶ δῶν. καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸν τόπον ἀσφαλῆ.

44 *Italici.*] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

—— ἡ τυρσίλωὸν ὤκησεν πέδον.

Sæuam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quæ quum Herculi tauros Geryonios abstuliſſet, ab eo fuit occisa. eam deinde Phorcus combustam ritu veterum, resuscitauit, vt fieret ἀθάνατον κακὸν, purgata per ignem face terrestri: quale quiddam in Pelia & Hercule apud Ouid. in Achille apud Apollonium repræsentatur. Huc pertinet poëma Virgilij, Ciris.

46 *Supra scopulum.*] Expressit Homericum carmen Odyss. μ.

αὐτὰρ ὅ ἰχθυάᾳ σκόπελον ἀλιμαμύωσα. id est,

Illic piscatur scopulos circum vndique rimans.

Proserpinam dicit fatum seu mortem, quam Scylla, quum immortalis esset, non timebat.

50 *Dolo inermi.*] veneno, quo Nessus centaurus Herculi mortem procurauit. historiam totam elegantissimè Sophocles Trachiniis tractauit, vbi sic inter cetera Hercules ipse:

ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαυσιν ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πεσόντων μηδενὸς ζωντὸς ὑπο,
ἀλλ' ὅστις ἄδου φοίτιμος οἰκήτωρ πέλοι.

quæ nos raptim sic vertimus:

Nam Dius olim mi pater prædixerat,
Viuente dextra corruturum nullius,

Sed

Sed inferum qui mortuus foret incola.

51 *Salutato.*] Hoc vel de Neſſo poteſt intelligi, ſi legas δεξιώσω, qui iampridē erat mortuus, antequàm ipſius opera Hercules periret: vel de Hercule ipſo, ſi alteram ſequare lectionem, qui iam antè ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiaſtes de Plutone ab Hercule vulnerato, & iaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur.

53 *Aeacidinis.*] Vocabulo ſum vſus Plautino. Tria autem heic ponit Poëta, ſine quibus in caſtra Græcorū aduectis nō poterat, vt ferebant oracula, Troia capi: oſſa Pelopis (quibus tamen quidam Rheſi equos ſubſtituūt,) Neoptolemum Achillis F. & ſagittas Herculis, quæ penes Philocteten erāt. His ergo tribus (quāquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilij perdendi cauſam tribuit. Per manus Aeacidinas primùm Neoptolemum ſeu Pyrrhum intellige, Æaci pronepotem.

53 *Pelopis.*] Filij Tantali, inquit Poëta. Ego *Pelopis*, quod idem valet, expoſui, quo ſenſus eſſet facilior. Letrina eſt Elidis vrbs, abſque diphthongo ſcribenda, vt patet ex verſu paulo pòſt ſequente,

ἔσω λ' ἱερχθὺς ἐς λετρινὰς γάμας.

Pauſanias quoque Letrinos vocat.

54 *Deuorati.*] quū à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propoſitus eſt. Reliquias ignis dicit oſſa ex rogo ſeruata, de quibus quidem Palladium fertur extructum fuiſſe.

Elide ſolebat oſtendi Pelopis coſta, quam eburneam affirmabant:

Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere ſubmerſam, quum Troiam deferretur, tradit Pauſanias.

56 *Tentari.*] Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculémque & iaculandi artem docuit, & ſagittis donauit: quamuis hoc Homerus ac Theocritus Euryto tribuant. Iam phraſis hæc ſimilis eſt ei, quæ præceſſit in verſu,

ἀπαρχὰς πρηϋπέρσας αἰζηῶν πολιῆς.

57 *Vxor.*] Oenone, quam Paris ante Helenam duxerat, vt patet ex Ouidij epiſtola Oenones ad Paridem.

Eam Clemens Alexandrinus lib. Stromatum primo inter vates recenſet, his verbis: ἴλιον δὲ ἤδη καὶ λαοκόων καὶ οἰνώνη καὶ βρῆνος ἐν ἰλίῳ. vbi ſanè putarim legendum vno verbo κεβρῆνος. fuit enim Oenone Cebrenis F. Ceterùm quod heic adfert Scholiaſtes de Corytho, Oenones F. qui Græcis dux fuerit Troiam nauigantibus, probare non poſſum, quum præſertim nullo nitatur teſtimonio. exiſtimarim potiùs hæc de Heleno vate, Priami F. eſſe intelligenda: qui, ut ex Calabro conſtat, odio in Troianos & Alexandrũ concepto, ad Græcos transfugit, vt ſcribunt Orpheus ac Tryphiodorus, illíſque tum oracula de Troia capienda expoſuit, quod teſtatur etiam Sophocles Philoctete, tum adiutor fuit vnà cum Antenore, vt Palladium furtim auferrent. in quibus quidem perpetrãdis Oenones quoque operam interceſſiſſe, fit veriſimile. Heleno porrò ob hanc operam Græcis præſtitam, libertatem primùm, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigiſſe, docet Virgilius tertio.

60 *Nuptiarum.*] Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro vxore habebat.

61 *At ipſa.*] Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad Oenonem confugiſſet, quam ſciebat medicinæ peritam eſſe (vt teſtatur etiam Ouidius) ſanari tamen non potuit, quòd eſſent Herculis tela, quib. ipſe vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, Oenone mox, præ nimio mariti deſiderio, mortem ſibi conſciuit, atque è turri ſe in rogum Paridis præcipitauit.

63 *Gigantiperdæ.*] quibus olim Hercules gigantes Thraces cum Ioue belligerantes confecerat. Aduerſarium dicit Philoctetem. Hiſtoriam tradit Calaber lib. 10.

69 *Sepulcra.*] Multitudinis numerus pro ſingulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Ioue prognatum, cuius ſepulcrum ad Troiam erat.

70 *Natatoris.*] quia diluuij Deucalionei tempore, vt ſequitur, è Samothracia in Phrygiam enatauit ſuper vtres conſutos, ídque ſolus, inſtar apri Iſtrij, quem ſingularem & μόνον vocant. Nam quod heic de porco nugatur Scholiaſtes, eſt prorſus ineptiſſimum. Simpliciter enim intelligendum eſt, Dardanum è Samothracia

thracia in Phrygiam enatasse more fulicæ, auis marinæ, & quidem solum, instar apri, qui singularis & soliuagus, non gregatim pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græcè sumi, ex Varrone nos docuit Iosephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quòd in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluuij tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluuium apparuit, vt his versibus docuit Sibylla:

ὦ φρυγίη, πρώτη δ' αὐαδνὴ ἀφ' ὕδατος ἄκρη,
πρώτη δ' ὦν θρέψεις χθονὶ ἑπτέρῳ αὐθράκωτ.

76 *Rhithymnia.*] Cretica est enim Rhithymna Cretæ vrbs: quæ quia maritima est, fulicis, & aliis auibus marinis abundat.

77 *Antrum.*] in Samothracia situm, vt testantur etiam Aristophanis scholia. Caniuoram deam vocat Hecaten, quia, ut inquit Ouidius,

Exta canis Hecate vidi libare Sapæos.

Saus est Thraciæ promontorium, in quo erat antrum Hecates, siue Rheæ, quam Corybantes colebant. alij tamen Saonem ponunt insulam.

83 *Glandes autem.*] Simile est apud Horatium illud,

Piscium summa genus hæsit vlmo: & Ouid.

—— hic summa piscem deprendit in vlmo.

85 *Quæ in humana.*] Phocas hominum amore capi, tradit Scholiastes. quod an verum sit, viderint alij. Mihi potiùs hoc videtur innuere Poëta, in diluuio pisces omnia loca liberè peruagatos, etiam in ædes, hominumq; cubilia deueniisse, & illic fuisse commistos, vbi solebant homines somnum capere.

86 *Grypem.*] Paridem raptorem. Si quis γρυπὸν malit, torrim exponet, & æquè de Paride intelliget, qui etiam infrà, vbi de Philoctete agit Cassandra, φιτρὸς seu torris vocatur, propter Hecubæ somnium, quo per torrim ac facem Paris indicabatur. Alatum vocat propter nauem, qua vehitur.

87 *Columbæ.*] Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: canem propter impudentiam. Notum est enim illud Homericum,

ἄντ' ἐμεῖο κυνός.

Vulturē deinde sumit pro olore rapaci. nec est ignota

fabula Iouis in cygnum conuerſi, & oui Ledæ, ex quo Helena cum Dioſcuris prodiit.

90 *Te ſanè.*] Apoſtrophe ad Paridem in Græciã nauigantem. Acheruſia via eſt iuxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per ſimum intelligit ſtabula. erat enim Paris paſtor & agricola, ritu antiquo.

93 *Formæ tribus iudicem.*] quũ de trium dearum pulcritudine iudex datus eſſes. tunc enim in Ida eras prope ſtabula paterna. Iudicium Paridis elegantiſſimè deſcriptum qui volet videre, legat Coluthum Thebanũ: ſed in ſomnis contigiſſe, quemadmodum rectè monet Dares, meminerit. Ὠνεήτης ſeu venditor heic æſtimatorem & iudicem notat.

94 *Stabulis.*] Sic exponenda ſunt ὄρειμα, ex Heſychio. Scholiaſtes enim hoc loco, vt ſæpe alibi, egregiè hallucinatur. Malea Laconiæ eſt promontorium, Las verò vrbs, quam Homerus λᾶας vocat. Terreſtrem remum dicit pedum paſtorale.

97 *Phereclei pedes.*] naues, quæ à Phereclo conſtructæ erant, teſte Colutho. vnde & Ouidius,

Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe vias.

98 *Oſtia.*] Laconiæ iuxta Tænarum. Strabo vocat Ὠνείδας ταινάρου. Gythiũ eſt nauale Spartæ, ſicut Piræus Athenarum.

100 *Nauis dentes.*] ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cuius q; dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, ναυσπίδας vocat. Duas columbas dicit Iphigeniam & Hermionen. alij ſolam Hermionen ex Helena genitam aſſerunt.

104 *Secunda.*] Priùs enim à Theſeo ſeptennis rapta fuit Helena, poſteriùs à Paride. Aucupem dicit Paridẽ. Quomodo pennis feræ capiantur, docet Gratius. quò pertinet illud Virgilij,

Cernum puniceæ ſeptum formidine pennæ: & Lucani:
—— *dum pauidos formidine cernos*
Claudat odoratæ metuentes æra pennæ: & Senecæ initio Hippolyti, *Picta rubenti linea penna*
Vano claudat terrore feras.

Hanc pennam Oppianus δῆμα πολύχρουν appellat, & δημοφόνον μήχανθον.

106 Bac

106 *Bacchis.*] nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio quodam, vt nonnulli volunt, territa. tamen potest hoc etiam ad Isthmium festum referri, de quo Statius sexto,

—— quoties animosa resumit
Leucothoë gemitus & amica ad littora festa
Tempestate venit. ——

Inoni quidem Megarenses quotannis sacrificabãt, nec non celebrabant eius ferias Epidaurij Lacones.

108 *Curres.*] in Ægyptum, quò Paris confugit (vel saltem tempestate delatus est Herodoto teste) quòd à Spartanis sibi metueret, Scandea Citherorum est nauale secundùm Pausan. & Stephanum. Thucydidis interpres duas ait esse in Citheris vrbes, alteram insulæ cognominem, alteram Scãdeam. Ægilus est Peloponnesi promontorium.

110 *Draconis insula.*] Salamine, Atticæ vrbe, quam draco quondam infestauit à Cychreo pòst interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen,

νήσῳ δ' ἐν κραναὴ ἠμάγλῳ φιλόπλῳ κεκ Κύπρῳ.

heic enim κραναὴ quidam pro ἀυτόδι sumunt. Biformem dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnauit. nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonij.

113 *Inane.*] Paridi enim, quum in Ægyptum venisset, Proteus Helenam ademit, vt sequitur, reddito eius simulacro, cum quo Troiam ille rediit. assentiuntur huic historiæ Stesichorus & Euripides: quamquam hic Inoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δόλιοι δ' ὅσοι ἔμ', ἀλλ' ὁμοιώσεσ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν, ἐρεμνᾷ ξωσθεῖσ' ὕπο,
πρὸς ἅμιλλ' ἔπραξαν πολέμου. ——

116 *Maritus.*] Proteus.

116 *Risu abstinet.*] Proteus Ægyptius (Thracẽ Virgilius facere videtur) quũ in Thraciam venisset, duos ex Torona procreauit filios, Tmolum & Telegonum. ij quum hospites omnes lucta victos occiderent, Proteus id ægrè ferens, à Neptuno patre impetrauit, vt per subterraneam quandam cauernam in Aegyptum rediret. Postea vbi resciuit filios suos ab Hercule esse

interfectos, nec gauisus est eorum obitu, quia filij: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

ὤθ' ἥδομαι τοῖς δ', ὅτ' ἀκίχεσθαι κακοῖς.

Nec aliter apud Platonem Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

120 *Terram.*] Aegyptum, quam Nilus quotannis æstate superueniens fecundat. unde infrà γεμεπόρι γῆας vocantur. Nilum etiam Apollonius tritonem vocat,

καὶ ποταμὸς τρίτων κικλήσκετο, &c.

Nam, vt ex Hecatæo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, Aegyptus (ut ab Homero) Aetos, Triton, ac demum Nilus, à Nilo quodam Aegypti rege. Palleniã dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodot.

128 *Gyneus.*] Is quondam in Arabia iudex iustissimus fuit: cui nunc Proteum confert. Ichnæa vocatur Themis seu Nemesis, ab Ichnis, vrbe Macedoniæ, secundùm Strabonem & Stephanum, quibus heic assentior potiùs, quàm Scholiasti Diodorus in Epigramm.

Ἀδρήστειά θεὰ καὶ ἰχναία σε φυλάσσοι
πάρθεν', ἡ πολλοὺς ψεύσαμένη νίκησε, id est,
Adrastea, precor, te dijua, Ichnæaque virgo
Conseruet, multos fallere sueta dea.

132 *Lyci & Chymærei.*] filiorum Promethei, quorũ sepulcris in Troia sitis quum nondum essent iusta facta, fames autem Spartanos premeret, respõdit Apollo, non eam antè cessaturam, quàm Spartanus aliquis Troiam profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaque missus est Menelaus, & à Priamo Parideq; hospitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quem quum amaret Paris, & inter ludendũ imprudens interfeciſſet, ideoq; sibi à patre metueret, cum Menelao in Græciã discessit.

135 *Salem.*] Salis & mensæ consortio ius hospitij cõtrahi, notũ est. Purum dicit salẽ, quomodo Horatius,

Concha salis puri. ——

plura de hac re vide apud Plutarc. Sympos. Ab vrsa deinde comparationem ducit, vel quòd vrsæ, dum lactãt, feroces sunt & crudeles: vel quia vrsa, secundùm quosdam, Paridem expositum primùm lactauit.

139 *Fruſtrà.*] Prouerbium à citharœdis ductum, qui ingrati sunt auditoribus, nec mercedem speratam accipiunt.

cipiũt. Fruſtrà, inquit, orabis Proteum, vt Helenam tibi reddat. nihil enim proficies. Niſi quis malit hæc, vt ſonant, accipi, quòd Paris verè citharœdus fuerit: quò faciunt etiam illa Horatij,

Nequicquam Veneris præſidio ferox
Pectes cæſariem, grataq; feminis
Imbelli citharæ carmina diuides.

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni vſque ætatem extitiſſe tradit Plutarchus Alexãdro. Ceterùm quemadmodum heic ait νόμους κτίσαι, ſic paulo pòſt κιθαῴδος κρῖναι, & extremo libro μουσάκος κρῖναι vſurpabit.

143 *Quinque viræ bacchæ.*] Helenæ, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recenſebuntur. Eam vocat Pleuroniam à Pleurone, Pelopõneſi oppido, vel, vt vult Pauſ. Theſtij, qui Ledam procreauit, patre.

144 *Claudæ.*] Hoc epitheton Parcis tribuitur, propter inæqualitatem & diſſimilitudinem fatorũ, vt ſcribit Euſtathius. quas autem heic maris facit filias, eas Orpheus & Heſiodus Nocte procreatas fingũt. Antiquum vocat mare ſecundùm eos, qui omnia ad aquę principium referunt.

145 *Vt à maritis.*] id eſt, in fatis fuit, vt Helena quinque viris nuberet. Dicunt autem Græci δαῖτα γάμου, & δαῖτα πένθους, de nuptiali aut funebri epulo loquentes.

147 *Duos.*] Theſeum & Paridem. eos vocat cõiunctim triorchas aquilas, vt Phœbus Apollo dicitur.

149 *Alium.*] Menelaum, ab iis oriũdum, qui partim Afri erant (Plynus enim vrbs eſt Africæ, vt Caricus Laconiæ fluuius) partim Lacones. Atlas enim Afer, pater fuit Aſteropes, quæ Oenomaũ peperit, Hippodamiæ patrem, quæ ex Pelope, qui in Laconia habitauit, Atreũ concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. Aerope etiam, Atrei vxor, Cretei, F. Minois, Cretenſis regis fuit filia, quapropter Menelaus ſemicres dicitur. barbarus autem fuit ea de cauſa, quòd Pelops è Lydia ſecundũ Pindarum, vel è Paphlagonia vel Phrygia ſecundùm alios ſit ortus: quæ quidem regiones barbarę cenſentur. quin & Eleos apud Athenæum Stratonicus pro barbaris habet. Caricus fluuius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in

omnem partem deduxerunt colonias multáque à se denominarunt loca, vt patet è Thucydidis & Aristophan. scholiis.

151 *Eleum.*] Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiã ex Elide duxit, vbi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone & Stephano. Auum Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis conuiuio exceptis proposuit.

152 *Ennæa.*] Ceres, ab Enna, Siciliæ vrbe, dicta. eadẽ dicitur Hercynna ab Hercynna Trophonij filiola, quę cum Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. Erinnys Ceres ab Arcadibus colebatur, vt docẽt Callimachus & Pausan. Alij putant eandem apud veteres fuisse Cererem & Erinnym, atque ideo furiosos dictos ceritos. Furibunda vocatur à furore, quo quõdam fuit correpta, quũ filiam amisisset. Enisera Ceres colitur à Bœoris. Per sepulcrum Cereris, ventrem intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,

Cuius ego latus in latebras reddam meis dentibus & manibus.

156 *Bu.*] semel ex patre, iterum opera deorum, vt est in fabulis. Naumedon dicitur Neptunus, nauium dominus: qui Pelopis à diis resuscitati amore captus est, eúmque rapuit, vt canit Pindarus.

158 *Erechtheus.*] Neptunus, ab Athenienſibus hoc nomine cultus. is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistam superaret. Letrinæi agri sunt Eleiue Olympici.

159 *Molpidis lapidem.*] statuam, id est, stadiũ Olympicum. ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluuię penuria Ioui se pro patria mactari passus est. qua re Iouis Pluuij templum fuit extructum, & in eo consecrata Molpidis statua. De Molpide videtur Ouidius loqui in Ibin,

Vt qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluuias victima cæsa aquas.

Genericidam dicit Oenomaũ, qui filiæ procos omnes cursu victos occidebat.

162 *Dolis impijs.*] quos Pindarus eleganter explicat. cæreos enim clauos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiæ cursu insertos Myrtilus. Cadmilus vocatur

vocatur Mercurius à Bœotis, quamuis alij à ministerio nomen deducunt: eius filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum, Pheneatæ colunt, teste Pausan.

163 *Vltimo.*] Nam in mare proiectus a Pelope, submersus est, & Nereo seu mari nomẽ à se dedit, ut Myrtoum vocaretur. alij tamen à Myrtone, muliere quadam, longo antè tempore sic dictum malunt.

165 *Generi.*] Hippodamiæ & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurij opera, ouem auream, quæ Pelopidis perniciosa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciosam inurens generi maculam:

vt dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi siue genti turpem inussisse maculam. Quartum deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quòd Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

169 *Luctæ.*] Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque quum Helenæ coniugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facilè potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alij per luctam intelligunt ipsam Helenam, quæ multis luctæ belliq; causa fuerit. est enim propriè δηίσφαλτον id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non malè huic loco conueniet, præsertim si legatur συζύγιν. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. equidem priorem malim expositionem.

171 *Quintum.*] Achillem, qui somniando quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

μητρὸς θεοῦ ἐλίσσας ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis Crotoniatas referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua pòst, Achilli cohabitasse. Imaginosum dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione, quæ solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

174 *Cytaica.*] è Cyta, vrbe Scythiæ. Medeam autem

intelligit, quæ Iasonem hospitem deperiit, & Achilli pòst in insulis beatorum nupsisse fertur. Alij malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum & Simonidem.

175 *Oenone.*] quæ postea Ægina de Asopi filia dicta fuit. Ouidius tamen ait,

Oenopiam veteres appellauêre.

Pindarus quoque Isthm. 8. οἱ δ' ἐς νᾶσον ὀλυσσίαν ἐνίκων. Ab hac insula Peleus exulabat, quòd Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

176 *Formicarum.*] Quum Peleus inopia virorum in Ægina laboraret, à Ioue impetrauit, ut formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alij, inter quos Ouidius, Æaco patri hoc attribuunt. Typhonem Pelasgicum dicit Achillem Thessalicum seu Pharsalium.

178 *Eseptem.*] Thetis indignata, quòd mortali Peleo nupsisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tamquam se indignos, proiecit: vltimum verò Achillem quum itidem vellet comburere (id quod tamen ad diuinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superueniente prohibita fuit, quum tamen alterum labrum iam combustum esset, vnde pòst ἀχιλλὶς dictus est. nam, vt inquit Agamestor,

—— ἀχιλλῆα
πηλέος κικλήσκει χείλεϊ· οὔνεκα μιν. id est,
De labro Peleus nominat ipsum Achilem.

Achilles tamen contrà, vt & hoc obiter admoneam, de patre sic apud Homerum loquitur:

ἀλλ' ἐνὶ παῖδε τέκεν παναώριον.
Vnicus, inquit, sum patri filius.

180 *Hic.*] Paris, qui ex Ægypto Trojam redijt, irritatis in se & suos Græcis.

182 *Fumo qui suffiit.*] Solent enim, qui castrant aluearia, fumo priùs apes absterrere. Virg.

—*fumosq; manu prætende sequaces.*

184 *Illi.*] Græci, qui quũ Aulide diu fuissent ob irã Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, vt ventum nanciscerentur

ſcerentur ſecundum, immolarunt. vide Euripid. Iphig. Ira verò Dianæ vnde ſit orta, ſic explicat in oratione quadam Libanius: ἐχ ἑτέρᾳ ἐστὶν (de Agamemnone loquitur Achilles) παρ' ᾧ μὲν ἐν αὐλίδι τὴ ἀρτέμιδι ἠμφίθεον εἰς ξεῖλαὶ καλχηνάς· καὶ φάσας ὠδὲν εἶναι πρὸς αὐτὸν ἐμεῖνεν ἐν ἀφίσβιλῶν· ἐξ ὧ δὴ καὶ τὸν σόλον ἐπῆχεν ἡ θεὸς χαλεπῶσα. Iam Iphigeniam vocat heic matrem eius, qui a bello denominatus eſt: id quod malè Scholiaſtes ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia ſit procreatus, nec ἐλαμὸς peram, ſed bellum ſignificet: vnde ſuprà naues Herculis dixit ἐλαμηφόρους. Nos autem per bello cognominem intelligimus Neoptolemum, qui ſecundùm quoſdam ex Iphigenia ab Achille ſuſceptus eſt, & à bello nomen ducit. πτόλιμος enim, ex quo fit Neoptolemus, idem ſonat quod ἐλαμός. ac tali figura Theocritus elegantiſſimè Telemachum appellauit per ἰσοδωναμίαν Μακρηπτόλιμον. Hanc interpretationem noſtram confirmat verſus proximus,

Scyrij draconis grauidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum miſit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus eſt, vt à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait poëta Cyprius. verùm de Paride nihil tale confingi poteſt.

186 *Sponſum.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quum à matre arceſſeret, deſpondiſſe ſe ſimularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam eſſe cognouiſſet, eò profectus eſt, ad illam quærendam per mare Salmydeſium, quod in Euxinum pontum influit. Poſtquam verò diu quæſitam nuſquam potuit reperire, tandem in Alba, inſula ponti Euxini, quæ pòſt Achillea dicta eſt, habitauit, prope Celtum lacum, in Euxinum influentem. Quam heic φαληρώσαν αὐλίδα dicit Lycophron, eam Pindarus φαιναὶ νᾶσον vocat. De hac inſula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetin,

καὶ οἱ ὑπὲρ γᾶν ἅλμυρὰν νᾶσον ἐπάξω
ὑξείαν καλὰ πόντον, ὅπᾳ θεὸς ἔστιται αὐτὴ
σὸς πάις.———

Quinetiam in hac inſula narrat Max. Tyrius Achillem

lem à multis post mortem & visum & auditum esse. alij quoque hoc pro miraculo referunt, ædem Achillis à nullis auibus infestari: qua de re vide Arriani περίπλου sub finem. Meminerunt huius Albæ Strabo & Stephanus. Decollatricem Græciæ vocat Iphigeniam, quòd hospites omnes, præcipuè Græcos, Dianæ mactaret.

192 *Latus.*] Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis iuxta quadrigas currendo transiisset, dictus est postea Cursus Achilleus. βαθὺς autem sumo pro lato, quoniam Apollonius hoc litus appellat Εὐξείνου πόντου πλάγος, quæ postea φόρμιγξ ἀχιλλῆος sint nuncupatæ, vt ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoque nomen hoc tribuit.

194 *Clades.*] suas, qui sit Iphigenia sponsa priuatus, & ad eam perquirendam frustrà nauigarit.

195 *Mutatam anum.*] ex puella in anum, vt vult Lycophron: vt alij, in ceruam: vt Hesiodus in Hecaten. eam formam vocat inuisam cum Cicer. de Aruisp. resp. quòd in eius conspectum venire Achilles non potuerit.

197 *Plutonius; ollam.*] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quòd is mortuorum sit præses. Alij malunt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, vbi sacra fierent: quasi verò Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quàm Aulide perfici potuerit. Iam quod ebullientem è fundo flammas dicit, eius geminum est apud Virg.

fundoq; exæstuat imo.

Exprimere enim voluit vterque ollam igne æstuãtem. Nigram deniq; Iphigeniam intelligit, quæ infrà quoque sic vocatur,

μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμήσομαι.

Legendum hoc denique est δαιτὸς λυτρίας, dandi casu, vt omnia sint concinniora.

202 *Illi verò.*] Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, vt alij volunt, Ioui Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpens in medium progressus est,

ſus eſt, & platano conſcenſa paſſeres octo cum matre deuorauit. quod oſtentum quum Calchas de annorum numero, quibus elapſis capienda Troia eſſet, interpretaretur (vt eſt apud Homerum & Ouidium) Græci ſecundò iurarunt, ſe non priùs à Troia diſceſſuros, quàm vrbem deletam cernerent. De hoc iureiurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danais Troianam excindere gentem
Aulide iurauí.——

Vatem heic vocat Saturnum, quòd capiendæ Troiæ tempus per oſtentum Græcis prędixerit. vocat etiam carniuorum, poëtico more, quaſi ipſe in ſerpentem ſe verterit, & quod iuxta aram eius contigit, id ipſe vel fecerit, vel faciendum curarit. Nam Scholiaſtæ ſyntaxin hoc loco non poſſum ſequi. Quid quòd ſimiliter Horatius Genium memorem breuis æui dixit, quòd agricolæ, dum ad eius aram ſacrificabant, vitæ breuitatem reuocabant in memoriam?

204 *Secundum.*] Priùs enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, iurauerant Græci communiter ſe vlturos, ſi quis Helenam, poſtquam nupſiſſet, raperet. quo quidem iureiurando obſtricti, Troiam profecti ſunt vt eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

206 *Priorum ſeruatorem.*] Quũ Græci in Myſiam delati eſſent, Telephus rex eos perſequutus, grauiter affli xit, donec cum Achille congreſſus eſt, & abeo, quum Bacchus ipſum vite ſupplantaſſet, vulneratus. tum enim impunè Græci per Myſiam diſceſſerunt, quandoquidem iubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

Myſus & Aemonia inuenis qua cuſpide vulnus
Senſerat, hac ipſa cuſpide ſenſit opem.

His igitur de cauſis Seruator & Supplantator dictus eſt Bacchus.

207 *In angulis.*] in intimo templi loco, vbi Agamemnon ex oraculo Baccho ſacrificauit, quem heic Taurum ſeu Tauriformem vocat, quoniam talis colebatur ab Argiuis: niſi quis Taurum velit pro ipſa victima ſumere. Delphinius & Lucroſus Apollinis ſunt epitheta, qui Delphinius quidem vocatur ab occiſo delphino, vel quòd in delphinum aliquando ſe conuerterit:

rit: Lucrosus verò, propter oracula, quibus & aliorum & suæ vtilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis vnà cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

——cui numine mixto
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.

210 *Milleduæ*] Agamemnon, cuius exercitum hac de causa Euripides χιλιόναυν φάλαγγα appellat. Propert.

Et Danaum Euboico littore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. Enorches Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & Figalei nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quàm φηγαλεύς cum Scholiaste. quanquam potest etiam Fygaleus à Fygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. Lucernalis denique vocatur Bacchus, quòd illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausan.

213 *Leonem.*] Telephum. Quòd autem leoni aristas in cibum proponit Poëta, rectè subinnuit, vt existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam δίκλω λεαίνης ζωμεμφέϊ dixit. Pro *Sectore* potes etiam Secans vertere, si malis æ quam e, elidere. Catenam dicit classem Græcorum per mare aduentantem.

219 *Vtinam.*] Apostrophe ad Prylin, Mercurij F. qui Græcis ad Lesbum delatis Troianorum consilia & rationem capiendæ per equum Troiæ aperuit. Cadmus est epitheton Mercurij, ex quo deducitur Cadmilus, quod suprà positum est. Ac videtur Mercurius à Bœotis Cadmus ea ratione dictus, qua Iupiter a Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infrà. Quidam contrà putant Cadmum per Syncopen ex Cadmilo deduci.

220 *Issa.*] Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quondam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

221 *Quartum.*] Atlantis enim filia fuit Maia, mater Mercurij, qui Prylin procreauit. Cognatos vocat Troianos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

223 *Optima.*] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, Lesbius Prylis: quod

quod hactenus nemo satis intellexit. τόμεροι erant ij propriè, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacti. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

224 *Nec ab Aesaci.*] id est, nec oracula, quæ Æsacus super Hecubæ somnio edidit, contemsisset. Æsacus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respondit, matrem vnà cum filio de medio tollendam esse. alioqui fore, vt filius matrem perderet. Priamus autem pater, horum loco Cyllam Thymoetis vxorem cum filio sustulit, de quibus infrà.

226 *Sed vnà.*] Ab his non discrepant ea quæ in Andromacha Euripidis leguntur, εἴθ' ὑπὲρ κιφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν ἄπις τέκνι ποτὲ πάρεμι, πρὶν ἰδεῖν κατοικῆσαι λίπας. ὑπὲρ κιφαλᾶς autem (vt ἐν παρόδῳ dicam) ita ponitur hoc loco, ut apud Theocr. Heraclisco: ὑπὲρ ποτμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transi; caput iace.

inepriunt enim heic interpretes Græci. Geminos porrò dicit Hecubam & Paridem. Lemnium ignem vocat, quòd in Lemno primùm sit inuentus, secundùm Hellanicum: vel à Vulcano, Lemni præside.

229 *Portunus.*] deus marinus, quem alij Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quòd ipse quondam puer periisset, vt est in fabulis. Mergos dicit naues Græcorum. Oceani coniux est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus ὠγήσ@· seu antiquus, quòd à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

232 *Quin gemini.*] Sequitur historia quorundam, quos in expeditione Græci interemerunt. Geminos filios primùm dicit Tenum & Hemitheam, Cycni liberos: quos quũ pater arcæ inclusos proiecisset in mare, ad Leucophryn insulam electi sunt, cuius incolæ Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam vbi Achilles venit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alij antè mortuum tradunt) interemtus est: Hemithea autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hęc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodor

Diodorum Sic. extremo lib. 5. reperiet.

234 *Qui prius.*] Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusauit, vsa ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & Tenedij tibicinis prouerbiũ ductum est.

237 *A Mergis.*] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, iuxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni aduolantis indicio inuentum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poëta dicitur à mergis, auibus marinis, nutritus, & piscatorum captus retibus, aut etiam, piscium venator: præterea familiaris ostreis (Nicandro alibi κρήθμῳ aut potiùs κρίθμῳ cum Dioscoride, herbam significat) & neritis piscibus de quibus Oppianus. alij tamen ostrea esse malunt.

241 *Mnemon.*] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes (consentiente Plutarcho ἐπιλωπῆς, nisi quòd nomen subticet) vt eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quòd Eustathius μνήμονα vult officij nomen esse: multósque varijs heroibus μνήμονας & submonitores, vt & genios, attributos refert. Qui ex Mnemone faciũt Memnonem, vtuntur ij quidem Anagrammatismo, sed qui lusibus iucundis potiùs quàm serijs interpretationibus conueniat.

243 *Myrina.*] Oppidulum iuxta Troiam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ vrbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone & Diodoro. Homerus,

τὼ ἤτοι αὐδρὶς βατιείαν κιχλήσκουσιν,
ἀθανάτοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.

In hac vrbe Troiani audito Græcorum aduentu, in aciem compositi sunt, vt idem narrat. Thessalicum saltum dicit Achillis Thessali, qui tanto cum impetu in terram prosiliit, vt fontem indidem excuteret. Euripides deinde Troianum vocat Andromacha.

249 *Incendit.*] Hypotyposis ineuntis prælij. Æschylus Persis,

κάλπιγξ δ' αὐτῇ πανὸς' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Virgil.

Virgilius extremo dec.

Clamore incendunt cælum Troëſq; Latiniq;.

Saltator vocatur Mars, qualem deſcribunt in Euripide Phœniſſæ. Concha quoque veteres in bello vtebantur ante tubas a Tyrrhenis inuentas, vt & in aliis feriis. Theocritus Europa:

κόχλαισιν ταυάοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.

Vtebantur & facibus, quemadmodum annotant Euripidis ſcholia Phœniſſis.

253 *Lanceis coruſcantia.*] Campi, inquit, horrent haſtis, velut ariſtis arua. Sic Virgilius,

—— atraq; latè
Horreſcit ſtrictis ſeges enſibus.

Similiter Euripides dixit,

λόχον πυκναῖσι ἀσπίσι πεφρικότα. —

Nec debet quiſquam mirari, ſi ἀποσίλβοντες cum γήᾳ coniungatur. Talis enim Atticiſmus etiam apud alios reperitur, vt quum inquit Sophocles Trachiniis, ἐν δ' ἡσυχὸς ἀφύλακτον ἴτω κλαγγά. nec aliter dixit χάλκεον βέβαγον Thucydides α. Si quis tamen malit legere ἀποσίλβοντος, non magnopere repugnabo.

254 *Perſonat.*] Quod in viſu eſt imago, id in auditu eſt echo. Eleganter igitur τὸ ἠχοῦσαν a viſu ad auditum tranſtulit Poëta. Alluſit deinde ad Homericum, αἰθέρι κυρῶν. quod Ariſtophanes dixit εἰς ἠέρα κρούειν, Veſpis.

261 *Aquila.*] Achilles Hectorem currui alligatum per caſtra raptans. Impreſſam orbitam dicit per Epexegeſin. greſſum intellige de vehiculo.

263 *Confuſa.*] more exultantium. Scholiaſtes eò refert, quòd ſolus ſemper Achilles pugnabat. Cariſſimum dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is Ptous vocatur ex Latonæ pauore, quem illa dum pareret Apollinem ſue conſpecta accepit. Alij montibus quibuſdam Thebanis hanc originem tribuunt. ſic enim Herodotus, τῆς τὸ ἱρὸν (πτῶς δὲ ὀνομάζεται καλέεται μὲν πτῶον, ἔστι δὲ Ἡσιόδου κτίσμα δ' ὑπὸ τοῦ παιδὸς λίμνης, &c. Stephanus montem ipſum à pauore denominatum vult, Pauſanias vtrumque à Ptoo, Athamantis F.

269 *Accepto autem.*] Achilles enim Hectoris cada-

uer Troianis noluit reddere, priuſquam ipſi Priamus auri pondus æquilibre pro eo appenderet, ὅσον ἅλκυσε, τοσοῦτον κρίθειες, vt ait Diphilus. Similiter autem Achilles,quũ in Apollinis Thymbræi templo ſub ſpecie contrahendi cum Polyxena matrimonij comprehenſus,& à Paride transfixus eſſet, non ante Græcis fuit redditus,quàm aurum pro Hectore datum(quod heic vocat Pactoliam laminam, ad arenas Pactoli aureas alludens)eodem pondere rependeretur.

273 *Vrnam Bacchi.*]quam Bacchus Thetidi remunerationis ergò donauerat.in ea Achillis,Patrocli & Antilochi fuerunt oſſa repoſita.

274 *Nymphis.*]Muſis. Homerus Odyſſ.ω.

μοῦσαι δ' ἐνία πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ κα-
λῇ
θρῆνεον. ——Calaber,
——μοῦσαι δὲ θεᾶς ἐλικῶπα λιποῦσαι
ἤλυθεν, ἄλγος ἄλαστον ἐπὶ φίλοισιν ἔχουσαι,
ὀρτήμεναι ἰμελῶ ἐλικώπιδι νηρίνῃ.

Bephyrus eſt Macedoniæ fluuius, cuius meminit Archeſtratus apud Athenæum, quum ait, παρὰ χεῦμα βαφύρα. Pauſanias quoque Heliconem amnem, poſtquam infra terram abditus denuò ſe oſtendit, tum Baphyram vocari tradit.Iam proximum carmen, ſi λειβηθρίης legas,ita vertes,

Pimpleumq; tumulum ſupra Libethrum.

Vtrumque enim, tum Libethrus, tum Pimplea, aliis fons eſt, aliis mons. Quin & vrbs eſt Pauſaniæ Libethra

276 *Cadauerum.*] Hectoris. ſed & viuos multos de Priami filiis vendiderat, vt conqueritur apud Homerum Priamus Iliad.χ.& Hecub.Iliad.ω.

277 *Etiam fœmineam.*] Quum enim ſciret Thetis,filium ſuum, ſi ad Troiam nauigaret, ibi moriturum eſſe, clàm illum veſte muliebri tectũ ad Lycomedem in conclaue virginum, vt latêret, abduxit: Statius Achilleide.

279 *Et vltimus.*] Quoniam in fatis Græcorum erat, vt is, qui primus in terra hoſtili poſuiſſet pedem, primus in prælio moreretur(id quod Proteſilao contigit) Achilles poſtremus è nauibus egreſſus eſt.

280 *Etiam in ſomnis.*]valdè.cõtrariũ eſt ὐδ' ἐν ὀνείρῳ.

281 O

281 *O Deus.*] Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.

287 *Cum classe.*] Hectorem Græcos persequutum, eorum naues combussisse, ex Homero norum est. Fugitiuus Iupiter apud Thessalos colitur, Διὶ τῷ τῶν κακῶν ἀπόφυξι, vt inquit Dio.

290 *Tunc nec fossa.*] Græci enim, quū sibi à Troianis metuerent, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η.

——τοῖσι δ' αὖτῶν τεῖχος ἔδειμαν,
πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐυεποίευν εὖ ἁραρυίας.
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ πάφρην ὄρυξαν,
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

300 *Tuæ.*] Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Ascalaphum, & alios Græcorum proceres occidit.

304 *Illam.*] qua tu ab Achille interficieris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quęcumque mihi vllo tempore contingent. Lunæ quidem facit mentionem, quòd veteres tempus, quo vtebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocrit. χρόνοι cælo tribuitur.

308 *Catule.*] Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat verus Troili pater, occidit. Alij, in his Calaber & Virgilius, in pugnâ superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium eius elegantissimum extat apud Theocritum, βωμῷ nomine, quod quum à nemine ante intellectum fuisset, primus I. Auratus regius in Gallia linguæ Græcæ professor, diuino vir ingenio atque eruditione singulari, dexterrimè, vt reliqua Theocriti omnia, & emendauit & exposuit. vide Nouas Lect. nostras.

309 *Draconem.*] Achillem. per arcuum illecebram, intellige arcum illecebræ, siue amorem Troili, quo captus Achilles erat. ἴυγξ enim pro illecebra sumitur. Cęterùm pro ὃς πάγεσιν, lege ὃς ἄγεσιν

312 *Non vulneratus.* vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, non redamabas.

314 *Hei mihi.*] enumerantur deinceps quidam de familia regia, qui post captam Troiam miserrimè perierunt. Duæ luscinæ sunt Cassandræ sorores duæ, Laodice & Polyxena. Canis dicitur Hecuba, quòd in canem conuersa fuerit.

316 *Vnam.*] Laodicen, quæ quum capta Troia & hostium vim timeret, & alioqui ob excidium patriæ (quod heic vocat cladem gemituum, seu gemendam) magno cruciaretur dolore, vltrò se de rupe quadam præcipitè dedit. Eius sepulchrum dudum pòst à Maximo quodam, Asiæ prætore, instauratum fuit, addito epigrammate, quod quia ad historiam pertinet, ex epigrammat. Græcis huc transcribendum putaui:

τὴ δὲ ποτ' ἀκτερίσιν ἐδέξατο γαῖα χαυῶσα
λαοδίκῃ, δηίων ὕβριν ἀλεὸ μενάλων.
σῆμα δ' ἀμαλδωσάσῃ αἰὼ ἐπὶ πλεῖον ἐόντος,
Μάξιμος ἐκδήλου θῆκ' ἀσπὶς ὑπαὶ,
καὶ κύρης χάλκεον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
κείμενον ἀκλειῶς, τῇ δ' ἐπίθηκε κύκλῳ.

quæ nos ita conati sumus vertere:

Laodicen quondam heic suscepit terra debiscens
Hostilem fugeret quum tremebunda manum.
Sed quod tempus edax consumserat vsque sepulcrum,
Splendorem huicpræstor Maximus attribuit:
Quæq; alibi sine honore puellæ stabat imago
Aerea, sic tumulo desuper imposuit.

319 *Vbi saltus aui.*] Locum exprimit, vbi se præcipitauit Laodice: nempe iuxta saltum seu nemus aui sui Trois, vel Ili sepulcrum, de quo Homer. vbi quondam Cilla, quæ cum Priamo occultam aliquando consuetudinem habuerat, simul cum filio necata est ipsius iussu, qui Æsaci oraculum super Hecubæ somnio (de quo suprà) de ipsis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non potest ex Lycophrone cognosci. verùm Scholiastes ait Munippum fuisse vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem, quasi Cillæ & Laodices historias confundat, vtrique tribuendo filium Munippum. Enimuero Laodices quidem filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillæ autem filij nomen nusquam, vt dixi, exprimit, ideóque non rectè sugillat eum Scholiastes.

321 *Aut*

321 *Antequàm laticem malgeret.*] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, ſublatus eſt vnà cum matre, ſic vt nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lauare, ſeu nutrici lauandum prębere potuerit.

323 *Te.*] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, ſeu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris ſuæ ſacra, quibus illa in Tauris hoſpites Græcos mactabat, imitante.

326 *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hęc malim, quàm ad Polyxenam, referre, ratione ſequentium. ποιμανδρία non eſt hoc loco nomen gentile, vt putauit Scholiaſtes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: ſed vas quoddam ſacrum, ad excipiendum ſanguinem, quod aliter σφαγεῖον vocatur. cuius me rei admonuit Ioſephus Scaliger. ac ſimili compoſitione dicitur μεσόδελον de ligno vetuſto, apud Apoll. ἐς ποιμανδρίαν porrò dicit, quemadmodum Virg. vlt.

In flammam iugulant pecudes.

Draco Diomedem, vel quemuis alium ſacerdotem Græcum ſignificat.

328 *Candaonis.*] Si Candaon Bœotis Orionem ſonat, & eius enſem habuit Diomedes: exiſtimarim legendum τεμπάτης. notum eſt enim, Orioni tres fuiſſe patres. Candaon tamen infrà, duobus locis, de Marte dicitur.

329 *Lupis.*] Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigen. Taurica inſigniuntur. Vocat autem hoc iuſiurandum προτόσφακτον, quòd in eo iciendo victima humana primùm fuerit adhibita: quę quidem in priore iureiurando, quod in Tyndari domo conceptum fuiſſe antè diximus, omiſſa fuerat. aliter enim non video, quomodo ſenſus Poetæ conſtare poſſit. nec placet Scholiaſtis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatem detorquet, vt logicè loquar. Æſchylus hoc ſacrificium προτέλεια γαῶν dixit, id eſt ἀπαρχὰς καὶ προτέλεια. qua quidem ratione poſſet etiam heic, vt προτέλειον de prędа, ita προπρόσφακτον de ſacrificio dictum videri.

330 *Vetulam.*] Hecubam, quæ quum in Thraciam captiua eſſet abducta, ibíque præ nimio dolore atro-

ciùs Græcis conuiciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conuiciis quasi allatrabat, finxerunt eam post mortem in canem mutatam. vide Ouid. Plautus quoque Menæchmis:

Omnia mala ingerebat, quemquem aspexerat,
Itaque adeo iure cœpta est appellari canis.

334 *Mæræ f.c. permutatæ.* In canem mutata fueris, Mæra mulier quia in canem olim fuit mutata, teste Ouid.

Et quos Mæra nouo latratu terruit agros:

hinc pro cane ponitur.

335 *Ille.*] Priamus. is ad Iouis Herçei aram domi suæ confugiens, à Neoptolemo trucidatus est, Agamemnonis nomen Ioui tribuitur, quòd, vt vult Eustathius, sicut Agamemnon Διὶ ἕρκειον, sic Iupiter Διὶ μειδῶν dicatur. quæ duo epitheta quũ idem significent, inde fieri, vt proprium Agamemnonis nomen Ioui pro adiecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud Æschylum de mortuorum reliquiis vsurpatur. Alij putant Agamemnonem ea de causa Iouem dici, quòd, quum Iupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Iupiter Spartæ.

337 *Qui flammeo.*] Quũ Hesione post captam ab Hercule Troiam captiua cum fratre abduceretur, redemtum flammeo suo Troiam eum remisit: vnde is Priamus dictus est, quum antè Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, σκλήζεται.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἑλὼν, παραδίδωσι τὸν βασιλέα ἀπολῦσαι τῶν ἰλιέων, λαβὼν τὸν δικαιοσύνῃ. ἔστι γὰρ μόνος τῶν ἡμῶν ὃς λαομέδοντος ἀναπάλιν τὴν πατρὶ, τὰς ἴππους συμβάλλουσιν ἀποδοῦναι τὴν ἡρακλεῖ καὶ τὰς ἐπαγγελίας. Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemtum, in regno paterno collocatum asserant.

340 *Chelydrus.*] serpens aquatilis, quo nomine heiç Antenorem insigniuit, qui secundùm quosdam Troiam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta,

orta,quòd,vt ait ille,ſuaderet belli præcidere cauſas,& pacis auctor eſſet:tum etiam,quia capta Troia, ipſi ab hoſtibus parcitum fuit. Facem dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo deſcendentibus Sinon. Grauidus dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortiſſimi quique conſcenderant.

344 *Siſyphiæ vulpeculæ.*] Vlyſſis aſtuti, qui è Siſypho natus eſt, vt volunt nonnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. eius conſobrinus erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex Æſimo fratre Anticleæ, quæ fuit Vlyſſis mater. Leucophrys inſula poſtea Tenedus eſt à Teno rege dicta, vt ſuprà docuimus.

347 *Inſulas duas.*] Calydnas, iuxta Tenedum ſitas: è quibus egreſſi ſerpētes, filios Laocoontis interemerūt. hiſtoriam habet Virgilius.

348 *Nuptiæ.*] Apollinis: de quibus, vt & de carcere Caſſandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. Cenaculis carere ſe dicit, quoniam turris ipſius habebat pyramidis figuram. Genitalis, Ptous, & Horarius dicitur Apollo: Genitalis quidē ſeu Genitor, cuius ara fuit in Delo: & Horarius, quòd ſol motu ſuo tum producat omnia, tum anni tempora diſtinguat: Ptoi verò rationē antè reddidimus.

356 *Innuptæ.*] quæ & ἀπαρθένος idcirco vocatur, ac proprio παρθένος cognomine Athenis colebatur. eadem & Laphria dicta eſt à Calydoniis & Meſſeniis, à Laphrio quodam erecta, teſte Pauſan. & Ianitrix, quòd in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

358 *Raptabor.*] ab Aiace. Coniunguntur heic εἶναι & φάσκειν, quomodo ſuprà τρέφειν & αὐξάνειν. Budea dicitur Pallas à ciuitate quadam Theſſaliæ vel Phrygiæ. eadem & Fulicæ cognomento coli ſolita eſt, quòd in mergum fuerit olim conuerſa (vt Odyſſ.) teſte Heſychio.

361 *Domus.*] templi ſui, ex quo etiam abreptam Caſſandram, non è carcere, ſunt qui velint. Propertius:

Victor Oilide, rape nunc & dilige vatem,
Quam vetat auelli veſte Minerua ſua.

Cōſentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit

Strabo, Mineruam se, quum stuprabatur Cassandra, tota tam auertisse. Exercitum, intellige Grecorum.

363 *E cælo.*] Palladium enim Ilo regi, signum postulanti cælitùs demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilus, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto vellet auferre, repentè excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

365 *Vnius.*] Aiacis. Virgilius:

Vnius ob noxam & furias Aiacis Oilei.

Minerua etenim propter Aiacis stuprum Græcis, quibus antea fauerat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas vsto vertit iram ab Ilio
In impiam Aiacis ratem: Horatius.

369 *Mos est.*] Solet enim peregrè mortuorum crematorumq; cinis, in vrnis conditus, domum referri. Expressit autem Homericum illud,

——ἥτις δίκη ἐστὶ θανόντων.

373 *O Ophelta.*] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Euboeæ montes, nisi quòd Trychas vrbem Stephanus vult esse, quam Lycophron per Metaplasmum Trychãta appellarit. Phorcus deus est marinus.

380 *Restius.*] Scaliger παλιρροίδησιν hoc loco legit. ego potiùs δίναις παλιρροίησιν ita dictum a Poëta credo, vt πόντιον φῦλον postea dicet, & Homerus νῆα πρύμνῃσι vsurpat.

381 *Thunnos.*] Græcos naufragos. Gustabit, siue feriet: qua figura dicuntur apud Hom. antagonistæ γόνατα ἀκμήνων. Virg tangendi sensu vti maluit,

Fulminis afflauit ventis, & contigit igni.

386 *Noxius.*] Nauplius. is quum filium suum, Palamedem, à Græcis interemtum cognouisset, omnibus eos modis vlcisci conatus est, adeò vt & principum vxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte suspenderet, ad quam illi tamquàm ad portum aut stationem nauigantes, facerent omnes naufragiũ. Propertius,

Nauplius vltores sub noctem porrigit ignes,
Et natat exuuiis Graecia pressa suis.

Quod

Quod additur de crapula, sumtũ est ex Homeri versu,

οἳ δ' ἤλθον οἶνῳ βεβαρηότες ἦϊς ἀχαιῶν.

387 *Illum sanè.*] Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint partim variis erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Aiax, qui inter Myconum & Tenum, Aegæi maris insulas, naufragium ad scopulos fecit. Ad Gyras deinde, seu Gyrades petras fuit eiectus. Homerus,

γυρῇσι μὲν πρῶτα ποσιδάων ἐτίλασσεν.

389 *Iactatum.*] Hoc pereleganter Euripides Hecuba expressit,

πολλοῖς ἁλμύλοις κυμάτων φορήμασιν.

ac vocat οἴακλον hic, quod alij παλίρροιαν.

391 *Alteram t. salsuginem.*] iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione est vsus,

Pocula Lethaeos ut si ducentia somnos
Arente fauce traxerim.

Neptunum vocat mercenarium, quòd mœnia Troiana mercede cõductus extruxerit. Cuculum deinde appellat Aiacem, quoniam erat garrulus & maledicus. nam, ut Homerus inquit,

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

397 *Delphini.*] Aiacis, more delphini, de quo videndus Oppianus, in litus expositi. alij delphinum heic de Sole dici malunt. Sirius deinde pro Sole capitur, vt & apud Archilochum citante Suida,

πολλοὺς μὲν αὐτῶν σείριος καθαυαίνει.

& apud Hesiodum initio secundi, secundùm quosdam.

399 *Nesea.*] Nereidis apud Homerum, Hesiod. & Virgilium. eius soror est Thetis. Lapidem dicit Iouẽ, pro quo lapis fuit Saturno propositus deuorãdus. idem Cynæthei nomine in Arcadiæ vrbe Cynætha colitur, teste Strabone. Quin etiam in Olympia signum Iouis Cynæthaẽnses posuerunt, auctore Pausan. Iouis porrò adiutrix fuit Thetis, quum eum reliqui dij ligare vellent. nota est fabula.

402 *Tremens.*] Quoniam iuxta Delum Aiax in litore sepultus fuit, factum est vt aqua maris altior, Aiacis etiam sepulcrum subinde inundaret, ita vt illud sub

aquis quasi tremere & fluctuare videretur. similiter dixit Horat. trementes verbere ripas. Dicitur quoque poëticè sepulcrum cauere maris strepitum & fluctum, quasi metuat vndas alludentes, quemadmodum contrà turris alta, nec inundationibus obnoxia, dicitur à poëtis interrita fluctibus. Quod enim de Tremonte ait Scholiastes, minus placet. nostram quidem sententiam adiuuant verba Pausaniæ qui in Atticis de quodam audisse se refert, ὃς τῆ τύφω ζῶ πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσοδον πρὸς τὸ μνῆμα ὑ χαλεπὴν ποιῆσαι. Iam coturnicem alatam intellige Delum. Asteria enim, seu Latona, seu Latonæ soror, in coturnicem commutata, facta pòst est insula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. vide Callimachum & Athenæum.

403 *Castniam.*] Venerem hanc κασνιήτιν appellauit Callimachus citante Strab. Nominis origo videtur à Castnio, Pamphyliæ monte ducta, cuius ἐθνικὸν sunt, auctore Stephano, κάσνιος & κασνιήτης. Scholiastis quidē commentum nimis est ineptum. Melinæa dicitur Venus à Melina, vrbe Argiua.

405 *Oestri.*] amoris, quo percitus, Cassandram compressit. Sequens in Poëta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo:

μειλιόων αὐτῇφιν ὑ σοκίλη δαλὸν ἐρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit, γάμος ὁ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορός μις ὀιζύς.

408 *Omnis.*] terra. hue Græcia, quæ tota ferè Aræthō Dotióque comprehenditur. Aræthus, est Epiri fluuius: Dotium, Olympi promontorium.

Quibus.] Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poëtis familiari.

417 *Vnum.*] Phœnicem, qui in Eone, vrbe Thraciæ, ad Strymonem sita (vnde vocatur ab historicis ἠιὼν ὁ ἐπὶ στρυμόνι, vel αἰγιαλὸς παρὰ τῷ στρυμόνι) sepultus fuit. Absinthij, Bistones, Edoni, Thraciæ sunt populi. Nutricius vocatur, quòd Achillem educauerit, vt ipse longa oratione narrat Iliad. decimo.

420 *Collem.*] patrium, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cum pellice deprehēsum visu priuauit, sanatum pòst à Chirone.

424 *Cere*

Digitized by Google

424 *Cercaphi.*] qui mõs est Colophonis, cuius & fluuius est Alens vel Ales. Lari cognomen senectuti tribuitur.

426 *Primum.*] Calchantem. is enim quũ post Ilium captum venisset Colophonem, quæsiuit è Mopso vate, quot grossos ficus quædam haberet. respondet ille, decies mille, modium, & vnam. id quod ita se habere cõpertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quadam quæsiuit, quot illa porcellos ferret. ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset verò Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicta, quum primùm in vatem se præstãtiorem incidisset. de genere mortis infrà dicetur. Molossus, Cypeus, Cubicularis vocatur Apollo: Molossus à Molossis, Cypeus, quòd solis calor instar vestis (id enim valet κυπὰς) nos tegat & foueat: Cubicularis, quòd rerum ortui præsit, vnde & Genitor quibusdã dictus est. cygnum denique pro vate ponit.

429 *Aemulum.*] Mopsum, quem tamen Clemẽs Calchante facit longè antiquiorem, vt Argonautam. verũ Scholiastes duos ponit Mopsos, alterũ Apollinis F. vatem: alterum Ampyci F. Argonautam.

431 *Alterum.*] Idomeneum, quartum à Ioue. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Iouis. Erechtheus Iupiter Athenis & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox è regno fuit expulsus, vt infrà dicetur, & Colophonem venit.

432 *Aethonu germanum.*] Vlysses quũ Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primùm vellet, Cretensem se finxit, & Æthonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. τ.

δώδεκαλίων δέ μ' ἴλικτε, καὶ ἰδομῆα ἄνακτα.

& paulo post,

——— ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν αἴθων
ἀμφότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Quin & apud Mineruam atque Eumæum, Cretensem patriam sibi asciscit.

433 *Tertium.*] Sthenelum, Capanei F. is quum vel inuito Ioue in vrbẽ Thebanã se irrupturũ iactasset, fulmine

mine est interemtus. vide Aeschylum & Euripidem. Ceterùm Thebas dicitur subruisse, quomodo Melampus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boues:

id est, subripere voluisse. Ecteni populi primi Thebis habitarunt, teste Pausan. cuius hæc sunt in Bœoticis verba: γλῶ δὲ τὸν Ἠβάιδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ὀκτῆας. βασιλέα δὲ εἶναι τῶν Ὀκτῆων αὐδρα αὐτόχθονα ὄγυγον. ἐσπίπτοντας δὲ μὴ τοὺς Ὀκτῆας εἰς τὸν χάρακα ὑαγῆς καὶ ἄσους. Nonnus quoque quinto Dionys. Ὀκτῆων προμάχους vocat principes Thebanos. Quis igitur non admiretur hoc loco Scholiastis & aliorum ineptias, qui à bestiis etymon vocabuli repetunt. Gongylates dicitur Iupiter à torquendis fulminibus, & βυλαῖος, vt apud Hom. μηδιήτης. eius simulacrum erat Athenis in curia Duirum. Pistor Iupiter ex Ouidio notus est. Germanos dicit Eteoclem & Polynicem. Noctis filiæ intelliguntur Furiæ.

439 *Duo.*] Mopsus & Amphilochus, qui quum in Ciliciam simul venissent, Amphilochus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum seruandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, séque mutuò interfecerunt. Alij hanc pugnam è disceptatione de artis peritia, ortam volunt. Vates hos vocat Apollinis canes, seu satellites. Apollo enim Derænus siue Abderitanus ab incolis Abderæ colitur.

439 *Pyrami.*] fluuij Ciliciæ. Pamphyli filia vocabatur Megarsus, à qua deinde arx, siue vrbs editior nomen sumsit, vt à patre Pamphylia. Sacra vocat sepulcra, quòd in illis vates, gens sacra, essent conditi.

447 *Spheceam Ceraſtiam.*] Cyprum, quæ olim Sphecea ab incolis, qui σφῆκες vocabantur, dicta fuit. Ceraſtia quoque est appellata, quòd haberet multa cornua, id est, montes & colles. Satrachus Cypri vrbs est. Syluanus Apollo in Hyle, Cypri vrbe ac silua, & in Tẽbro oppido, atque Amamasso colebatur. Venus deinde Morpho vocatur, & Zerinthia: Morpho, quòd formæ præsit, & pulcritudini: Zerinthia à Zerintho, Thraciæ antro & vrbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit

didit Pausanias.

450 *Primus.*] Teucer is quum in patriam rediisset, à patre Telamone fuit repulsus, quòd Aiacem fratrem nec moriturum adiuuisset, nec mortuum vltus esset. Salamine igitur fugatus, in Cyprum venit, vbi nouam condidit Salamina, vt eleganter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro,

Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
Finibus expulsum patrijs, noua regna petentem
Auxilio Beli. genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Itaque quod ait Seruius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum videtur. Antrum Cychrei dicit Salaminem, cui Cychreus vel Cenchreus olim imperauit, occiso dracone (quanquàm alij Cychreum ipsum serpentem fuisse velint) vnde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. Bocarus etiã Salaminius est fluuius, de quo Strabo.

452 *Meus cognatus.*] erat enim filius Hesionæ, quæ fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro præmio donata, quòd muros primus conscẽderat. Patrium pullũ dicit Aiacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer patre, sed matre alia natus erat. Cognatos intelligit Troianos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, vt est apud Homerum videre.

454 *Qui rabiem.*] Notus est Aiacis furor ex Sophocle, Ouidio, aliis. Leonem dicit Nemæum, cuius pellẽ Aiaci dederat Hercules. Corytum vocat Scythicum, quòd eum à Teutaro Scytha Hercules primum acceperat; vt antè dictum est. is Herculi tegebat latus, vt Aiaci clypeus.

459 *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodã tempore pro liberis Ioui sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitióque exceptus, sacris interfuit, puerúmque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donauit, simul precatus Iouem pattem, vt infantẽ rederet invulnerabilem. quod eius votum aquilæ præteruolantis ominę comprobatum fuit, & inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Isthm. 6. Comyro Iouis est apud Halicarnassenses cognomen.

Pro

Pro ἀείτυ lego ἀήτυ, vel ἀΐτυ, vna dumtaxat mutata littera.

460 *Patri.*] Telamoni. Lemnium fulmen vocat Aiacem bellicosum, quòd Lemnij, secundùm nonnullos, primi armorum fabricam inuenerint. Hospitē dicit Hectorem, à quo Aiax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, vt Homerus tradit.

467 *Trambeli fratrem.*] Teucrum, quem postquàm ex Telamone genuerat Hesiona, & rursum deinde grauida fuit facta, Miletum aufugit, vbi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, vt vult Athenæus. Sororem patris, Priami, dicit Hesionam, quam Telamon ab Hercule præmium accepit, vt diximus.

470 *Quam aliquando.*] Quū cetus à Neptuno immissus (de quo initio libri dictum est) humanis corporibus alendus esset, ideoq; sorte quotidie ducerentur è Troianis, quos obiicerent ceto, cecidisset autem sors tandem in Phœnodamantem: ille quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione persuasit populo, vt Hesiona, filia Priami, propter cuius periurium cetus esset immissus, deuoranda belluæ proponeretur, quod quum factum esset, seruata tamen fuit ab Hercule puella. Pipo est auis marina, cui confert Hesionam, vt Herculem scorpio. Partum vocat Herculem, qui è ceti mortui vētre exiit, vt antè expositum est.

478 *Secundus.*] Agapenor. Versum proximum, qui hactenus priorem locum occupauit, transposuimus, ita re exigente. qualem loci mutationem etiam infrà necessariò duobus in versibus faciendam fuisse, apertè illic ostendemus.

480 *Terrigena conuiua.*] Sequētes quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primùm terrigena, siue αὐτόχθων, propter Arcadum vetustatem: conuiua deinde nepotum quercus, seu Arcadum, quoniam ex Hamadryade nympha, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem propriè αὐτιδαίτης, seu αὐτόδαιτος, siue etiam αὐτόσιτος is conuiua, qui symbolam suam secum defert, itaque de suo cenat. quale quidem conuiuium vocabāt antiqui αὐτόδαιτον, & ἔρανον: alia verò εἰλαπίνας, quas Martialis rectas cenas nuncupat. Eosdem porrò

Arcades

Arcades vocat etiam lupiformes, quòd olim se transformare, stagno quodam traiecto, soliti sint, teste Plinio: nisi quis malit hoc ad Lycaonem referre. Nyctimi sectores deinde vocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filij carnem Ioui hospiti apposuit. Arcades denique glandibus victitasse, & Luna se antiquiores dicere solitos, vnde βαλανηφάγοι & προσέληνοι sint appellati, notius est, quàm vt referri debeat. Pater Agapenoris fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in Ætoliam ingresso fuit interemtus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum: testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

489 *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Ceterùm nulla nos vrget necessitas, vt putemus adagij originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamuis id existimet Scholiastes: quandoquidē multi possunt eiusdem rei dictiq; veritatem euentu suo cōprobare.

492 *Setosa bestia.*] σίφυγξ vt acuta omnia, quemadmodum & σίφυξ, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. Interfecturum intelligo Ancæum, quicum apro congressus erat. Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

494 *Tertius.*] Acamas, F. Thesei, qui gigantis Ægei arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

495 *Cuius olim.*] nempe quum Acamas legationem apud Troianos de Helena reddēda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cum ipso concubuit, & postea Munitum peperit.

497 *Viua descendens.*] Eodem sensu suprà dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, cōspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poëtam reprehendit, ipse meritò grauiter increpandus, qui doctissimi poëtæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuam esse, postquam filium suum periisse cognouit: sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Troiæ viuam se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse, vt putauit

Schol

Scholiastes: sed ista, Matrem Muniti vivam periisse, idque lacrymis tabefactam. Hanc interpretationem nostram facilè defendet Calaber, cuius hi sunt versus extremo lib. 12.

καὶ γὰρ πυ περιόμβριο πολυκτήβιο ῥύζατε
λαοδίκῃ ἐνίπισπεν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
ἀχρυμένῃ μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πελὸν χεῖρας βαλέειν ἐπὶ δύλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξεν ἀπειρεσίην. ———

Iam quoniam in Poëta vtcumque intricatus est priorũ verborum ordo, pro ἢ ζῶσα posset alicui ἔζωσα cum Aurato legẽdum videri. qua de re iudicet eruditus lector. Euripides quidem extrema Ione sic loquitur, εἰς θεῶν ἕζε παλαιάς. alioqui ita καταβάλῃς erit sumendum, vt infrà λαφυσίαν ponitur.

499 *Quem aliquando.*] Munitus ab Acamante (secũdùm alios, Demophoonte) patre Miletum reductus vt fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troia, aberrasse, ibiq; Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon Aepeã vrbem in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos vocauit.

501 Quando.] Quum, inquit, Aethra, Acamantis auia (fuit enim Thesei mater) Munitum patri Acamãti tradet. Aethræ namque Laodice filium suum dederat educandum. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter σκοτεινὸν & παρθένιον Græci vocant.

503 *Cui soli.*] Quum Theseus Helenã rapuisset, apud Aethram matrem Athenis (secundùm alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quum ob Helenam repetendã Athenas expugnassent, Aethram solam, raptoris matrem, vnà cum Helena captiuam abduxerunt, sororis raptum hac ratione vlti. Postea, quũ secundò rapta est à Paride Helena, sequuta est vltro Aethra, & ita demum, excisa Troia, cum Acamante in Græciam rediit.

506 *Quorum caput.*] Quoniã ex ouo nati erant Dioscuri, ad eius rei memoriam galea vtebantur, quæ dimidiati oui figuram haberet.

508 *Reliqua porrò.*] Dioscuri enim, vt cœpimus dicere,

cere, captis Athenis, Helenam ſolam cum Æthra abduxerunt, reliquis Athenienſium ædibus intactis relictis. Vermiculatū ſigillum vſurpat, quia veteres olim lignis vermiculatis & à vermibus exeſis vtebantur pro ſigillis.

510 *Id quod.*] Athenienſes conſpecta Dioſcurorum æquitate, qui ſolos ſontes puniuiſſēt, eos admirati ſunt, & inter deos retulerunt, ἀνακτας dictos, ipſisq; ferias καθάκεια inſtituerunt. Vocantur autem Dioſcuri tum ſemidei, quòd alternis diebus cælo fruantur: tum Laperſij à Laperſa oppido, teſte Didymo. Quod enim ait Stephanus, Laperſam à Dioſcuris nomen duxiſſe, non ſit mihi veriſimile.

513 *Bis.*] à Theſeo primùm, deinde à Paride. Si legas δύσαρ πάγη, id infeliciter raptam ſonabit. Crex eſt auis marina, nuptiis infauſta. quare conuenit hoc nomen Helenæ. Bebryces olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à ſe denominatam.

517 *Fortiores.*] huc veniant, ſubaudi λὸὸ ηρίῶ. Intelligit autem Apharei filios, Idam & Lynceum: quos quſi ait à Marte & Bellona amari, bellicoſos eſſe innuit. Tritonia dicitur Minerua, quòd è Iouis capite nata ſit. nam ex τριτόθεν factum eſt à Poëta per Syncopen τρίθεν. Colitur & Iugæ nomine à Bœotis, quòd arationis auctor fuerit: eandémque puto eſſe, quam Panyaſis vocauit ζυγίαν, citante Clemente, niſi hoc potiùs ad coniugij rationem pertineat. Longatis dicitur à loco quodam Bœotiæ: niſi potiùs λογχάτις, vt rectè quidam videntur ſentire, legendum ſit, vt ab haſta denominetur. Homolois denique Minerua colitur à Thebanis, apud quos erant portæ Homoloides, in quibus Mineruæ Homoloidis ſtatuam fuiſſe collocatam coniicio. Homoloides autem ab Homole Theſſaliæ vrbe, qua capta, per has portas in patriam redière Thebani, nominatæ ſunt. teſtis Pauſanias.

521 *Gemini.*] Neptunus & Apollo, qui muros Troianos extruxerunt. Apollo quidem Drymius Mileſiis colitur, Neptunus verò Prophantus Thuriis, qui & Cromnæ rex dicitur, quæ eſt vrbs in Paphlagonia, alter Amaſtris, & alia in Peloponneſo. Regem periurum vocat Laomedontem qui equos Herculi ſanctè pro-

missos abnegauit.

525 *Ad sustinendam.*] Malim σχεῖν, quàm σχεῖν. nam sic Aeschylus,

πύργον σχεῖν δ' ἐχθρὸς πολεμίων ὅρμῳ.

Canastræum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, vt intelligatur Canastræus per similitudinem tantùm Hector vocari. Pecorum vastatorem vocat Protesilaũ, qui primus è nauibus ad agrum Troianum populandum egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

530 *Cuius.*] Hectoris. Accipiter est Protesilaus. Græcorum porrò nomen antiquius esse, quàm ἰαχαίων, nemini mirum debet videri. nam & γραικὸς dixerunt Alcman & Sophocles Græcorum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.

534 *Cherronesi.*] in Thracia. Cornu vocauit promõtorium, propter formæ similitudinem. Herodotus Calliope: ἐν ἰλιονῦλι τῆς χερσονήσου ἐπὶ πρωτοσίλεω ζάφωνι τὸν πόλεμον ἐπαύσατο. χερσαῖον autem pro χερσόνησον vel χερσήεσσαν dixit, quemadmodum χέρνησον Apollonius.

535 *Sed est.*] Confirmat se tandem Cassandra spe certa venturi ab Ioue auxilij, is à Pamphylis Drymius vocatur, à Thuriis Promantheus, à Chiis Aethiops & Gyrapsius.

537 *Erronem.*] Paridem. Vastatoris cognomen heic aquilæ tribuitur. quare licebat etiam sic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itáque etiam à Dioscuris & Apharidis vt Menelai cognatis) Helenã rapuerit, tum deinde grauis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

539 *Passuri.*] quia mutuis perituri cædibus, vt mox dicetur.

541 *Morosum.*] nec boni consulentem illorum sacrificia. Cragus Iupiter in Lycia colebatur, vbi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,

——*aut Erymanthi*
Silua aut viridis Cragi.

542 *Iurgium.*] inde ortum, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis desponsas, sibi rapuerant, non datis de more socero sponsalibus donis. quod quum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boues Apharei clàm ablatos ad

Leuc

Leucippum loco ſponſalium attulerũt. Hac re cognita Apharidæ prœlium cum Dioſcuris iniuêre, nolentes raptoribus conſobrinas nubere. Alias contentionis huius cauſas habet Apollodorus.

646 *Conſobrini.*] Apharidæ cum Dioſcuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus & Leucippus, tres fratres. Sobrinas dicit Leucippi filias duas, Phœben & Ilairã. Cognatos intellige Dioſcuros.

550 *Cnccei.*] Laconiæ fluuij, ad quem pugna commiſſa. Pheræos nominat Laconas, quamuis Pheræ ſit Arcadiæ ciuitas. nam ex Arcadia profecti primùm dicuntur Lacones.

553 *Alter quidem.*] Idas. is enim Caſtorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncum, quem ille ſibi pro clypeo prætendebat. erat enim δρυὸς ἐν πλείῃ ἥρῳ, vt canit Pindarus.

656 *Alter autem.*] Pollux, qui Lynceum proſternit. Pollucem deinde Idas ictu ſecundo (nam primo Caſtorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. ſiquidem Amyclæum ſepulcrum heic pro Laconico ſumitur. erat autem Apharous natione Lacon.

659 *Columnam.*] Elegantiſſimè Pindarus:

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ
μ' ἀίδα, ξυνὸν πίτρον,
ἔμβαλον στερνῳ πολυδόῤ-
κι, ἀλλ' ἐ νιν φλάσσαν.

quos verſus ita ludibundi exprimebamus,

Vnde correptum decus in-
ferium, læuem petram,
pectus in Pollucis age-
re, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioſcuris non minus venuſtè,

ἦ γὰρ ὄγε σάλαν καφαρὴν ἐξανίχνευσεν
τύμβῳ ἀναρρήξας τεχίας μεσταῖσι ἴδαις,
μίλλα κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέρῳο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἀπάμυνε, χερῶν δ' ἐκ ἔκβαλε τύκτα
μόρμορον, αὐτὸν δ' φλογέῳ σὺν φλιξὶ κεραυνῷ.

Reliquam pugnæ ſeriem, non omnino cum noſtra cõuenientem, apud illum, qui volet, videat.

560 *Simul autẽ.*] Iupiter cõſpecta Idæ impietate, qui

paternũ ſepulcrum violaret, fulmine ipſum vnà cum fratre percuſſit, Polluce interim ferro rem agente. is enim ſuperſtes remanſerat.

561 *Vnius.*] Idæ, qui cum Apolline de Marpeſſa, Eueni F. ſagittis contendit, idq; victoria dubia. Propert.

Non Idæ & cupido quondam diſcordia Phœbo
Eueni patrijs filia littoribus.

Sciaſtes Apollo ab Arcadibus (eſt enim Scias Arcadiæ regio) Orchieus à Laconib. colitur, Telphuſius à Bœotis, quanquam heic λελφούσιον malim ſecundùm Pauſan. legere, illud etenim etiam Arcadibus conuenit, vt infrà dicetur.

564 *Hos quidem.*] Apharidas. *illos* Dioſcuros, qui alternis diebus in cælo, ut notum eſt, verſantur.

569 *Aliorum.*] Græcorum, qui magno numero ad Troiã veniẽt. Rhœonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad inſulam ſuam appellentes detinere voluit, donec Troiæ capiẽdæ tempus à diis præſtitutum, quod erat annorum decẽ, veniret: interim ſe vini, frumenti, oleiq; illis affatim ſuppeditaturum promittens. Dictys verò promiſſis iſtis etiam facta adiungit extremo ſecundo: *Ceterùm frumenta, vinum, aliaq; ſibi neceſſaria Anius & eius filiæ præbuêre, quæ Oenotropæ & diuinæ religionis antiſtites memorabantur.*

574 *Cynthiam.*] Deli, vnde & Apollo Cynthius. Inopus Deli fluuius ſeu fons eſt, qui vnà cum Nilo flantibus Eteſiis incrementũ accipit, vt & Clepſydra, fons arcis Atticæ: vnde creditus eſt occultam ab illo originẽ ducere. Problaſtus dictus eſt Bacchus, cui ante vites germinantes fiebat ſacrum. idem & audax vocatur de vini effectu. Ceterùm Bacchus, vt ad hiſtoriam veniamus, Anij, abnepotis, tribus filiabus (hę Oeno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum conceſſerat, vt quandocumque vellent, vinum, triticum & oleum ſuppeditare poſſent, ſingulę ſingula, prout nominis ipſarum ferebat notatio. Totam hiſtoriam breuiter apud Ouid. lib. 13. deſcriptam reperies.

580 *Viniferas.*] Phabs auis eſt de columbarum genere. Appellat Anij filias aues viniferas, ſicut antea Phœnicem κυρηγέτιδα πάγυριν dixit: niſi quis putet ad Oenades columbas alluſum eſſe. Stephanus quidẽ

cuiuſdam.

cujusdam, Ὑ πατρὸς τῦ οἰνοτρόπου meminit: quod an ex αὐὶς corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam grammaticus Δωρίππης, μητρὸς τῦ οἰνοτρόπου, & Anij vxoris mentionem facit. Iam Zarex quia Rhœonem post Anium ex Apolline & ipsa natum, in vxorem duxit, auus appellatur filiarum Anij, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhœone plura memorat Siculus fol. 229. editionis Græcæ.

581 *Quæ cr.*] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias Anij curauit accersendas. Canes dicit Græcos. Sithonia proles fuit Rhœtea, de qua dictum est Rhœteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. fuit & vrbs huius nominis in Troade.

585 *Senes puellæ.*] Parcæ. Hæc, inquit, ita sunt à fatis constituta. Sic Ouid.

—— *veterum decreta sororum.*

588 *Quinti quarti.*] Quoniam simul ambo venerũt, vterque quintus aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horat.

Si quadringentis sex septem millia desunt.

Nec aliter Cicero quodã loco, & Lucretius lib. 4. Quin & apud Terent. Eunucho sic legendum credo,

Illum liquet mihi deierare his mensibus
Sex septem prorsum non vidisse proximis:

extrita particula Vel. Golgorum regina est Venus, cuius terra Cyprus.

589 *Alter quidem.*] Praxander, Lacon. Therapne vrbs est Laconiæ.

590 *Alter verò.*] Cepheus, Achiuus. Notant autem grammatici, θήπεγος pro ἄπεγος barbarè dici, quamuis eo Lycophron, & alij quidam vtantur. Olenus & Dyma sunt vrbes Achaicæ. Bura quoque vrbs quõdam in Achaia fuit, hiatu terræ pòst absorpta.

592 *Alius.*] Ingreditur historiam Diomedis, qui ex Aetolia aufugiens, in Dauniã siue Apuliam venit, ibiq; Argyrippam vrbem, patriæ suæ cognominem, siue Argos hippion, siue Arpos condidit. Vt enim scribit Strabo, ἐκαλεῖτο δ' ἐξαρχῆς ἀργυρίππιον, εἶτ' ἀργυρίπα, εἶτα νῦν Ἄρποι quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelæ tribuit Seruius. Ausonius,

Argyripam, claróſque viris qui condidit Arpos,
Clarior vrbe noua, patriæ quàm ſede vetuſta.

Phylamus quid ſibi velit, nõdum potui inuenire. Scio equidẽ, Stephanũ pro φύλαμον legere πύεμμον. ſed nec hoc ad rem quicquam. aliis igitur hac de re poſt nos inquirendum relinquimus.

594 *Amaram ſociorum.*] Diomedis ſocij in aues mutati dicuntur (quanquam Ariſtoteles canum, non auiũ facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & Lycophron ſequitur) in cygnos. Ouidius his arbitrum ſe interponit,

Si, volucrum quæ ſit dubiarum forma, requiris:
Vt non cygnorum, ſic albis proxima cygnis.

Cauſam quoque transformationis ibidem habes. Pro ἐπληρωμένῳ malim ἐπληρωμένων, gignendi caſu.

599 *Cognominem.*] Diomedeam dictam, & apud Ionium ſinum ſitam. Zethum porrò, Amphionis fratrem, paſtorem egiſſe ruri, nemini eſt ignotum.

603 *Simul porrò.*] Deſcribit auium diætam, quæ Græcos ament, & ex ipſorum manibus cibum capiant, atque in veſtium ſinubus cubent: barbaros autem auerſentur. quod idem de canibus refert Ariſtoteles. Priorem victum vocat, quo ante transformationẽ vtebantur. Si quis malit πάσσοντες, Comedent exponat.

610 *Træzenia.*] Veneris, cui Trœzene templũ Phædra dedicauit, ſecundùm alios, Athenis in arce, idq; amore Hippolyti, Trœzene degentis. Venus autem quũ à Diomede vulnus accepiſſet, vt ex Homero liquet, vxorem eius adulteram reddidit, ipſiq; Troia redeunti inſidias coëgit collocare. quod quum animaduertiſſet Diomedes, in Iunonis templum primò confugit, & inde mox in Dauniam ſe contulit, vbi poſtea fuit à Dauno rege interfectus.

612 *Canis.*] Ægialea, quæ Diomedem reuerſum ad concubitum alliciebat, quo facilius occideret. Hoploſmia Iuno ab Eleis colitur, in cuius templum aufugiens Diomedes ſeruatur.

615 *Columnis censor.*] Quũ enim in Apuliam veniſſet Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem vaſtabat, interfeciſſet, ſtatuæ ipſi publicè ſunt erectæ. Dicitur autem κιονοστεφάνων, qui columnam conſe

conſcendit: vt ἱπποβάμων, qui equum. Membra in ſaxis fulcire, Hypotypoſis eſt ἢ πολυστοβάμων.

617 *Solo Architecti.*] De quibus lapidibus columnæ ſint erectæ, exponit, iis videlicet, quos Diomedes in patriam reuerſurus in nauem pro ſaburra impoſuerat, de mœnibus Troianis ſumtos. Itaque vocantur ſolum Neptuni, quòd iis ille mœnium Troianorum fundamenta iecerit. à qua quidem ſtructura Architectus appellatur. Amœbei nomine Delphis colitur, ob tranſmutatos cum Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculum) pro Calabria, quæ ante Trœzenē eſt. De hermate (vnde fit ἑρματίτης, ſicut ab ἅρμα ἁρματίτης, à δῶμα δωματίτης,) vide Feſtum.

619 *At Alæni.*] Quum in Italiam veniſſet Diomedes, eius auxilio Daunus in bello, quod tum gerebat, conficiendo vſus, promiſerat ſe illi vel regionem totā, quam cepiſſet, vel bellicam prędam omnem daturum, prout frater eius, Alænus, arbiter conſtitutus, cenſuiſſet. Alænus autem quū Euippen, Dauni filiam, amaret, Dauno regionem, fratri ſpolia adiudicauit. Feſtus tamen Diomedis camporum meminit.

620 *Preces.*] execrationes, quæ poſtea propter efficaciam in prouerbium venerunt. Similiter Horat. de puero,

Miſit Thyeſteas preces.

arua, intellige Daunia.

623 *Niſi quis.*] niſi ab aliquo eius gentili poſſideantur & colantur.

625 *Columnæ.*] ſtatuis ipſi poſitis, quæ quamuis poſt eius mortem in mare fuerint proiectæ iuſſu Dauni, propter execrationes irati, rurſum tamen in ſummam aquam enatantes, ad baſim ſuam redierunt. quapropter heic immotæ vocantur.

630 *Magnus verò.*] Diomedes mortuus pro deo habitus eſt à Phæacibus, propter occiſum draconem. Ionis ſolum, nuncupat mare Ionium ab Ione denominatum. quod etiam Æſchylus Prometheo videtur ſentire, qui ad Ionem ſic ait:

χερσόνησον δ' τὸν μέλλοντα πόντος μυχὸς,
σαφῶς ἰπίστευ', ἰόνιον κληθήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. id eſt,

In posterum tempus marinus hic sinus,
Certò scias, Ionius appellabitur,
Etroris omnibus tui memoria.

633 *Alij.*] Ad Bœotorum historiam transit. ij vestibus villosis more patrio vtebantur. σισύρνα enim est κώμωντρῶμα, secundùm Aristophanis Schol. nō ἀτριχον διμίτιον, vt vult noster Tzetzes. Gymnesiæ insulæ sunt in Iberia, quas Baleares vocant. in his funditores optimi.

636 *Tribus.*] quarum vna pendet à collo, altera sunt accincti, tertiam manu tenēt. ac vocat bifunes fundas propter funes duos, qui sunt in fundæ pede, vt ita dicā, quibusq; inseruntur funditoris digiti.

639 *Nullus enim.*] Diodorus lib. 5. πεχειμένης σφενδόνης καλὰ ἡ ξύλον ἐρημένη ἄρτι, ἀ πρότερον δίδοτω τὸ μολιτῶνλ φαγεῖν, ἕως αὖ τυχὼν ἔ ἄρτι, συγχωρέωμοι λάβη παρὰ τῆς μητρὸς κατάφαγεῖν τάλαν.

642 *Illi.*] Bœoti. Iberiferas ripas dicit, quòd in Iberia sitæ sint Baleares insulæ. Tartesus vrbs est, & insula & fluuius Iberiæ apud Herculis columnas, inter quas angustum quod est ostium, id heic porta dicitur.

644 *Arnes vetustæ soboles.*] id est, è Bœotia oriūdi est enim Arne Bœotiæ vrbs, postea Chæronea dicta. Tēmices quia olim Bœotiam incoluerunt, heic pro Bœotis ponuntur. Græa (nunc integrè Tanagra dicitur) Leontarne, Scolus, Tegyra, Oncheſtus, Bœotię sunt oppida. Oncheſtum quidem Neptuni F. Oncheſtus incoluit. Thermodum similiter & Hypsarnus, fluuij Bœotiæ.

648 *Alios.*] Ad Vlyssis & sociorum errores longa narratione exponendos nunc pergit Cassandra. illi etenim primùm circa Syrtes errarunt, quæ sunt in mari Libyco. Fretū deinde intelligit, quod est inter Adriaticum & Tyrrhenum maria.

650 *Et semiferæ.*] Scyllæ, quam ab Hercule interfectam, ac deinde resuscitatā fuisse, initio docuimus. Mecisteus Hercules ab Eleis Mecistiis colitur, videturque idem, qui Macistus Strabonis. fossorem etiam vocat, propter Augiæ stabulum: bubulcum quoque, propter boues Geryonios, quos abegit.

653 *Auiformium.*] Sirenum, quæ quia parte inferiori sunt

sunt aues, videntur ex harpyis, seu auibus (nam species heic vsurpatur pro genere, quũ infrà ὀρνιθόπαιδ' ἄτεμα dicat) prognatæ, quamquam sunt Acheloi filiæ ac Terpsichores. Crudeliter laceratos intellige à Polyphemo.

657 *Vnum.*] qui solus ex sociis suis omnibus saluus euasit. itaque dicet infrà,

μόνῳ σῶς οἶκος νωμῶλιν ταῦρος πάλας.

Cęterùm Vlysses delphini signum solebat in clypeo gerere, cuius rei causam tradit Plutarch. πότερον τῶν ζώων φρονιμώτατον ὢν ὁ τηλέμαχος, εἰς ἀσχάβαθες τῆς ἁλιθῶν ἐσώθη, δελφίνων ὑποδεδόντων καὶ αὐανηχομένων. ὅθεν ἐποιήσατο γλυφὴν τῇ σφραγῖδι καὶ τὸ ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶον. Vocat etiam Vlyssem furem Punicæ deæ, quoniam Palladium furatus est, & Pallas à Corinthiis Punica colitur.

659 *Qui videbit.*] Errores Vlyssis quum sint ab Homero copiosè descripti, satis nobis erit hoc loco, si summa dumtaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidissimum lectoribus remissis. Vnoculum dicit Polyphemum Cyclopem.

662 *Sagittarum reliquias.*] Læstrygonas, ab Herculis sagittis reliquos factos. Quum enim Herculem Geryonis bones abigentem spoliare Lęstrygones conarentur, ille magnam eorum partem sagittis confecit. eum cur vocet Alexicacum, notum est. Tedifer appellatur à tedis quibus ad certamina, in quibus excellebat Hercules, vtebantur: Palęmon autem, quòd cum patre Ioue, & cum Antęo gigante sit luctatus. Quin etiam Palęmon dictus est proprio nomine, vt volunt quidam, antequam Hercules vocaretur.

664 *Conterentes omnia.*] Vlyssem videlicet cum sociis & nauibus. Qui σκάφη mauult, is δόρατα quoque in ὄστρεα mutet, atque ita vertat:

Qui rotundas omnes conterentes naues.

Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis & Antiphanis comicorum testimoniis, quæ in Athenæo leguntur, nititur.

665 *Perforabunt.*] perfodient eos tamquam mugiles, & ita deuorabunt. expressit Homeri versum:

ἰχθῦς δ' ὡς περάσητε, ἀπειρέσιον δ' ἄρα φόρβης.

668 *Quæ non.*] Enumerat pericula, quæ subiit Vlysses. Semiuirginem canem intelligit Scyllam. Luscinias vocat Sirenes, vt antè fecerat. ex sterilesdicuntur, quia virgines: Centauricæ, quòd ad ipsas delati Centauri, postquam è Thessalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: Ætolicæ vel Acarnaniæ, quòd ipsarum, siue patris Acheloi regio inter Ætoliam & Acarnaniam sit media, nec magis ad hanc, quàm ad illam, pertinere videatur.

672 *Suadebit carnes e.p.t.*] id est, cantu suo persuadere conabitur Vlyssi cum suis, vt ad ipsius saxa perpetuò cantilenis aures præbentes fame denique contabescant. Ferarum formatricem, & poxam monstriformẽ dicit Circen, quæ socios Vlyssis transformabat.

677 *Acinos vuarum.*] Homerus,

——— τῖσι δὲ κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βαλανόντ' ἔβαλε, καρπόντε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαδυνάδες αἰὲν ἔδουσι.

678 *Ipsum.*] Vlysses, qui ne simul cum reliquis transformetur, Moly herba se tuebitur, à Mercurio acceptam. is heic Ciarus vocatur, vel à possessionibus & lucris, quibus præest, vel ab inferiis & exequiis, quum sit νεκυοστόλος. Nonacriates Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin vrbem habet. vocatur quoque Triceps, quoniam tali figura ponebantur in vicis Hermæ veterum: & Pulcer, quo nomine à Bœotis colitur, teste Pausan. sic ab Orpheo εὔφρων dicitur. Iam de μῶλυ hęc habet Theophrastus lib. dec. τὸ δὲ μῶλυ ὡδὶ φασὶν γίνεσθαι, καὶ ἐν τῇ κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὄμμιον ὡς ὁμοίως ἔρπειν, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχειν τροχύλλου, τὸν δὲ συμφερῆ κρομμύῳ, τὸ δὲ φύλλον ἄμμιον σκίλλης. χρῆσθαι δ' αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα καὶ ἐπὶ μαγείας.

681 *Campum.*] inferos. Senem intelligit Tiresiam, vtrumque genus expertum. de eo sic apud Callimachum Pallas:

καὶ μόνος εὖτε γένηι, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
φοιτήσεις, μετὰ τὴν μοῖρα ἀγασσίλαο.
Solus prętereà mentis pot' fata vigebit
Vsu, Plutoni carus & hospes erit.

684 *Aspergens.*] sic enim Circe præceperat, vide Odyss.

Odyss. lib. vndec.

688 *Vnde Gigantum.*] Ab inferis reuersus Vlysses, in Siciliam venit, sub qua gigantes cum Typhone oppressi iacent.

691 *In qua.*] Iupiter, interemtis gigantibus, insulam dedit simiis habitandam, à quibus dictæ sunt insulæ Pithecusæ. Ouid.

Inarimen, Prochytenq; legit (Aeneas) *sterilisq; locatas*
Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Simias etiam à Tyrrhenis Arimos vocari, auctor est Strabo. Saturni posteri sunt dij.

694 *Baij.*] qui fuit Vlyssis nauclerus, & in Sicilia sepultus est. Cimmerij sunt apud Oceanum occidentalem. Acheron est Heracleæ fluuius prope Cumas: Ossa, mons Italiæ. Leonem dicit Herculem, qui Orontem fluuium rupibus strauit, vt boues Geryonios abigeret. Huc pertinent versus Propertij,

Clausus ab vmbroso qua alludit (sic lego) *pontus Auerno*
Humida Baiarum stagna tepentis aquæ:
Qua iacet & Troiæ tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculeo structa labore via.

& quæ Silius Italicus lib. duod. pluribus explicat,

Vnde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur Obrimo vocetur Proserpina, infrà dicemus. Collem capacem vocat Apēninū (ineptè Scholiastes τὸ πολυνίσιον facit nomen proprium) è quo Italiæ fluuij oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic vastis immensos concipit amnes
Fluminaq; in gemini spargit diuortia ponti,

Polyb. lib. 3. ἀπέννινόν ἐστιν ὄρος συνεχὲς, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν ἰταλίαν ῥύσεις. Cicer. *Vt ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta diuortia.*

Letharon mons est Italiæ. Palus auerna quędam (sunt enim plures) iacet prope Cumas: cuius figura quia rotunda, dicit eam laqueo circumductam. Cęterùm eodem ferè modo apud Eurip. Troadibus eadem Cassandra de Vlyssis erroribus vaticinatur: quem quidem locum iuuabit eum isto conferre.

707 *Iurisiurandi.*] Per Stygem Iupiter (is terminalis dicitur

dicitur à terminis rerum tum ſtatuendis, tum conſeruandis) deos voluit iurare, poſtquam ab illa contra Titanes fuit adiutus. qua de re vide Heſiodum Theogonia. Neceſſariò autem heic verſus duos inter ſe loco mutauimus, ne ſententia vacillaret: ſicut & ſuprà fecimus, vbi de Agapenore agebatur.

709 *Libamina.*] ad ſacrificandum. Maritus Proſerpinæ eſt Pluto, cui Vlyſſes ab inferis reuerſus columnam cum galea dedicauit. Δώμαρα appellarunt Proſerpinam primùm Æſchylus, & poſt eum Apollonius. quò videtur δωμάτης Pollucis pertinere.

712 *Virgines.*] Sirenes, Parthenopen videlicet, Leucoſiam, Ligeam. earum pater Achelous, Tethyis erat F. mater fuit Terpſichore. Illæ porrò de contemtu Vlyſſis indignantes, in Tyrrhenum mare præcipites ſe dederunt. Dicit eas pennis vrinaſſe, quoniam auiformes erant, vt dictum eſt. Lanificum ſtamen de Parcarum filis intelligitur.

717 *Vnam.*] Sirenum, nempe Parthenopen, quæ iuxta Neapolin in litus eſt à mari eiecta. Neapolis autem Phaleri, Siculi tyranni arx fuit (niſi id malis cum Stephano vrbis nomen eſſe) quæ à Parthenope poſtea nomen ſumſit. Glanis eſt Italiæ fluuius prope Neapolim.

722 *Enipei.*] Neptuni. is enim à Mileſiis hoc nomine colitur, quòd in Enipeum, fluuiũ Theſſaliæ, aliquando mutatus fuerit, vt tradit Ouidius. Leucoſia igitur, Sirenum altera, in Neptunium promontorium fuit eiecta, & inſulam à ſuo nomine Leucoſiam appellauit.

726 *Ligea.*] Sirenum tertia. Terina ſecundùm Stephanum eſt vrbs Italiæ. meminit etiam Thucydides Τήλης πεντάϊς. Ocinarus fluuius eſt apud Terinam, quem cornigerum vocat ex figura: fortem, propter fluxionis vehementiam.

732 *Primæ.*] Parthenope, cui Diotimus, Atticæ claſſis præfectus, ex oraculo ſacrificauit, quũ in Italiam veniſſet, & curſum lampadum (eum in Ceramico quotannis peragebant Athenienſes) inſtituit, quem deinceps Neapolitani quotannis inſtaurarunt. Mopſopia olim dicta Attica de Mopſopo rege: vnde Ouid.

Barbar

Barbara Mopſopios terrebant agmina muros.

Tibullus:

Libaq; Mopſopio dulcia melle feram.

Seneca extrema Hippolyto:

Mopſopia claris tota lamentu ſonet.

Miſenus mons eſt Neapolitanus, à Miſeni ſepulcro denominatus, vt vult Virgilius.

738 *Ventis.*] quos ab Æolo acceperat. Vtribus deinde opera ſociorum apertis, in Æoliam reuectus eſt. poſtea, quum ſocij boues Solis deuoraſſent, fulmine procellaque vexatus, ſocios omnes amiſit. Larum dicit Vlyſſem.

741 *Caprifici.*] Hęc ſic apud Hom. ipſe narrat:

ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον, θεσπιόπτε χάρυβδιν.
ἡ μὲν ἀναρροιβδήσε θαλάσσης ἅλμυρον ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ μακρὸν ἐρευτόμενος ὑπόσσ' ἀνέβαιον,
τῇ ῥα σκοπιὴν ἐχέμυθον, ὡς νυκτερίς. & paulò pòſt:
νωλεμέως δ' ἐχέμυθον, ὅθ' ἐξεμέσειε θοίσω
ἐσθλὴν κὴν τεόπιν αὖτις, ἐπιλλομένῳ δέ μοι ἦλθεν
ὄψε. —— Atlantidem dicit Calypſonem.

747 *Ratem.*] de qua Hom. Od. 1. Baris eſt propriè naues Aegyptiaca, teſte Herodot. & Propert. quum ait,

Baridos & contis roſtra Liburna ſequi:

de Cleopatra, Aegypti regina, loquens. ſæpe tamen pro quauis naui ſumitur, vt heic, & apud Aeſchylum Perſis.

749 *Neptunus.*] ἀμφιβαὶ & Neptunus à Cyrenæis colebatur. halcedo vocatur femina ceryli.

754 *Anthedonis.*] è qua Glaucus piſcator oriundus erat, qui olim guſtata herba, in mare deſiliit, vt ex prouerbio notum eſt. Anthedon autem Bœotiæ eſt vrbs, quam Threſſam nuncupat, quòd à Thracibus condita fuerit. Iam Glauco contubernalis fuit Vlyſſes, poſtquàm in mare eſt eiectus.

756 *Iactante.*] Vlyſſem. Leucothea porrò Vlyſſi per vndas iactato capitis ſui redimiculum tradidit, quo ille pectori ſuppoſito enataret.

762 *Drepanum.*] aliter Corcyram, vel Phæaciam: in qua defoſſa fuit falx, qua Iupiter Saturno patri, vel Saturnus Cœlo pudenda deſecuit. Apollonius:

ἔνθ' ἐνὶ μυρμηκιῇ κεκλιμένην ἰοειδέα

ἀμφιλ

ἀμφιλαφὴς πίειρα κεραυνίη εἰν ἀλὶ νῆσος,
ἣ ὕπο δὴ κεῖται δρέπανον φάτις, ᾧ ἄπο πυτὸς
μήδεα νηλειῶς ἔταμε κρόνος· οἱ δ' ἐδήτυς
κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμορε ἄρτης.
δηὼ γὰρ κείνη ἔνι δήποτε νάσατο γαίη,
ἵππους δ' ἐδαίνυ τάχιν ὄμπνιον ἀμήσασα
μακρείδα φιλαμέλη δρεπάνη ζωὸν ὀκλήσας.

In hanc insulam delatus Vlysses, Alcinoo regi longam suorum errorum seriē explicuit. Monstrum dicit Cyclopem. de cuius imprecationibus vide Hom.

766 *Nec talis.* Homerus:

——— ὃς ἀνοσίχθων
λήθετ' ἀπηλεών, ἑὰς αὐτοῦ ὀδυσῆι
ὠρσέμεν ἐπηπείλησε. ———

Melanthus Neptunus ab Athenienſibus colebatur, ita dictus propter μέλαινα πόντον & πολιὰν θάλατταν, vt volūt grammatici. equestrem autem Delij colunt, quòd equitum præses, & equorum sit inuentor: vel quòd naues equis respondeant, vt existimat Artemidorus.

768 *Portum.*] Ithacæ. Neritus etiam Ithacæ mons & portus. Quod heic de Pane cōminiscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id vel in puero scutica dignum foret.

771 *Meretrix.*] Penelope, quæ honestè & magnificè scortabatur, vt nonnulli volunt, ac similiter σεμνὴ apud Aristophanem in malam partem sumitur. Ad Scæas portas de corpore Patrocli pugnatum est. Mendicum vocat Vlyssem, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis conuiciis ac baculis petitus.

779 *Nec enim.*] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum sit etiam in patria cicatrices plagarum à Thoante quondam incussarum retenturus. Quum enim in Troiam irrepere vellet Vlysses (vt Palladium, credo, raperet) à Thoante se flagellari passus est: & laceras vestes, ne à Troianis agnosceretur, induit. qua de re sic apud Hom. Helena,

αὐτὸν μὲν ταλαγῆσι δεικελίῃσι δαμάσσας,
ἀμφὶ δὲ καὶ ἀμφὶ βαλὼν, οἰκῆι ἐοικὼς,
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν. Plautus Bacchidibus,

Ille mendicans penè inuentus interijt.

Dum

Dum ibi exquirit fata illorum. & mox,

—— Vlyssem vt prædicant
Cognitum ab Helena esse, proditumq; Hecubæ, sed ille se
Blanditiis exemit, & persuasit, se vt amitteret.

785 *Regem.*] Priamum, apud quem fingebat se indigna multa ab Agamemnone passum fuisse: vt apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.

786 *Promontorium.*] Bœotiæ, in qua Autolycus, patet Anticleæ, quæ Vlyssem è Sisypho peperit, habitabat. Ipse quoque Vlysses Odyss. vltimo de apro, à quo fuerat in Parnaso morsus, narrat. de Temmicibus dictum est.

791 *Proniorum.*] Pronij natione erant Penelopes proci, ex vna quatuor Cephalleniæ gentium. Lacænam intelligè Penelopen. Marinum tegmen de Ithacæ portu dicitur.

795 *Occidet autem.*] Vlysses Ithacam reuersus, à Telegono inter venandũ sagitta de improuiso transfixus est, cui pro cuspide aculeus turturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis venenum habet, præfixus erat. Ouid. in Ibin,

Ossibus inq; tuis teli genus hæreat illud,
Traditur Icarij quo cecidisse genet.

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta abigeret, Vlyssem sibi occurrentem, & ab ipso tanquam fure pecora repetentem, vulneraſſe & occidisse, quum neuter ab altero cognosceretur. versus eius hi sunt:

——αὐτὰρ ὁ νήσῳ
πιμπλάτην παρσίκιλτε, καὶ ἀ μάλα πάντα πέρηνεν
παυρὸς ἰὼν. μεμαρὼς δὲ βοηδρομίοιο τοκῆι
αὐτῷ, τὰ μάστευε, καὶ ἀλλήλω παρστεμιόξαθ κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonum quidẽ ad inuestigandum patrem è Tyrrhenia profectum fuisse, refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Cæterùm iuxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni. hinc piscis Sardonicus.

796 *Piscis.*] Tale mortis genus videtur apud Hom. Tiresias Vlyssi prædicere, quum ait,

——θάνατος δέ σοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

γήρᾳ

γήρᾳ τοῦ λιπαρῆ λελειμένον.——

Vxor Achillea est Medea, quemadmodum suprà diximus. eius consobrinus erat Telegonus. nam Aeetes, Medeæ pater, Circes frater fuit.

799 *Eurytanum.*] Aetoliæ populus, apud quem oraculum Vlyssis extitisse, testatur etiam Aristoteles. Abiit autem in Aetoliam & Epirum Vlysses, postquam in patriam redierat, partim quòd Ithacam exosus esset, partim quòd ita iussisset Tiresias, cuius hæc habentur in Poëta verba:

αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι πεφῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέι χαλκῷ,
ἔρχεσθ' ἤπειτα λαβὼν εὐήρεα ἐρετμόν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν οὐδέ.——

In his enim versibus regiones, quas diximus, videtur innuere, non βυθίμων nec κιλλέων Eustathij. est autem Trampya vrbs Epiri.

801 *Herculem.*] Alexandri Magni ex Barsine F. quem Polysperchon Tymphæus seu Epirota, dux Aethicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum 14. historiam integram leges apud Diodorum Sic. lib. 20. Hic Hercules ab Aeaco, Perseo, & Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quòd pater Alexander M. paternum genus ad Herculem & Perseum, maternum ad Aeacum referret.

805 *Pergo.*] ad quem montem vel rediit viuus, vel saltem post mortem delatus est ex Epiro, vel Ithaca: nisi eum quis malit è Tyrrhenia in Epirum translatum. Gortynia, Tyrrheniæ regio.

807 *Vitam expiraris.*] Fabulantur enim Vlyssem à Telegono priùs occisum, à Circe deinde resuscitatum fuisse, & secundò postea mortuum esse propter filij Telemachi & vxoris Circes, quas deplorabat, miserias. Apertius erit, si Vlyssem dicamus, dum ista deploraret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ, vel in Tyrrhenia, vel in Epiro. Videtur enim Vlysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde in Tyrrheniam concessisse, vbi & mortuus fuerit & sepultus. Adiiciam huc Plutarchi verba, quoniam ad historiam pertinent. τῷ ὀδυσσεῖ μὲν τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν θηκῶν ἐπανίσησαν.

μετὰ πρᾶ

μιζαπιμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαπηνὴς νεοπόλεμος, ἰδιαίωσε τ' μὴ ὀδυσσέα μεταναστῆσαι κὴ φόνῳ ἓν τ' κεφαλληνίας κὴ ζακυνθε κὴ ἰθάκης ἐφ' αἵματι, &c. αὐτὸς μὲν ἓν εἰς ἰθαλίαν μετέπεσε. κὴ ζῆ ἐξῆς. Facit huc etiam epitaphium Vlyssis nuper in membranis antiquis repertum,

ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένε ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τ' πολύμηλον ἐπὶ χθονὶ τήδε θανόντα
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσσίασεν, id est,

Vlyssi in Tyrrhenia.

Prudentem celebrémque virum post aspera fata
Hoc gratus tumuli cespite cælat honor.

808 *Quam occidens.*] Telemachus ducta Cassiphone sorore, Circes filia (alij Calypsonis filium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Cassiphone maritum vicissim interemit. eam porrò vocat Glauconis Absyrtiq; consobrinam. siquidem Circe, Cassiphones mater, soror fuit Aeetæ & Pasiphaës: quorum ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater fuit. Denique secundum iter dicit, quia secundò pòst Circen occisam, quæ prior mortem obiit, interfectus est Telemachus.

813 *Secundò.*] Iam enim ad inferos ante venerat, Tiresiam consulturus.

816 *Asinum.*] Vlysses, vt est in fabulis, quum ad Troiam nollet accedere, insaniam simulauit, & bouem cũ asino vel equo ad aratrum iunxit. deprehensus deinde fuit dolus à Palamede.

820 *Alius.*] Menelai errores post absolutam Vlyssis peregrinationem subiungũtur. Menelaus enim quum Helenam Troiæ non reperisset, verùm abreptam fuisse, nec vnquam Troiam venisse cognouisset: ad eam quærendam longis itineribus in Ægyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis causam tribuit sacrificiis, quæ quondam omissa, in Ægypto essent instauranda. Alij etiam saluti eius hoc modo consultum fuisse volunt, ne vnà cum fratre, vt erat in fatis, interimeretur. Cæterùm ex hac eius peregrinatione quædam Ægypti præfectura nomen de illo sumsit.

822 *Aufugerat.*] abreptum à Mercurio, vt ostendit Euripides Helena. potest etiam simpliciter dici, Helenã instar auis alicuius auolantis euanuisse.

825 *Scopulos.*] Sicilia, Arima dictos. Per anum capularem Cyprum synecdochicè innuit. Nam quum in Cypro quondam latêret Venus, & à diis quæreretur, anus cuiusdam indicio prodita est, quam deinde irata mutauit in saxum. Atque ita quidem Scholiastes: verùm ego Plutarchum sequi malim, qui Erotico, postquam dixit, grauiter sæpe puniri eos, qui sunt in amantes ingrati, de hac anu subiungit: *ἡ γοῦν αὐτὴ λίγει τὸν ξυνοίκειον καὶ λοιδορεῖσθαι τῷ ἐν κύπρῳ παρακύπτουσαν τοῖς ἀφικνουμένοις.* & paulo pòst. *ἐκείνη μὲν ἀπολιθωθῆναι παρακύψασα τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ.* Similis est in Ouid. Anaxaretes fabula.

827 *Eremborum.*] apud Nilum habitantium: qui aliter Troglodytæ & Ichthyophagi nuncupantur. Myrrhæ vrbem dicit Byblum, in qua Myrrha, postquam in arborem versa fuit, partu soluta est. historiam narrat Ouidius. Puerperæ dicuntur ægritudines, vt Lucinas horas protulit Prudentius.

831 *Gauantis.*] Adonidis Byblij, qui tamen cum Cyprio sæpe confunditur. eum Veneris odio Musæ interemerunt, immisso per venationem apro, cuius dente periit. vide Theocriti canticum elegantissimum *εἰς τὸν ἀδωνιν.* Schœnis dicitur Venus à iuncis, vt vult Scholiastes: Arenta à iungendis & copulandis amantibus. Hospita Venus colebatur ab Ægyptiis, teste Herodoto.

834 *Cephei.*] Aethiopum regis. Per calcitratus intelligit fontem, quem olim Mercurius, quū Ionem custodiret, pedis pulsu excitauit: vnde & locus ipse *πτέρνα ἑρμῆς* dictus. Laphrius vocatur Mercurius, quomodo Minerua suprà Laphria.

836 *Cepheus.*] is heic pro ceto ponitur, quem Neptunus in Aethiopiam immiserat, iusso insuper Cepheo Andromedam filiam belluæ epulandam proponere: quam deinde Perseus monstrata ceto Gorgonis facie (aut in ventrem ceti ingressus, more Herculis, vt videtur velle Lycophron) à morte liberauit, & vxorem duxit. Aurigenam dicit Perseum, ex aureo Danaës imbre genitum. eundem vocat & pennipedem, quòd Mercurij talaria sumserat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic nouacula.

840 *Ins*

840 *Interficeretur.*] interfectus fuit. neque rectè hoc Scholiastes Poëtæ insultat, & crapulam obiicit, quum tales Metachronismi & poëtis familiares sint, & Cassandram valdè deceant. itaque eadem figura dicet infrà,

Γοργοτόπους δίμορφον αἰδάξει ῥέος.

Messorem vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputauit.

842 *Equihominia.*] Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam ex collo parientem: nec non saxificam, propter effectum. mustelæ autem marinæ dicuntur ex collo siue ore parere.

845 *In statuas c.*] ostenso Medusæ capite, vt Cephenis apud Ouid. Pro πίτνων legendum censuerim πίτνον. Vocat deinde Perseum furem lucernæ seu oculi, quo Gorgones tres vicissim vtebantur, quémque Perseus, vt Medusam commodiùs obtruncaret, interuertit.

847 *Arua.*] Aegypti, quam Nilus quotannis inundat. In Aegypto porrò Troiam nouam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. Asbystes dicitur fluuius gentili vrbis nomine, sicut & Bisaltes.

849 *Condormiens.*] ad obtinendum à Proteo responsum, extat fabula Odyss. δ. Argiuam canem dicit Helenam, quæ tantùm feminas pariebat, vt Hermionam & Iphigeniam: ac tres habuerat viros, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus & Achilles, legitimi coniuges non fuêre, quum alter eam septennem, alter secundùm quietem vxorem habuerit. Cæterùm pro Ἀργείας habet Stephanus αἰγίας. est enim illi αἴγυς vrbs Laconiæ, secundùm Euphorionem.

852 *Iapygum.*] Apulorum, quorum deuicto exercitu, Mineruæ Spoliatrici, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. ἀσπίδας & δίμορφος idem valent. Siris Italiæ fluuius est, & vrbs. Lacinium Crotonis est promontorium, in quo & Iunonis Laciniæ templum fuit.

857 *Iuuenca.*] Thetis. De Hoplosmia Iunone diximus. Nouemcubitalem intellige Achillem, Thetidis

F. ab Aeaco Pelei patre, & Doride Thetidis matre ortum. Quin etiam Eleæ matronæ, primis ludorum initiis, inter cæteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plãgebant. testis Pausan. Eliac. β. Terræ cacumen de Lacinio intelligitur.

866 *Tauri.*] Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat, filius autem fuit Veneris, quæ Colotis vocatur à iuuene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis κῶλα) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum Athenis dedicauit. alij malunt à femoribus nomen duci, vt Lucianus à promontorio. Alentia vel Alesias dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluuio, ad quem colebatur. Longurus Siciliæ lacus, vt & Gonusa.

869 *Saltum.*] Corcyram, in quam Saturni falx decidit. De Conchea nihil adhuc apud vllum scriptorem reperire potui. De Sicanis vide Diodorum.

871 *Induti.*] Herculis, cui Iason, Crethei nepos, templum circa Syrtin, peractis ibi certaminibus, extruxit.

875 *Seruant.*] Strabo ι. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποτελισθέντων παγχρύσων, ἃ ἐποίουν οἱ ἀργοναῦται, φασὶ λεγόμενον ἐπὶ καὶ νῦν λέγειν ποικίλως ὡς ἐπὶ τῶν ἠύτε ψήφους. Apollonius hæc Aethaliæ insulæ tribuit.

877 *Alios.*] Guneum, Prothoum, & Eurypylum. Teuchira Libyæ vrbs, pòst Arsinoë dicta. Atlantis diuersorium est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incola denominatus.

881 *Mopsum.*] Argonautam, Ampyci F. & Titæronis, qui vrbi nomen dedit, nepotem. is morsu serpentis periit, teste Apollonio. Iam alius est hic Mopsus ab eo, qui suprà fuit Apollinis F.

883 *Erexerunt.*] Idem fit Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro & Miseno apud Virgilium.

885 *Ausigda.*] Libyæ vrbem, numero multitudinis. secundùm Callimachum: insulam secundùm Hecatæum. eam Cinnyphus præterfluit.

887 *Colchica.*] Medea. Quod heic de patera dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllæensib. viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidib. donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum,

darum, glebam Triton Euphemo & Argonautis tradit in xenium. Scopulos dicit Syrtes. De Tiphy Ouidius,

Tiphys in Aemonia puppe magister erit.

891 *Regionis.*] Libycæ. Apollonius:

——πίσσῃσιν δ' ὅπη χθονὸς ἰδρυθεῖεν,
μήποτε τλῶ δηίοισιν αἰσχήσασθαι ἴκεσι.

Triton biformis vocatur, quoniam suprà homo, infrà piscis est. fuit autem rex Libyæ secundùm veram historiam. Per donum intellige pateram Tritoni donatam, quam deinde Libyes acceperint. Asbystæ sunt Libyæ populi. Cyphæi sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

899 *Tenthredonis F.*] Prothoum. Palythrium sumit pro Magnesio. Cęterùm hunc versum cum Stephano sic lego,

ἀμφρύσιον σκηπτοῦχον Δρυάμπιον.

Amphrysus Magnesiæ fluuius, cuius & vrbs Euryampe. Prothoi porrò epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Πρόθοϊ πεπτηῶτι· τόδ' ἦμα
κεῖται. κενοίκισσον δ' ὄνομα τύμβος ἔχει. id est:

Corpus habet pontus Prothoi Tenthredone nati.
Iste viri tumulus nomen inane gerit.

901 *Lupi.*] Locus est in Thessalia, qui λυκοσόμιον appellatur, quòd ibi lupus quidam quum boues & oues, quas pro Actore interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidem sit conuersus. Huius loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cuius latiorem historiam vide in Achaicis Pausaniæ. Tymphrestus Melienſium mons est, Thessaliæ populorum.

903 *Aegoneam.*] Meliēsium vrbem, aliis Ægonem. Echinus, Irus, Trachin, vrbes Thessaliæ: Titarus verò mons. Gonus etiam Gonusa dicitur, & ab Hom ὠγυγίη γενέσθαι. Phalanus & Olosson (contractū ex Olossson) Epiri & Thessaliæ sunt vrbes. Castanæa Magnesiæ vrbs. de qua dicta sunt secundùm quosdam τὰ καστανία, sicut à Cerasunte cerasa.

911 *Alium.*] Philoctetem, qui quum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Troiam, Herculis sagittis, quæ penes

ipsum erant, opus videbatur. Hinc Propertius,

Troia bis Oetæi numine capta dei.

siquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterum ipsius mortui sagittis, quas iubebat oraculum in castra Græcorum deferri. Æsarus, Crotonis fluuius. Ab hydro morsum fuisse Philoctetem, vel è Sophocle notũ. De Crimissa Virg. lib. 3.

——heic illa ducis Melibœi
Parua Philoctetæ subnixa Petilia muro.

eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

913 *Facis.*] Paridis, quem dum gereret in vtero mater, facem in somniis visa est videre. Tubicina Minerua ab Argiuis tamquam tubarum inuentrix colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridem rectà diriget, intendens nexum Mœotium, siue arcum flexilem (nisi quis πλόκῳ de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.

916 *Duræ.*] Trachiniæ fluuij, iuxta quem Hercules in rogo viuus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente. arcum enim heic draconem vocat, propter formã rotundam: vt alij, propter sibilum telorum. sic ὄφιν vocauit sagittam Aeschylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita vicissim Pindarus cantica sua lyrica vocat tela: & ψαλμοὶ per translationem de arcu dicuntur. Molares pro telis ponit, quæ tamquam dentes, mordent.

919 *Crathis.*] fluuius Sybaritidis. Ouidius:

Crathis & hinc Sybaris vestris conterminus oris,
Electro similes faciunt auroq; capillos.

Alæo Apollini templum cum arcu dedicauit Philoctetes, postquam certam nactus sedem, ἀλᾶσθαι, id est, errare & vagari desiit. Nauæthus, Italiæ fluuius, à nauiũ incendio denominatus. vide Halicarnass.

922 *Occident autem.*] Quum enim Pellenij ex Achaia profecti Italiam incolerent, superuenientes postea Lindij siue Rhodij, illos expellere noluerunt. quod dum fieret, aduenit eò Philoctetes, qui à Rhodiis quum staret, occisus est in prœlio à Pelleniis.

924 *Quos.*] Lindios & Rhodios. nam Lindus est vrbs Rhodi,

Rhodi, in qua Thermydrus & Carpathus montes. Alienam terram intellige Italicam.

917 *Macellus.*] Italiæ ciuitate, quam Polybius μάκελλον vocat. Quoniam tamen Macellus Siculis & Ionibus hortorum septum significat, vt docet libro 4. Varro: non absurdè quis existimet μακέλλας heic maceriam sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.

930 *Equi fabricator.*] Epeus Phocensis, Panopei (ab hoc vrbs Panopeus dicta) F. qui Durateum equum fabricatus est. Langaria, vrbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tamquam ἰκκαπικῶς propter hyperbaton sequens omissum, subaudiendum venit.

935 *Quod de ouibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boues Electryonis, Mycenarum regis abegissent, & liberos vnà occidissent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium suum illi promisit, quicumque fratrum ipsius mortem vlciscceretur: qua accepta conditione Amphitruo, Cephalo Athenienſi & Panopeo Phocensi assumtis, Teleboas expugnauit opera Comæthonis, filiæ Pterelai, quæ Amphitruonis (secundùm alios, Cephali) amore capta, aureum patris capillum desecuit. Iam in hoc bello milites suos sacramento obstrinxerat Amphitruo, ne quid de præda (nam per oues tota præda intelligitur) absconderent. quod quidem iusiurandum Panopeus transgressus est. Vxoria connubia dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitruo.

936 *Alœtin.*] Mars & Minerua, bellici sunt dij, per quos peierarat Panopeus. Dicitur Minerua Cydonia à Cydoniis Arcadiæ vel Cretæ populis. eius templum Clymenus in Elide extruxit. Alœtis quomodo dici potuerit, non video, nisi ea fortè ratione, qua Bacchus ἄπις cognominatur, & Venus πάνδημος. Mars deinde Thraciæ deus vocatur, quòd olim Thraces fuerint bellicosi. quanquam & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. Frater Panopei fuit Crissus.

943 *Dij.*] Mars & Minerua, irati Panopeo periuro.

Pugilem egregiũ fuisse Epeum, ex Iliade manifestum fit. Calaber etiam hoc elogium illi tribuit:

—— ἀλλ' ἔ οἱ ὡς ἐτόλμα ἔνεικεν ἱκέσθαι
ἔνθα πυξομαχίης πολέμου δ' ἐς πάλεν ἀκάμαντα
ἔστησε λύζαλέοιο πόνου ἄριστον ἑαυτῷ δῆσεν.

Cyris, & Cylistarnus, Italiæ fluuij.

948 *Statuam.*] equum Durateum. hunc ad Mineruam Iliacam placandam Græcos erexisse, probare nititur Dio in oratione pulcerrima, quæ πρωικὸς inscribitur. Myndia dicitur Pallas à Myndo, Cariæ vrbe. Stephanus tamen eam vult in Calchide coli. De hac Epei dedicatione conscripta est Theocriti πάλικος (eam Simmiæ attribuit Hephæstio) poëma elegans & artificiosum.

953 *Phœnodamantis.*] cuius historia iam est explicata. Clades dicit eas, quibus Laomedon coactus fuit Hesionam filiam ceto exponere. Lęstrygones nunc Leontini vocantur.

958 *Luctatoris.*] Erycis, à cuius matre, Venere, seruatæ sunt Phœnodamantis filiæ.

963 *Catulum.*] filium, Egestem nomine, & Aceste Virgilio dictum: qui tres in Sicilia vrbes condidit, Segestam, siue Acestam, Erycem, & Entellam. Spurius Anchisæ dictus est Elymus, quem in Siciliam, tres habentem colles atque promontoria, abduxit vnà cum aliis Troianis Egestes: vnde Trinacrius iuuenis videtur à Poëta vocari. Historiam vide in Halicarnass. fol. 32. codicis Græci.

970 *Patriam.*] antiquam, nempe Troiam. Lego autem heic ἀρχαιόπατρον vno verbo. nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra. nisi quis malit ἀρχαιοπατρίδον gentile. est enim ἀρχαιόπατρα Siciliæ vrbs. Quinetiam Gregor. Nazanzenus in tragœdia sua carmen hoc à Lycophrone mutuatus, ἀρχαιόπατρον habet.

976 *Intonsa.*] Hoc de viris intellige. mulieres enim contrà comam in luctu tondebant apud Græcos.

978 *Multi.*] reliquorum Troianorum. Siris & Leutarnia, Italiæ vrbes. harum Siris postea πολίειον dicta, pro fluuio quoque sumitur.

980 *Calchas.*] de quo suprà dictum fuit. Miris verò modis torquet se heic scholiastes, & solita audacia Lycophr

cophronem temerè reprehendit. Id enim sciendum est, Calchanti prædictam fuisse mortem in hoc tempus, quo in vatem se peritiorem incideret, vt Colophone accidit. eam historiam nunc Lycophron repetit, quasi diceret: Calchantem, postquam inferior in arte vaticinandi deprehensus est, occisum ab aliquo fuisse: quãuis alij dolore periisse tradant. nam quod ait de Hercule Scholiastes, ab eo occisum Calchantem: id vnde sumserit, nescio. ex Poëtæ certè verbis nihil tale colligi potest, neque adeò ex quoquam eorum, qui Herculis res descripserunt. Sepulchrum Calchantis, cuius heic fit mentio, honorarium dumtaxat fuit. nam de eodem dicetur infrà,

ὃ δ' αὐτονείων ἄγχι κἀλχαντ@ πάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἄπεργε ψεύδηεμεν.

Sisyphium vocat Calchantem, quòd instar Sisyphi, qui etiam in prouerbium venit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

πλείονα δ' εἰδείη αἰολίης σισύφης.

Dercyllidas quoque Xenophonti Sisyphus cognominatur. Flagellum rotundum de pugno potest intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo sustulit Hercules, vel de fulmine. dicitur enim & γηγυλάτης Iupiter. Chonia siue Chone olim dicta fuit Italia, testibus Hesych. & Steph. Itaque rectè apud Aristot. χῶνες pro χάονες à doctiss. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt, qui quũ Ægyptiorũ lingua Chon vocaretur, in Italiam delatus, Chones à se quosdam denominauerit.

985 *Dolore afficient.*] Quum enim Troiani isti in Italiam venissent, Ionas siue Athenienses, qui priores illã occuparant sedem, expulerunt, adiuuantibus Crotoniatis & Achiuis: quique in Mineruæ templum confugerant, eos vnà cum sacerdote trucidarunt. Laphria & Tubicina cur dicatur Minerua, docuimus. pro ξυθίδος repono ξυθίδας, ex emendatione I Aurati, viri vtraque lingua doctissimi. nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidæ, teste Hesych.

990 *Gentilem.*] Græci enim cum Græcis, nempe Athenienses cum Achiuis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium Letarchi nomẽ, qui fuerit sacri-

ficulæ filius, poni. λήϊτον quidem Herodotus ab Achiuis prytaneum dici teſtatur.

993 *Alij.*] Græci. Tulleſij montes ſunt in Theſſalia. Pro ἀλισμήκιο Scaliger legit ἀλισμήκιο.

995 *Amazonis.*] Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic impigra puella vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempeſtate delata, Cletem vrbem condidit, cuius reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

999 *Cuius.*] Penthesileæ, quam etiam poſt mortem Achilles amauit. Propertius:

Cuius vt auratam nudauit caſſida frontem,
Victi victorem candida forma ſuum.

Poſtquàm igitur cognouit à Therſite, qui heic propter formæ turpitudinem ſimiformis vocatur, eius oculum eſſe læſum, ipſum occidit.

1002 *Vrbem.*] Cleten. Quam heic vocat reginam Cleten, poſterior fuit illa, quæ vrbem condidit. ſiquidē omnes, vt dicebam, Cletes vrbis reginæ, Cletæ vocabantur. Laures filios nuncupat Crotoniatas. Laure enim Crotonis vxor fuit. De Terina & Ocinaro dictum eſt.

1012 *Ferentem.*] Nireum. Homerus,

νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.

Aprum ducem intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. Aetolum natione, eſt enim Lycormus Aetoliæ fluuius. Pedata vela dicit, quòd pede ſuo ſiue funè ſubtus vtrimque tendantur & circumagantur. nam, vt inquit interpres Apollonij, ζ' σχοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς καὶ ζ' κάλως, πόδας καλοῦσιν, ἐφ' ἑξῆς ὄντων, ἐσχατόδας. Virgilius,

Vnà omnes fecere pedem. —— Lucanus quinto,

—— *& flexo nauita cornu*
Obliquat læuo pede carbaſa. —— & octauo,

—— *quo nunc pede carbaſa tendi*
Noſtra iubes. ——

Catullus pedem pro ipſo velo poſuit. Plautus verſoriam vocat, vt nuper Turnebus docuit, vir doctiſſimus. Argyrini portò ſunt Epiri populi, teſte Stephano, ne Scholiaſtis deliria ſequamur. Ceraunia quoque

Epiri

Epiri promontoria.

1020 *Lacmonij.*] Lacmone vocatur Pindi montis vertex, à quo multi oriuntur fluuij, in his Aeas.

1021 *Vicinus.*] Aeanti. Crathidē Callimachi scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit, à quo etiam is, qui in Italia fluit, nomen acceperit. id quod & Pausaniæ videtur. Mylaces, Epiri populi, in qua Nereus ac Thoas cum suis habitarunt. Polæ etiam oppidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non inuenissent, ad quam inuestigādam ab Aeete (is fuit Aeæ vrbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec auderent in patriam reuerti, iuxta Dizerum fluuiū extruxerunt, & ab exilio, quoniam πόλαι Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis & Polis hæc cecinit:

οἱ μὲν ἐπ' ἰλυοεντὶ πόρου ἀχάραντος ἰόντες,
λᾶας παρὰ ξανθῆς ἀρμενίης ὄφιος
ἄσυρον ἐκλίσαντο, τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίαυσε
χαιτὴς, ἀπὸ κείνων γλῶσσ' ὁμόφωνα πόλαις.

Apollonius quoque,

οἱ δ' ἄρ' ἐπ' ἰλυοεντὶ μιλαμβαθέι πολιμῶι,
τύμβον ἐν' ἀρμενίης κάδμιλ. ὅτε πύργον ἔδειμαν
αὐδήσαν ἐγχλίτανι ἐφέσιοι. ——

Hanc vrbem Plinius Colchinum videtur vocasse, Spōsiferam nauem vocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

1027 *Meliten insulam.*] Pachyno obiectā: à qua Melitæi catelli celebrantur, quanquam alij ad Illyricā Meliten hanc originem referant. Othronus, inter Epirum & Italiam insula.

1030 *Sisyphij filij.*] Vlyssis, qui quum propter Hecubam lapidatā in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecate, quæ somniis præest, templum extruxit, & Hecubæ cenotaphium. vnde factum est, vt pars quædam Pachyni ab Vlysse denominata fuerit Vlysseum promontorium. Longatis hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum suprà Minerua. solēt enim aliquando poëtæ idem epitheton diuersis diis attribuere.

1034 *Aui occisor*] Elpenor, qui auum Abantem, quē videbat negligenter à famulo duci, imprudens occidit, nā in seruum directo baculo, casu auum petiit, vt etiam

etiam Tlepolemus Licymnium. qua de causa quum exulare cogeretur, expeditionis Troianæ socius fuit, & inde in Epirum deuenit. Homerus tamen ad Troiam occisum tradit, & epitaphium Græcum, cuius hæc est inscriptio: ἐπὶ τλιφιλώοιο κεκεύθει δὲ τρυόεν. Coscynthus aliter Euripus dicitur, Eubœæ fluuius.

1039 *Integro a.e.*] Hoc Græci vno verbo ἀπενιαυτίσαι, & exilium ipsum ἀπενιαυτισμὸν dicunt. Solebant autem veteres, si quem ciuium, ac præcipuè propinquorum occidissent, annuo exilio multari.

1040 *Telphusia.*] Arcadica, à Telphussa, vrbe Arcadiæ. éstque hoc Erinnyis epitheton, eam enim Thelpusij (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. Abantia, vrbs Illyriæ (Amantia κτῆ βαρβαρικῶ τροπῶ teste Steph. dicta) ab Abantibus Troia redeuntibus condita. Atitanes Epiri populi. Iam pro πτάκτῃ. vel πρόκτῳ, vel πλακτῳ (quorum nullum placet) lego ἀκτῇ, ídque sumo ἐμφατικῶς (quemadmodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adiiciatur αὐτῇ) pro Leucade, quam Homerus ἀκτὴ ἠπείροιο dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Actium promõtorium. Varias Actas enumerat Stephanus. Pro πολυαίθα quoque restituo πολυαίθους, ex Apollonio & Steph. est enim Polyanthes Chaoniæ fluuius, de quo sic Apollonius:

ἠμιδαὴς Φαίθων πίσει ἕρματος ἠελίοιο
λίμνης ἐς κοίλας πολυανθέος, ἣ δ' ἔλυτο πᾶσι
τραύμασιν αἰθομένοιο βαρὺ ἀτειρέα ἰὸν ἀτμήν. id est,
Semustus Phaëthon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthis aquam, quæ nunc quoque passim
Vulneris ardentis tetros expirat odores.

1047 *Alius.*] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, vt refert Calaber. De Asclepiadarum peregrinationibus Aristides, orator disertissimus, hæc tradit: Ἔτι μὴν τοῦ θεσσαλίαν ἡμιεῦσιν εἰς ὑποδοχὴν ἧ πατρὸς, ἧτο ἦ, ὡς ὁ κώων λόγος, πλεύσαντες εἰς κῶ τὴν μεροπίδα, οἰκίζουσί τε, καὶ εἰς ἦθη πείσοντα τῇ φύσει τῆς χώρας κατέστησαν. & paulo pòst: ἔχουσι δὲ καὶ τὸν κοιλικὸν τόπον, καὶ κινδυνεύσαντα τὸν τῆς ἀφροδίτης ἱερὸν. ἀπέλαυσι δὲ καὶ κύρνος αὐτῶν. De Calchantis sepulcro dictum est. Pro ὀγχηστὸ

Scal

Scaliger mauult ὀγκώσῃ, & mox τύμβῳ pro τύμβον.

1050 *In ouillis.*] Daunij enim secundùm quietem accipiebant oracula, quũ ouillis pellibus ante templũ siue aram Podalirij incubarent. lauabant præterea simul cum pecorib. in Althæno fluuio, valetudinis causa. Aesculapius olim Epius dicebatur, vt & medicus quilibet. eius filius, Podalirius.

1056 *Legatis Aetolorum.*] Diomedes, vt suprà diximus, Dauniæ terræ imprecatus fuerat, ne vnquam fructum ferret, nisi ab aliquo eius gentili coleretur. Venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam Aetoli, & hereditariam terrã repetierunt. Iustinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat:

Pulsi ab Apulis (Diomedis socij) *consulentes oracula, responsum acceperant, locum, quem reperissent, perpetuò possessuros. Hac igitur ex causa per legatos, sub belli comminatione, restitui sibi ab Apulis vrbem* (Brundusium) *postulauerãt. Sed vbi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in vrbe sepeliunt, perpetuò ibi sedem habituros. atque ita defuncti respõso, diu vrbem possederunt.*

Salangi & Angæsi sunt Italiæ populi. Diomedes autem filius fuit Tydei, quem heic cerebriuorum vocat, quòd Melanippi hostis, à quo grauiter vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, vt est apud tragicos.

1067 *Nauboli posterorum.*] Schedij & Epistrophi, ducum Phocensium, qui ad Troiam perierunt. Temessa Calabriæ ciuitas est, quam antea Tamasam vocauit. Hipponium Italiç mons. Ceterùm in Temessam etiam Vlysses aberrauit: cuius rei historiam describit Pausan. Eliac. β.

1070 *Crisses.*] in Phocide. Lilæa quoque Anemorea, Amphissa, Abæ, Phocidis vrbes.

1075 *Setæa.*] Hæc mulier fuit Troiana, quæ quũ in exilium abduceretur, & iter longius ægrè ferret, naues Troianorum apud Crathidé & Nauæthum, Italiæ fluuios combussit, qua re cognita Troiani ipsam ad rupẽ quandam, quæ inde Setæa dicta, vt & regio ipsa Setæum, cruci affixerunt.

1083 *Membletis.*] Italiæ fluuij. Quam heic περιπάλλων νῆσον

νῆσον vocat Lycophron, eadem videtur, quæ κύπρος dicitur: quam quidem Latinis Corsicam esse, ignorat nemo. Lametus etiam Italiæ fluuius, iuxta Crotonem.

1087 *Atque illos q.*] Epilogus enumerationis Græcorum, qui peregrè vel perierunt, vel diu vagati sunt, & nouas deduxerunt colonias. hinc ad eos transit, qui in patriam reuersi, indignè sunt excepti.

1092 *Cerdyle.*] Ioui, qui à lucro sic denominatus videtur, vt ab vrbe Larynthius. Cum echino comparat Nauplium, propter astutiam. de eius technis diximus. Gallinas dicit vxores Græcorum Troiam profectorum. Nauiuoras faces intelligit eas, quas de Caphareo mõte suspenderat Nauplius. Ramum vocat Palamedem dolis Vlyssis interfectum, & in Lepetymno, monte Methymnæo sepultum.

1099 *Vnus.*] Agamemnon. is Mycenas reuersus, ab vxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli nec manuum exitus haberet. Homerus in mensa occisum tradit ὡς βοῦς ἐπὶ φάτνῃ. Cum Lycophrone facit Aeschylus Eumenidibus De balneis veterum hæc Artemidorus: πάλαι μὲν εἷς ἦν ποιητὴς τὸ βαλανεῖον: ἐπεὶ μὴ σωιχῶς ἐλούοντο οἱ ἀνθρωποι, ἀλλ' ἡ πόλις μετεφρεψάμει: ἡ μεγάλου πεισάμενοι πόνου. ἵνα γὰρ αὐτοῖς κατάμημα πόνου ἡ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λέγειν.

1106 *Tænarum.*] ad inferos, quo fert ex Tænaro via. Leænam dicit Clytæmnestram.

1108 *Ego autem.*] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Aiace tradita fuerat, in balneo, tanquam pellex est occisa. Eodem quoque modo apud Aeschylum de morte sua vaticinatur Cassandra, & sic ait inter cetera:

ἐμοὶ δ' μέμνηται ἀμφήκει δορί.

1110 *Siquidem mihi.*] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, gemina est illi Euripidis Alcestide,

σὺ ταῦτα σώσας γάρ μ' ἐπισκήψω κάρᾳ
σοὶ τάσδε θεῖναι πλόκαμος. —— & iterum:
πόλεις σιδήρῳ τέμνετ' οὐχένων φόβῳ.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, κεῖνος γάρ ἐστι κατακαλύψαι θυσίᾳ. sic enim hunc locum

locum reſtituimus. Neque ignotum eſt Homeri hemiſtichium,

ποῖόν σε ἔπος φύγε ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius:

—— nec te tua funera mater

Produxi : —— quem locum peruertunt interpretes.

1114 *Vipera dipſas.*] Clytæmneſtra, de qua ſic eadem apud Aeſchylum,

—— τί νιν καλέσσι δυσφιλὲς δάκος,
τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν ἢ σκύλλαν λιμὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυβλήτων βλάβη,
θύουσαν ἁδὲ μητρὶ, κἀπονειδίσαι λόγοις
φίλοις πνέουσαν: ——

Viperam autem à dipſade differre, naturæ ſtudioſis notum eſt.

1117 *Sine gemitu.*] Pro ἀστένακτα videntur Scholiaſtæ quidam Græci ἀστόμβακτα, id eſt, ſine intermiſſione ac mutatione, legiſſe.

1118 *Vocans autem.*] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmneſtram refert, ideóque θοίνῃ pro θοίνην auſus eſt reponere: quũ & ſenſus huic repugnet, & ſcriptorum teſtimonia longè aliò vergant. Nã apud Homerum Agamemnon ad Vlyſſem de Caſſandræ clamore & eiulatu ſic ait,

οἰκτροτάτῳ δ' ἤκουσα ὅπα πριάμοιο θυγατρὸς
κωκυούσης, τὴν κτεῖνε κλυτοτεύκεος δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί. ——

Aliud etiam teſtimonium ſi quis requirat, Imagines Philoſtrati conſulat.

1120 *Catulus.*] Oreſtes. de quo ſic eadem apud Aeſchylum:

ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλκαρ· αὖθι πημάσεις,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, Aeſchylus Choephoris.

1123 *Maritus.*] Agamemnon, cui mortuo templum Spartani dedicarunt, Agamemnonis Iouis appellatũ. Sicut enim Iupiter Spartæ vocabatur Agamemnõ, vt ſuprà diximus, ſic Agamemnon vice verſa poſt mortẽ cognominatus eſt Iupiter. Similiter in Aegypto Venus

Zeph

Zephyritis appellata fuit Arsinoë, reginæ cognomine, vt apud Callimachum in Athen. lib. 7. & Arsinoë rursum Zephyritis, vt apud Catullum est videre, & Edylũ in Athen. lib 11. vbi & Arsinoës templum commemoratur. Aristæus quoque Iupiter quondam dictus est, si Apollonij scholiastæ credimus, & Pythionice meretrix, Venus teste Theopõpo. Quinetiam Ammonis ac Beli cognomina ab hominib. desumta, testatur Pausanias. Oebalus autem Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundùm quosdam.

1128 *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atque alio Leuctris. Dardanus, Italiæ vrbs, iuxta paluſtres Salpes aquas.

1133 *Hectorea.*] quæ in occipitio nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicumque eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citante Polluce lib. 2. τὸν κερὸν ὄπιθεν τοῦ τραχήλου μὴ δεῖν ἀποκείρεσθαι τὸ μίτωπον. ἀφικνεῖσθαι γὰρ τὴν τραχήλου. Abantum autem coma aliter, vt poëticè loquar, secabatur.

1136 *Remedium.*] Adumbrauit illud Euripidis ex Hippolyto,

πένθη μίγιστα δακρύων κεκρύμμεθα.

Multa quidē habet hic poëta ex Euripide atque etiam Sophocle sumta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

1137 *Furiarum vestem.*] id est, nigram. cum tali enim veste pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere nolebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum baculo. faciem quoque cærulea tinctura deformabant.

1141 *Luctum contra.*] Tertio post excidium Troianum anno pestis grauissima per totã Locrẽsem regionem est grassata. de hac sedanda Apollo consultus, iussit Locrenses mille deinceps annis cõtinuis ad Mineruam Troianam, quæ ipsis ob Cassandræ stuprum grauiter esset infensa, puellas duas sorte lectas mittere. Eas deinde Troiani, quum primùm mittebantur, in itinere occidebant, & combustorum cadauerum cinerem proiiciebant in mare. vnde aliæ cautiores deinceps factæ, furtim Troiam vsque in Mineruæ templum commeabant,

bant, vbi postea Deæ perpetuò ministrabãt. quem quidem morem ad suam penè ætatem vsque durasse testatur Plutarchus, ὡς ἐκ τῶν βεβιωκότων παραμεμένων, adductis etiam poëtæ cuiusdam hac de re verbis, καὶ μὴν ἐκ πολὺς χρόνῳ ἀφ' ἑκάστης πέμπουσιν εἰς τροίαν πίναωτας ἐκ παρθένους,

αἳ καὶ ἀνάμπτοχοι γαμετοῖς ποσὶν ἦπτ ἔλαα
ἢ οἴαι (lego ἠοίαι) σαίρεσκον ἀθλιαίης ὡς βαμὸν
νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ ἐκ βαρὺ γῆρας ἰκάνοι,

ἦλθ τὴν ἄκαρπος ἀκολασίαν. Quocirca minus mirum videri debet, quod inquit paulo pòst de millenario tempore Poëta. Si quis enim à Troia capta mille deinceps annos numeret, ad 574. annũ ab V. C. perueniet. Quid quod etiam D. Hieronymus huius historiæ quodam loco meminit his verbis: *Iustum est & Locridas virgines non tacere: quæ quum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obsceni rumoris & pollutæ virginitatis vllam fabulam dedit.*

Veneris prædonem vocat Aiacem, quòd Cassandram virginis nomine spoliauerit.

11460 *Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ sorte ductæ, Troiam sint missæ. Larymna Bœotiæ vrbs est, secundùm Strabon. & Pausan. Spercheus & Boagrius sunt fluuij Thessaliæ, Locridi vicinæ. Cynus, vrbs Opuntis & nauale. Scarphea, cui postea Pharygis nomen inditum: Naryx, à qua Narycius dictus Aiax: Phalorias quoque ac Thronium, Locridis sunt oppida. Hodœdocea domus ab Hodœdoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro ἰλίας lubens reposuerim οἰλίας (aut saltem dixerim, primam nominis huius literam poëtica licentia, qua etiã Hesiodus, Pindarus, & Euripides vsi, sublatam) quam quidem coniecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. Gygæa Minerua videtur à palude Gygæa dicta. vocatur etiam Agrestis de agriculturæ inuentione.

1159 *Traonis.*] montis Troiani, vt vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, πέρην legit. Quod autem de cõbustione ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificij genus, quo ciuitates fame vel peste laborantes expiabantur. atque ad id infelicia ligna sole-

re adhiberi, refert Macrobius. Sithonia filia fuit Rhœtea, à qua dictum Rhœteum promontorium, quod heic totum agrum Troianum comprehendit.

1163 *Amphiræ.*] Mineruæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. Robusta autem Trœzeniis colebatur, quemadmodum Robustus Iupiter Argiuis.

1170 *Baculum.*] ramum, ad verbum. Propertius,

Ille etiam Hylæi percussus vulnere rami. & iterum,

Mænalio iacuit pulsus tria tempora ramo.

1173 *Perniciosam gentem.*] Locrensium, quorum princeps, Aiax, olim Troianis pernicioſus fuerat.

1174 *O mater.*] Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyss. ψ.

μῆτερ ἐμὴ δυσμῆτερ, ἀπιθέα θυμὸν ἔχουσα.

Persei siue Persæ filia est Hecate, quæ Perseis ideò vocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. vocatur & Brimo, quòd contra Mercurium infremuerit, licet hoc Ioui filio tribuat Clemens Alexandrinus. Hecubam porrò ab Hecate transformatum iri dicit, quòd illa canum sit dea. De Strymone & Zerintho dictum est. Phærea nuncupatur Hecate à Pheris, vrbe Thessaliæ. Alij tradunt eam Iouis & Phereæ filiam fuisse.

1183 *Herilibus.*] Vlyssis heri, cui Hecuba sorte obtigerat, vt est in Eurip. is enim honorarium Hecubæ sepulcrum, vt suprà diximus, in Sicilia extruxit. Triceruicem vocat Hecaten, vt modò triformem. nam, vt ille ait,

—— tria sunt Hecateidos ora Dianæ.

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Iuno, Proserpina.

1189 *Frater.*] Hector. eum propter pietatem & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicit abducendum esse. Ceterùm Ophion ante Saturnum cum Eurynome in cælo regnabat: cuius solium postea tenuit Iupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. Natalem Iouis terram dicit Thebas, vbi locus erat quidam, Διὸς γονὰι dictus, in quo Iupiter, secundùm quosdam, natus est. Thebas quoque vocarũt Græci quidam beatorum insulas, vt habet epigramma apud Herodotum,

ἐξ ἧς ἀπὸ μακάρων νῆσοι, φῶς πᾶσι τὸν ἄελιον
ζῳῶσα θεῶν βασιλῆα ῥέη τέκε τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ.

Mater Iouis est Rhea, quæ Eurynomen, priorem reginam, de cælo deturbauit. quare & luctæ perita hoc loco dicitur.

1199 *Puerorum.*] Lapidem Saturno, qui liberos omnes deuorabat, pro Ioue suppositum fuisse, vt & equum pro Neptuno, docent fabulæ. Iam Pausanias extremis Bœoticis supra Chæroneam tradit esse montem Petrachum, in quo Saturnus hunc lapidem comederit. Centaurum vocat Saturnum, quòd infrà draco fuerit, itaque biformis, instar Centauri: vel quòd olim in equum se conuerterit.

1206 *Quo te.*] Quum Thebani bello simul & peste vexarentur, Apollinis oraculo iussi sunt Hectoris ossa Thebas deferre. id erat huiusmodi, citante Pausania:

Θηβαῖοι κάδμειο πόλιν κατανάγετε ναίοντες,
αἰεὶ ἐθέλητε πάτραν οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
ἑκτορ' ὀστέα πεμπτάδυ κομίσαντες ἐς οἴκους
ἐξ ἀσίης διὸς ἐνισίης ἥρωα σέβεσθε. id est:

Cadmei ciues, dentalis clara propago,
Si patria vultis felices degere auita,
Priamidæ Thebas arcessite Hectoris ossa
Ex Asia Iouis auspiciis heroa colentes.

Huc pertinet epitaphium Hectoris, nuper in schedis antiquis repertum,

ἐπὶ ἕκτορος κειμήλια ἐν Θήβαις.
Ἕκτορι τῷδε μέγαι βοιώτιοι ἀθρήσαντες ἔτευξαν
τύμβον ἐπὶ γαίης σῆμ' ἐπιγνωσόμενοι. id est,

Hectori Thebis.

Heroum tibi Bœoti terram super, Hector,
Hoc struxêre viri, lucida signa suis.

Ogygi populũ vocat Thebanos, ab Ogygo rege. eosdem præterea ex dentibus draconis à Cadmo satis ortos esse, non est obscurum: licet nonnulli διὰ τὸ αὐτοχθόνως οἰκῆσαι, eos Spartos dictos putent.

1207 *Lepsij Terminthei.*] Lepsius dicitur Apollo ab oraculorum obscuritate: Termintheus ab herbis quibusdam. Ophrynium est Troiæ oppidum, in quo erat Hectoris sepulcrum. Calydni mœnia Thebas dicit à Calydno, rege Thebano. Aoniam quoque fuisse priùs

appellatam Bœotiam, testatur Apollonij scholiastes, & Theocritus,

ἀοτὶν πιδλοιο βαθῆιαν βῶλον ἀρωῦντες,

de agro Thebano loquens. Tenerus denique Apollinis fuit F. cuius apud Ismenum extabat oraculum, de quo Pindarus Pyth. 11. De Ectenis diximus.

1214 *Gnosum.*] quæ est Cretæ vrbs, vt & Gortyna. Cretæ autem imperabat Idomeneus. Piscatorem dicit Nauplium, qui instar piscatoris coniuges Græcorum in adulterium pelliciebat.

1218 *Leucum.*] Talonis F. apud quem Idomeneus, Troiam petiturus, regnū depositurat: ille verò à Nauplio instigatus, occisa vxore & liberis Idomenei, regnū Cretēse sibi vindicauit. Alumnum dicit eundem Leucum, quem, quum puer esset expositus, alendum pro adoptato susceperat Idomeneus, eidem quoque filiam se daturum in vxorem, postquam domum rediisset, promiserat.

1224 *Oncæ.*] Oncæa Ceres seu Erynnis in Oncio, Arcadiæ regione, secundùm Paus. colebatur, vt & Apollo Oncæus. Cereri porrò in fouea templi, ceu infernæ deæ, sacrum fiebat. cuius geminum quiddam suprà de Baccho relatum est.

1226 *Gloriam.*] Originem Vrbis & imperij Romani, ab Ænea ad Romulum & Remum deducti, deinceps explicat.

1232 *Consanguineis.*] Æneas. Tros enim Ilum genuit & Assaracum: quorum ille Laomedontem, Priami patrem, hic Capyn, patrem Anchisæ, procreauit. Ab Ænea deinde orti Romulus & Remus, quos heic iunculos vocat. Castnia & Chœras, Veneris epitheta, matris Aeneæ. ac de Castnia quidem antè diximus: Chœras autem à porcis, quos illi mactabant Argiui, potest nuncupata videri.

1236 *Rhœcelum.*] Macedoniæ vrbem. Cissus etiam eius regionis mons est. Laphystiæ mulieres aliter Mimallones vocantur. nomen ducunt à Baccho, qui Laphystius à monte quodam Bœotiæ denominatur. gerunt quoque cornua, Bacchi exemplo. Pro ἀλμωνίας lego ἀλμωπίας ex Stephano & Thucyd. est enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigante nomen sortita, & postea

poſtea Minya dicta. Pauſanias tamē Halmones vicum Bœotiæ tradit. Piſa & Agylla (quæ aliter Cære) vrbes Italiæ. Virg.

Vrbis Agyllinæ ſedes, vbi Lydia quondam
Gens bello præclara, iugis conſedit Etruſcis.

Agyllæ etiā nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

1242 *Cum illo.*] Aenea. Nanus quondam appellatus fuit Vlyſſes. alij hoc vocabulum Tyrrhenum eſſe malunt, & erronem ſonare. Vlyſſes igitur primum Aeneā ad fœdus feriendum adiget. deinde etiam adiungent ſe Aeneæ Tarchon & Tyrrhenus, Telephi filij: cuius quidem ſocietatis cauſam Euandro tribuit Virgilius, qui & lib. 10. ſic ait,

—— *Tarchon*
Iungit opes, fœdusq; ferit. ——

1245 *Simul.*] Quemadmodum heic σὺν vſurpatur, ita quoque apud Sophocl. Antigone,

—— σὺν δ' νιν
Ἁρπάμασ' ἄγουσ' ἐδίαν ἐκπεπλημμένων. & Eurip. Hippolyto,

σὺ ταῦ θεῶν ἄκραμπτον φρένα καὶ βεγτῶν ἔγγις, κύπερ. σὺν δ' ὁ ποικιλόπερος, &c. Nec aliter intelligendum eſt illud, σὺν θεοῖς, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponēdum docuimus. Pro σὺν nonnunquam vſurpant ἐν, vt Sophocles initio Oedipi regis,

—— ἴν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἰλαύνει λοιμὸς ἐχθίς & πόλιν.

1246 *Cuius.*] Hiſtoriam Telephi vulnerati ſuprà enarrauimus. Vocatur Bacchus Latitans, quòd eius myſteria nocte celebrabantur: ſymbolicè verò, quaſi vinū diligenter ſeruandum ſit & abſcondendum.

1249 *Herculeo.*] Telephus enim pater, Herculis erat. Ex Auge, Alei filia.

1252 *Oraculorum.*] ab Harpya, ſi Virgilio credimus, & Anchiſe acceptorum, vel potiùs à Ioue Dodonæo. ea iubebant Aeneam eo loco vrbem condere, vbi, poſtquā ſocij menſas comediſſent, quadrupes animal præcedēs procumberet.

1253 *Aboriginum.*] quo quidem nomine quondam fuerunt Itali. Quòd autē triginta vrbes ab Aenea conditas ait Lycophron, defendi ſanè vix vlla ex hiſtoria

poteſt. quinimo veniam meretur omnino Poëta, ſi Chalcidenſis ipſe, in hiſtoria Romana, quæ ipſius ætate paucis erat cognita, minus fuit verſatus. Cæterùm vera hiſtoria tradit, Aeneam quidem Lauinium condidiſſe, filium autem, Aſcanium, triceſimo pòſt anno Albam extruxiſſe, albæ ſuis omine dictam, quæ fuit, vt ait Iuuenalis,

——— *nunquam viſis triginta clara mamillis.*

1254 *Vtra Latinos.*] Stephanus hunc verſum ſic legit,

ὑπὲρ λακίης, δαωΐδι τ' ἀκισμένῃσι. vt ſint vrbes Italiæ duæ.

1258 *Totidem.*] Heic etiam Scholiaſtes antiquum obtinet, quæq; non intelligit, ineptè carpit.

1259 *Cuius etiam.*] Nonius Marc.

Grundules lares dicuntur Romæ conſtituti ad honorem porcæ, quæ triginta pepererat.

1261 *Myndiæ Pallenidi.*] Minerua cur Myndia vocetur, iam diximus: Pallenis autem dicitur à Pallene, vico Atticæ Eurip.

παλλωΐδος γὰρ σημὲν ἐκ πόλεως πάρα
θέας ἀθάνας. ———

1266 *Canes.*] Græci, qui, direpta Troia ſolum Aeneam, vt volunt nonnulli, liberum dimiſerunt. Xenophon κυνηγετικῷ, Αἰνείας ὃ σώσας μὲν τοὺς παῖδας καὶ μητέρας ἔτι, σώσας δὲ καὶ αὖθις τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξενέγκατο. ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ σκήπτῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι.

1267 *Patriam.*] Romam hanc Aeneas per poſteros, Romulum & Remum, extruxit. Circæus mons eſt, vel litus, à Circe incola denominatum. Ouidius,

Et quod adhuc Circes nomina littus habet. Virg.

Circæumq; iugum. ———

Horatius etiã Circæa mœnia dixit. Aeetes, Italiæ portus, ad quem Argo nauis quondam fuit appulſa. verùm eſt alius ab Argoo portu Aethaliæ inſulæ. Titon, Italiæ fluuius, qui non in mare, ſed in ſpecum quandam defluit.

1283 *Quid enim.*] Poſt longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Troiano tũ Græcis tum Troianis ortarũ, quærit apud ſe Caſſandra, quæ fuerit belli

belli tanti origo, quod inter Asiam & Europam fuit commissum, quarum tamen exactissimè definiti sint termini. Prometheum ex Iapeto peperit Asia, vt Sarpedonem ex Ioue Europa: à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. Inhospitalem fluctum vocat pontum Euxinum, quem Aeschylus simili figura ἐχθρόξεινον dixit. Tanais porrò per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus transit, non permistus: qui mos est rapidorum fluminum. Pernionibus laborant Scythæ, paludis accolæ, propter intensum loci frigus.

1291 *Pereant nautæ.*] Originem & seriem bellorum inter Asiam & Europam vsque ad Magnum Alexandrũ gestorum exorditur hoc loco Poëta, miro artificio & venustate contextam. iuuabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

1291 *Carnitæ.*] Phœnices, ex Carne, Phœniciæ vrbe. illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiã, rapuerunt, & ad Osiridem, Aegypti principem, abduxerunt. ea bouis faciem habuisse dicitur, quòd in bouẽ olim fuerit mutata. qua de causa etiã tauriuirgo nuncupatur. Lerna, palus Argiua, secundùm quosdã, etiam vrbs. Continentes duas dicit Asiam & Europam.

1297 *Curetes.*] qui Iouem in Creta educarunt. Cretenses enim Europam vicissim pro Ione ex Sarape, siue Sarapta, Phœniciæ vrbe, rapuerunt. Dictæũ palatium est in Creta, cuius mons Dicte. Stellatum imp. vocat Iouem, qui cum Europa rem habuit: nisi malis Asterum per Syncopen dici Asterium, Minois F. qui Europam, postquam à Ioue rapta fuit, in vxorem duxerit, vt auctor est Diodorus Siculus.

1304 *Scamandro.*] qui cum filio, Teucro, in Asiam profectus est ad coloniam deducendam, quum datum esset illi oraculum, vt eo loco vrbem conderent, quo terrigenæ ipsos inuasissent. Ad Troiam igitur quũ venissent, mures eadem nocte arma ipsorum arrosérunt. quo euentu postquam intellexerunt oraculum esse absolutum, Sminthium siue Smintham vrbem extruxerunt, & in ea Sminthij Apollinis templum (in eo sepulta fuit Herophile Sibylla, templi eius quõdam æditua) à muribus quos Cretẽses vocãt Sminthos denomi-

nati. Dardanus deinde Arisbam vel Bateam, Teucri filiam vel sororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, auum Ili procreauit.

1309 *Rapaces.*] Pro ἅρπαγας Stephanus & Eustathius legunt ἄτραγας, id est Thessalos. est enim Atrax Thessaliæ oppidum & fluuius. Catullus,

Smyrna cauas Atracis penitus mittetur ad undas.

Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

—— *qualis per nubila Phœbes*
Atracia rubet arte labor. —— Valerius Flaccus,
Quamuis Atracio Lunam spumare veneno
Sciret, & Aemoniis agitari cantibus umbras.

1310 *Regi.*] Iasoni. Argonauticam historiam totam habent Orpheus & Apollonius. Cytæa, vrbs Colchidis. Pro λιγυστικὴ in Stephano legitur λιβυστίνη. sunt autem Libystini Colchis vicini. Sin alterum malis, dices cū Eustathio, à Tyrrhenis Ligurib. deductam fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autem Iasoni vellus aureū Aeetes, vt est in Apollonio, si priùs tauros igniuomos sub ferreum iungeret aratrum, itáque draconis à Cadmo interfecti dentes sereret. quod certamen quum Iason opera Medeæ pharmacorum peregisset, iisdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris aurei custodem, sopiuit, & impunè vellus abstulit. Iam Iasonem à Medea recoctū fuisse, notum est. Ouem vocat Medeā, quæ Absyrtū fratrē, & liberos trucidauit. Et quemadmodum heic γνωζφόνης de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά, eodem pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate est intelligendum. nam fratris ira bellum commouentis, prima fuit Antigones mortis causa. neque aliter ipsa modò dixerat ad fratrē, θανὼν ἔτ' ἄπαν κατώκεισάς με. Mortuus, inquit, viuam me peremisti. Atque hæc εἰς παρόδῳ.

1319 *Loquacem i. picam.*] Argonautarum nauem intelligit, quæ loquuta est aliquoties, vt apud Apollon. lib. 4. vnde picæ garrulæ confertur. eius transtra vocat Chaonica, quoniam ex lignis Dodoneis erant. Apollonius,

εἰν δ' οἱ δρὺς θεῖον ἐλήλατο, τόφρ' αὐὰ μίσχῳ
σῶρον ἀθηναίη δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

ἥρμοσε

ἠμαξιξαῖς videtur ab ἐμαξίζομαι deduci, quod sit, in naues pro saburra impono. Euripides,

νύμφας ἐς οἴκους ἐμαξίζονται βορᾷ.

1324 *Phemij nepos.*] Theseus, de quo dictum est. is in Scyro, Cycladum insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. lego autem ῥοιζυμένῳ, quemadmodum mox dicet,

κύφελλα δ' ἰὼν πλόθεν ῥοιζυμένων.

1327 *Leone.*] Hercule, quem initiatum vocat, quòd primus peregrinorũ fuerit Athenis Eleusiniis initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba sunt hæc: ἡρακλέα ἀπολύοντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ νεὼς καὶ βώμους ἱδρύεται σωτῆρι, καθάπαξ καὶ σεσόφιεν ζῆς μυουμένοις εἰλίμενος σεσῶσιν ξένων. Hercules etiam Iunonis mammam puer suxit. vocatur autem Iuno Trophæa, cui trophęa dedicabantur.

1327 *Veniens.*] in Scythiam ad Amazones. Balthei furem vocat Theseum, quòd Hippolytæ Amazonis baltheum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit, tametsi dissentiunt ea de re historici. Themiscyra, Paphlagoniæ vrbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quæ here Orthosia vocatur, proprio Dianæ cognomine.

1332 *Neptunides.*] Amazones, à Neptunide quadam Amazone. Eris, Lagmus, Telamus, montes Paphlagoniæ. Ister, Thessaliæ fluuius.

1341 *Auus meus.*] Ilus, secundùm Herodotum: Laomedon secundùm alios. hic Troianum imperium vsq; ad Thessaliam propagauit. Herodotus Polymnia, οἱ Δαρδάνητες τὴν οὐρὴν τὴν ἐν βάσσῃσι τύστε θρήκας κατεστρέψαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τ' ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε πηνειοῦ ποταμοῦ ἐλάσαν.

1346 *Illa.*] Græcia, sive Thessalia. Bubulcum vocat Herculem, qui cum sex nauibus Troiam expugnauit. Gorgas dicitur Iuno, quia terribilis. ea quũ Herculem semper antea fuisset exosa, postea mutata sententia generum asciuit, & inter deos collocauit. Propertius,

Sancte pater salue, cui iam fauet aspera Iuno.

1351 *Accipitres.*] Tyrrhenus & Lydus, Atyis Lydorum regis FF.ij quum aliquando fame Lydiam occupante

parte ſorti committerent, vter nouam coloniam deduceret, cecidit ſors in Tyrrhenum, qui in Italiam ſe contulit, dictam à ſe Tyrrheniam. Huc pertinēt verſus Virgilij ſuprà poſiti. Alij Tyrrhenos volunt eſſe indigenas: quos etiam Dionyſius Halicarn. ſequitur. Tmolus, mons Lydiæ: Cimpſus, pagus. Paludem dicit Gygæam in qua Typhonis eſt vxor, Vipera, mater Chimæræ. ſunt enim propinqui Lydiæ ſecundùm quoſdam montes ij, qui Arima vocantur.

1356 *Liguſtinus.*] Italis ac Tyrrhenis, qui tam bellicoſi erant, vt à Thracibus gigantibus orti viderentur. Polybius, τῷ ἐπὶ τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος τελευτῶντι ἀπείνῳ κεκλιμένῳ λιγυστινοὶ κατοικοῦσι μέχρι πόλεως πίσης, ἣ κεῖται τῆς τυρρηνίας ἐπὶ τοῖς ἕλεσι.

1362 *Vltimus.*] Paris. Pelaſgos intelligit Menelaum cum ſuis, qui Troiam venerant ad ſepulcra Lyci & Chimærei placanda, vt initio libri dictum eſt. qua quidem occaſione Paris amicitiam cum Menelao contraxit, & cum eo Spartam rediit, poſtquam Antheum occiderat. Rhyndacus fluuius inter Græciam & Helleſpontum.

1366 *Illa.*] Græcia, ſiue Sparta.

1369 *Primus.*] Agamemnon, qui cognominis eſt Iouis Agamemnonis, de quo ſuprà. Deſcenſor dicitur Iupiter à fulminum deſcenſu: quod nomen haec elegantèr Agamemnoni Ioui ex nominis ſimilitudine tribuitur. Putabant autem veteres Iouem per tonitru in eam nubem, quæ fulmen conceperat, curru vectum deſcendere, vt annotauit doctiſſimus Turnebus.

1374 *Secundus.*] Oreſtes Agamemnonis à Clytæmneſtra occiſi F. is quum furiis agitaretur, oraculum accepit ab Apolline Medico, qui aliter ἰήτωρ dicitur, fore vt inſania liberaretur, ſi Tauricam Dianam in patriam detuliſſet. Itaque Tauros cum Æolibus profectus, expugnauit, & Iphigeniam ſimul cum Diana reportauit. Meminit & Pindarus, quum ait, αἰολέων στρατὸν χαλκοκτύπων δῆϊν ἀὐάχων. vide etiam Euripidem.

1378 *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quem lignatorem vocat, quòd ſumta lignatoris veſte, pro patria obierit. Neleus autem quum ex oraculo cognouiſſet, ſe Carica regione potiturum, ſi quis ipſi Carum terram & aquam

quam tantùm porrexisset : à figuli puella Mileti glebam petiit ad literas obsignandas (vnde γλῦ σημαινόμενα dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticæ ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, vt sequitur, Cariæ imperauit, & in ea vrbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus initio lib. 28.

1379 *Milesiam.*] è Caria, cuius oppidum est Miletus. Græcè Brancheſia vocatur à Brancho vate, qui Milesios olim lustrauit teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur Ϛ βραγχίδων ἄνυ, siue βραγχίδαι, ut οἰνιάδαι in Acarnania. Phthiri, Cariæ populi, à monte dicti, secundùm Steph. mons porrò à Phthiro Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate & stipendiis vide Paræmiographum.

1385 *Puella.*] Nelei filia, quæ quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam ἰλιγγὼς est vocata, testibus grammaticis. Datum autem erat Neleo alterum oraculum, vt illic domicilium sibi, vbi iussisset filia, pararet. Quũ igitur Athenas venisset, offendit filiam, quæ nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

δῦζεο σεῦ μάλα δύσμελεὸν πόσιν ἢ ἐς Ἀθήνας
ἢ εἰς μίλητον, καὶ ζόξον (pro κῶξον) πήματα κηρί. id est:
Quære tibi validus qui coniux fiat Athenis,
Vel qui Mileti, quò clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cum filia, incoluit. Aliud etiam oraculum ad huius coloniæ deductionem pertinens citat Callimachi scholiastes. Barbaros dicit Cares. Aliam quoque Peronis vel fabulam, vel historiam enarrant in vndecimum Odyss. Græcorum commentarij.

1388 *Quarti.*] in Asiam venient, subaudi. Dymanteam stirpem vocat Dores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum vnus. Per Lacmonios etiam & Cytineos iidem Dores intelliguntur, partim à Lacmone Perrhębiæ monte, dicti, partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophron

phronem, citante Stephano, Cytinum facit vrbem Theſſaliæ. Codrij dicuntur Athenienſes à rege Codro. Euſtathius Codros vocari ſtolidos omnes aſſerit.

1391 *Peninſulam.*] Dorim, iuxta Cariam: in qua, vt videtur, habitauit Eriſichthon Theſſalus, qui Cereri fuit inuiſus, quòd eius in Theſſalia lucum excidiſſet. Vocatur autem Ceres Curita, quemadmodum Græcè γυρῖτις, niſi malis ad vrbem Sabinam nominis originem reducere. forte etiam ad ξιφηφόρα cognomen alluſit. Cęterùm hiſtoriam totam Eriſichthonis, eiúſque immenſæ βυλιμίας explicant Ouidius lib. 8. & Callimachus hymno Cereris.

1393 *Omniformis.*] Meſtrā filiam habuit Eriſichthō, quæ corporis quęſtu patrem ſemper inſatiabilem alebat. Atque hęc eſt vera hiſtoria: quam fabulæ ſic inuoluunt, vt Meſtram dicant in omne genus animalis à ſe mutatam, venditam ſępius à patre fuiſſe, ad quem ſubinde, reſumta priore forma, rurſum vt venderetur, recurreret. hinc vocatur omniformis. nam in ſcriptis codicibus malè puto legi πανδαμάτωρ.

1396 *Aethonis.*] Hoc nomine appellatus fuit Eriſichthon, teſtibus Heſiodo & Athenæo, propter ardentem ingluuiem, & igneam abſumendi vim. quomodo αἴθωνα λιμὸν dicunt poëtæ. Extremitates vocat agros, quos Eriſichthon alienos colebat, quum ſuos abſumſiſſet. Poëtæ hęc etiam addunt,

Ipſe ſuos artus lacero diuellere morſu
Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Callimachus quoque panem oſtiatim refert mendicaſſe. Extrema porrò terrarum & oras etiam Eſaias vates alicubi alas dixit, vt hic πτερύγων.

1397 *Phryx.*] Midas, Phrygiæ rex. hic ſororis Cleopatræ cędem perſequens, Thraciam depopulatus eſt. verùm quomodo Cleopatra fuerit occiſa, nec à Scholiaſte dicitur, nec apud hiſtoricum vllum adhuc reperire potui. Mortuorum pręſidem dicit Minoëm, ex Europa genitum, in Europa educatum. de eius ſeueritate multa legūtur apud tragicos, teſte Platone. quin etiam à Catullo rex iniuſtus appellatur.

1401 *Qui olim.*] Nota eſt fabula de Midæ auribus, quamuis illam alij ad hiſtoriam, alij ad mores referant.

rant. Poëta tamen heic fabulam sequitur: ait enim, Midam muscis auricularum motu metum, vt ad ipsum non auderent accedere, incussisse. quod etiam si quis allegoricè ad hostes referat, non imperitè fecerit.

1404 *Phlegræ.*] quæ est vrbs Thraciæ. Thrambus, Macedoniæ promontorium, vt Titon Thraciæ. Sithonia quoque & Pallene sunt in Thracia. Macedoniæ verò portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiã Iustinus. Iam Bruchon heic proprium fluuij nomen videtur, licet ferè sit commune vocabulum: sicut κελάδων apud Homerum & Callimachum. vtrumque nomen ab impetu & fremitu fluminum ductum apparet. Cornigeros dici fluuios, antè docuimus. Vocat deinde Bruchontem gigantum ministrum, quòd hi in Thracia iuxta Pallenen versati sunt.

1409 *Vicissim.*] nunc in Asia, nunc in Europa. Candæus appellatur Mars, & Candaon, vt suprà.

1411 *Pastum prælii.*] Horatius:

Quem iuuat clamor, galeæq; leues.

vnde & αἰολοκάρηνος vocatur. Epimethei mater est Asia, quæ Prometheum & Epimetheum ex Iapeto peperit.

1413 *Persei.*] Danaës F. à quo Persæ omnes ducunt originem. Gigantem dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespontum ponte iunxit, & Athonem perfodit. Catullus:

Ille quoque euersus mons est quem maximum in orbe
Progenies Phthiæ clara superuehitur,
Quum Medi irrupêre nouum mare, quumq; iuuentus
Per medium classi barbara nauit Atho.

1416 *Laphriæ.*] Mineruæ, cuius ædes erant Athenis, quarum arcem tenebat Minerua.

1417 *Combustæ.*] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinem de Xerxe repellendo consulerent, iussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent. quod oraculum quum insciti de ligneis arcis propugnaculis, quæ pòst à Persis vnà cum arce combusta sunt, intellexissent, factum est, vt vulgò mendacij incusarent Apollinem, cuius oraculum non erant assecuti. Solus enim Themistocles deprehensa vaticinij sententia, naues ædificandas, è quibus ad Salaminam

minam cum hoste confligerent, censuit.

1420 *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

1421 *Exercitu*] Magnus enim Persarum numerus in Græciam est à Xerxe adductus, adeò vt, quemadmodum elegantissimè dixit Aristides, sola numeri inter historicos diuersi differentia iusto sufficiat exercitui. τὸ ἀληθέστατον παρεικάσας τὰς ἀφηγημένας ὑστερίας ἐστὶν, ὡς ἐγὼ τὸ μέγεθος ὄρος τόλμ. quo factum est, vt nec cibus illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandem potuerit suppetere.

1423 *Fructifera arbos.*] Herodotus Vrania: εἰ δὲ καρπὸν μηδένα φέροιεν, οἱ δὲ τῶν πόλεων τῶν ἐκ τῆς μεμφομένων, καὶ τὸ δενδρέων τὸ φλοιὸν ἐξελόντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, καὶ ἥδιστον ὁμοίως τοῦτο ἡμέρων καὶ τὸ ἀγρίων, καὶ ἔλαιον ἔδετ.

1426 *Nubes.*] Eleganter & hoc Aristides alicubi expressit, ὧν δὲ πλήρης, ἡ μὲ γαλαξίας ἐστὶν, ἡ δὲ γῆ πέζα, ὁ δ' ἀὴρ βιλῶν. & paulò antè, ὁ δ' ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς ἔξωθεν. Facetè quoque Plautus dixit,

—— *boat*
Cælum fremitu vinûm: ex spiritu & anhelitu
Nebula constat. ——

1428 *Solem.*] Ita videtur interpretanda vox πέρσας, quæ nusquam extat alibi. Putarunt quidam hoc vocabulum Persas de Sole vsurpare, quem illi aliter Adad & Mithram dei nomine vocant. Si quis etiam velit πέρσον reponi, quo vocabulo similiter nonnunquam Sol secundùm Anaxagoram innuitur, vt apud Eurip. Oreste, & Callimachum, non magnoperè repugnabo.

1429 *Florucrit.*] Xerxes. Rosæ florem caducum esse, norunt omnes. ita Xerxes post magnos conatus & apparatus nauali prœlio victus, in Persiam confugit, relicto Mardonio. Historiam totam pete ab Herodoto, Ctesia, & Diodoro. nolumus enim heic de rebus notis longas narrationes, vt Scholiastes facit, contexere. Cæterùm quod ad Locrensem rosam attinet, eius Pollux quoque lib. 5. in synonymis sucorum his verbis meminit: ῥόδον παρεμφὺς φυτόδιον, αὐξηθὲν αὐθὶς καὶ ἄνθος ἀπαυθὲν, τὸ λοιπόν.

1432 *Tum*

1432 *Turrim.*]nauem,in quam se recipiat. alludit enim ad oraculi τεῖχος ξύλινον. Nauem autem arripiebat in fuga Xerxes, vt puella timida locum tenebrosum, in quo lateat,quum eam latro cum ense persequitur.

Certamina.] Græcorum cum Persis, & inter se : de quibus vide totos Thucydidem & Xenophontem.

1437 *Imperiis.*]Ineptit Scholiastes in litoribus.Dorsa terræ dicuntur,vt νῶτα θαλάσσης. per priorem terram videtur vastam & sterilem intelligere.

1440 *Progenitus.*] Alexander Magnus, qui maternũ genus ad Achillem & Helenum referebat: quorum ille ab Æaco,hic à Dardano erat oriundus.eundem vocat Thesprotium,quòd esset à matre Epirota : Chaladrẽum verò , quòd à patre Macedo. Pro χαλαδραῖον potest æquè legi καναστραῖον, χαλαστραῖον vel χαλαστρεῖον. videntur enim Chaladra,Chalastra,& Canastra,eandem vrbem grammaticis denotare. Charadra verò Phocidis est vrbs.

1442 *Cognatorum.*] Persarum. Alexander enim à Perseo per Herculem,non minùs quàm Persæ,ducebat originem.

1443 *Argivos.*] Græcos:non rectè enim Persas intelligit Scholiastes,quum illorum facta iam sit mẽtio, & Alexander vtrosque subiugarit.Chaladrẽum lupum vocat, quem iam leonem appellarat : quæq; illic erat scripturæ varietas,eadem & heic locum habet.

1446 *Cum quo.*] Alexandro Magno.quis autem fuerit iste Cassandræ consanguineus, non facile quis dixerit. De Taxile quidem & Poro narrant historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse:sed an huc ista pertineant,dubito. Scholiastes quidem non prẽter morem satis ridiculũ se prębet.Pro κεἰς Ἀχαιαιὰς lego cum Scaligero εἰς Ἀχαιαιάς. ac similis est in Eur. loquendi modus, quum ad Nutricem sic ait Hippolytus:

ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ καλὴ κόρη,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς σωκλαιὰς.

1451 *Quid multa.*] Post longam oraculorum seriem revocat se tandem à vaticiniis Cassandra, dum cogitat, se frustra tot verba fundere , cui nemo sit creditu-rus:atque ità finem dictis imponit suis. Non dissimile est illud Euripidis Phœnissis extremis,

ἀπὸ ς

ἀπὸρ᾽ ἃ πᾶσι θρῶσι, κ᾽ μάτλω ἐδύσομαι;
ὡς γδ ἐκ θεῶν αὐάλκας θυητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

1454 *Lepsius.*] Apollo, sic à tegendis oraculis dictus. is curauerat, vt in Prolegomenis diximus, ne fides Cassandræ vaticinanti haberetur. Itaque in tragœdia quadam ait:

ἄκραντα γάρ μ᾽ ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς,
κοὐ σεβὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

1458 *Faciet autem.*] Oracula mea, inquit, quamuis nunc contemnantur, effectum tamen suum tandem consequentur. Similiter apud Æschylum ait,

Ὃ μέλλον ἥξει. κοὐ σὺ μὴν πάχ᾽ παρὼν,
ἄγαν᾽ ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐμοῦ.

1460 *Hirundinem.*] me, cuius verba tum demum cũ euentu coniuncta, fidem apud homines merebuntur. Atque hactenus Cassandræ verba fideliter à Nuncio relata sunt. sequuntur ipsius Nuncij ad Priamum verba.

1464 *Claria.*] ex Asiæ vrbe, Clarij Apollinis oraculo celebri. Mimallones vocantur Bacchæ furibundæ. Melancræra dicebatur Sibylla Cumæa teste Aristotel. Phiceum monstrum dicit Sphingem, quam Bœoti φίκα, vnde mons in quo versabatur, Phiceus dictus. Cassandram igitur obscuram & intricatam, rectè cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

1468 *Phœbadis.*] Ouidius:

Serua Mycenæo est Phœbas amata duci.

1472 *Deus.*] Tibullus:

Hæc Deus in melius crudelia somnia vertat.

Bebryces Troiani sunt, vt dictum est.

Gul. Canteri Annotationum in Lycophronem finis.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google